

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.5.2013
COM(2013) 265 final

2013/0140 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin, materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009, 1107/2009, rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, [...] /2013 [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia ustanawiającego przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcuch żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin*] oraz dyrektywy 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE, 2008/120/WE i 2009/128/WE (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2013) 166 final}

{SWD(2013) 167 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Podstawa wniosku

Aby zapewnić obywatelom Unii Europejskiej (UE) wysoki poziom ochrony zdrowia człowieka, zwierząt i roślin oraz zagwarantować funkcjonowanie rynku wewnętrznego, w prawodawstwie Unii określono szereg zharmonizowanych reguł mających na celu eliminowanie lub ograniczanie poziomu ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, które mogą powstawać w łańcuchu rolno-spożywczym, oraz zapobieganie tym zagrożeniom. Pojęcie łańcucha rolno-spożywczego jest bardzo szerokie – obejmuje wszystkie procesy, produkty oraz działania dotyczące żywności, jej produkcji i obchodzenia się z nią, a także przepisy, które (bezpośrednio lub pośrednio, np. poprzez wymogi dotyczące bezpieczeństwa pasz) zapewniają jej bezpieczeństwo oraz zdatność do spożycia przez ludzi. Prawodawstwo to zawiera także przepisy określone jako prawo weterynaryjne i fitosanitarne dotyczące ogólnego ryzyka dla zdrowia zwierząt i roślin oraz zasady dotyczące rodzaju, zdrowia i jakości materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Ten obszerny dorobek prawny UE reguluje zatem wąsko rozumiane ryzyko dla zdrowia (ryzyko dla integralności człowieka, zwierząt i roślin powodowane przez agrofagi, choroby, zanieczyszczenia mikrobiologiczne i chemiczne oraz inne zagrożenia), a także ochronę integralnych cech niezbędnych w celu zapewnienia bezpiecznego rozpoczęcia produkcji roślinnej oraz regulowanych metod produkcji (tj. dobrostanu zwierząt, rolnictwa ekologicznego, oznaczeń geograficznych, materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin). Ponadto obejmuje on zasady ustanowione w celu zapewnienia przekazywania konsumentom informacji oraz zagwarantowania uczciwych praktyk handlowych w handlu produktami łańcucha rolno-spożywczego.

Aby zapewnić egzekwowanie tego obszernego zbioru zasad przez państwa członkowskie na obszarze Unii w sposób zharmonizowany, w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 („rozporządzeniu”)¹ ustanowiono **ramy prawne organizacji kontroli urzędowych**.

W niniejszym wniosku zrewidowano prawodawstwo dotyczące kontroli urzędowych, aby wyeliminować niedociągnięcia zidentyfikowane w jego treści i zastosowaniu. Założeniem wniosku jest wprowadzenie solidnych, przejrzystych i zrównoważonych ram prawnych, które są lepiej dostosowane do swoich celów. Niniejszy wniosek zastępuje i uchyla rozporządzenie oraz szereg aktów prawnych i przepisów sektorowych, które staną się zbędne po wejściu w życie niniejszego wniosku.

Ponieważ niniejszy wniosek jest częścią kompleksowego pakietu, obejmującego także trzy ważne przeglądy służące modernizacji dorobku prawnego w zakresie zdrowia zwierząt, zdrowia roślin oraz materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, jego zadaniem jest także modernizacja i integracja systemu kontroli urzędowych w sposób, który stale towarzyszy unowocześnianiu polityki UE w tych sektorach.

Aby dokonać racjonalizacji i uproszczenia ogólnych ram prawnych, dążąc jednocześnie do poprawy regulacji, w niniejszym wniosku do ram prawnych rozporządzenia włączono obowiązujące obecnie przepisy dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych w

¹ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt.

określonych obszarach, które są obecnie regulowane osobnymi zbiorami przepisów (np. dotyczące kontroli pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w przypadku żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, a także kontroli zdrowia roślin).

Na podstawie obszernego przeglądu przepisów rozporządzenia, w którym wskazano szereg przypadków, w jakich można uczynić obowiązek organizacji i przeprowadzania kontroli urzędowych mniej uciążliwym poprzez wyeliminowanie zbędnych wymogów (np. oddzielne sprawozdania z kontroli urzędowych pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych) lub umożliwienie zastosowania proporcjonalnego i elastycznego podejścia do niektórych szczególnych sytuacji (np. niewymaganie pełnej akredytacji laboratoriów urzędowych w sytuacjach wyjątkowych), we wniosku wprowadza się stosowne zmiany.

Jeżeli chodzi o kontrole urzędowe towarów przywożonych z państw trzecich, przepisy rozporządzenia mają obecnie zastosowanie jednocześnie z przepisami sektorowymi, które regulują odpowiednio przywóz zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, przywóz roślin i produktów pochodzenia roślinnego oraz kontrole żywności i pasz, z którymi wiąże się szczególne ryzyko wymagające wzmożonej czujności na granicach.

W przyjętym przez Komisję w grudniu 2010 r.² sprawozdaniu w sprawie skuteczności i spójności kontroli sanitarnych i fitosanitarnych w odniesieniu do przywozu żywności, paszy, zwierząt i roślin stwierdzono, że obowiązujące obecnie kompleksowe prawodawstwo umożliwia Unii reagowanie na pojawiające się ryzyko lub sytuacje kryzysowe bez powodowania poważnych zakłóceń handlu, jednocześnie uznając, że możliwe jest zwiększenie spójności unijnego systemu kontroli przywozu poprzez zrewidowanie i skonsolidowanie obowiązujących sektorowych aktów prawnych dotyczących kontroli urzędowych. W sprawozdaniu wskazano, że zalecenie to przyniosłoby korzyści państwom członkowskim i podmiotom zajmującym się towarami pochodzącymi z państw trzecich poprzez umożliwienie skuteczniejszego określenia priorytetów kontroli oraz lepszego podziału środków publicznych zaangażowanych do celów kontroli przywozu. Przegląd rozporządzenia uznano za dobrą okazję do uwzględnienia ustaleń przedstawionych w sprawozdaniu oraz skonsolidowania kontroli tam, gdzie jest to możliwe. W związku z tym we wniosku uwzględniono szereg wspólnych i kompleksowych przepisów mających zastosowanie do kontroli zwierząt i towarów pochodzących z państw trzecich.

W odniesieniu do finansowania kontroli urzędowych w rozporządzeniu potwierdzono ogólną zasadę, zgodnie z którą państwa członkowskie powinny przydzielać odpowiednie zasoby finansowe na kontrole urzędowe, a także obowiązek pobierania przez nie w niektórych obszarach tzw. „opłat z tytułu kontroli”, aby w ten sposób uzyskać od podmiotów zwrot kosztów poniesionych z tytułu przeprowadzania kontroli urzędowych. W bieżących przepisach wymaga się nakładania obowiązkowych opłat za inspekcje jedynie w przypadku działań podejmowanych w ramach kontroli urzędowych działalności gospodarczej związanej z mięsem, produktami rybołówstwa oraz mlekiem, a także w celu zatwierdzenia przedsiębiorstw paszowych, jak również w przypadku (większości) kontroli granicznych. Z historycznego punktu widzenia w tych właśnie obszarach metody przeprowadzania kontroli przez właściwe organy państw członkowskich po raz pierwszy zostały zharmonizowane na szczeblu UE; prawodawca założył, że w przedmiotowych obszarach podmioty, które odnoszą korzyści z wartości dodanej w formie gwarancji zapewnianych przez kontrole urzędowe, należało zobowiązać do rekompensowania kosztów ponoszonych przez państwa w wyniku przeprowadzania tych kontroli.

² COM/2010/785/final.

We wniosku zachowano system obowiązkowych opłat, wprowadzając jednocześnie zmiany niezbędne do wyeliminowania niedociągnięć w obecnym systemie. W badaniu zewnętrznym³ przeprowadzonym w 2009 r. w celu dokonania oceny mechanizmu finansowania ustanowionego w rozporządzeniu rzeczywiście wskazano występowanie problemów w zakresie stosowania właściwych przepisów (art. 26–29) oraz stwierdzono, że ogólny cel dotyczący zapewniania właściwym organom odpowiednich zasobów finansowych na przeprowadzanie kontroli nie jest spełniany w UE jako całości, co ma wpływ na wyniki kontroli. Ponadto wskazano na niesprawiedliwość systemu obowiązkowych opłat, zgodnie z którym tylko niektóre sektory miałyby wносить wkład w finansowanie kontroli urzędowych oraz w którym nie rozróżnia się w sposób efektywny przypadków zgodności i niezgodności. W sprawozdaniu z 2009 r. zalecono przeprowadzenie przeglądu art. 26–29 rozporządzenia.

Zainteresowane strony wniosły pełny wkład w proces konsultacji zarówno podczas badań w zakresie oceny, jak i przygotowań oceny skutków.

1.2. Cele wniosku

Ogólne cele przeglądu są zgodne z celami Traktatu obejmującymi zabezpieczenie funkcjonowania jednolitego rynku przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia. Odzwierciedlają one także priorytetowy cel Komisji polegający na zapewnieniu właściwego egzekwowania prawodawstwa UE, który jest także pierwotnym celem rozporządzenia w sprawie kontroli urzędowych.

Bardziej szczegółowym celem wniosku jest modernizacja i zaostrenie narzędzi egzekwowania przepisów, a w szczególności kontroli urzędowych zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem, a także uproszczenie ram prawnych, ułatwienie ich stosowania oraz zwiększenie ich efektywności (na przykład pod względem współpracy administracyjnej). Jeżeli chodzi o finansowanie kontroli urzędowych, wniosek ma na celu zapewnienie dostępności stabilnych i właściwych środków, sprawiedliwego i uczciwego finansowania kontroli urzędowych, a także poprawę przejrzystości.

Skuteczne kontrole urzędowe są niezbędne, aby zapewnić właściwe egzekwowanie prawodawstwa regulującego łańcuch rolno-spożywczy, a tym samym realizację wymienionych powyżej celów.

Skuteczne funkcjonowanie systemu kontroli urzędowych jest ważne zarówno dla wywozu z UE, jak i przywozu do UE. Zdolność UE do wywozu towarów do państw trzecich zależy od możliwości udowodnienia reputacji towarów UE jako charakteryzujących się wysokimi standardami w zakresie produkcji i dużą wartością dodaną w porównaniu do towarów wyprodukowanych poza granicami Europy. Cel ten można osiągnąć jedynie poprzez stosowanie wiarygodnych i pewnych kontroli urzędowych, które gwarantują egzekwowanie norm jakości i bezpieczeństwa UE w zakresie łańcucha rolno-spożywczego oraz sprostanie oczekiwaniom partnerów handlowych dotyczącym tych norm.

Jeżeli chodzi o przywóz, bezpieczeństwo całej żywności na rynku UE jest kwestią najwyższej wagi. W ramach kontroli towarów przywożonych z państw trzecich przeprowadzanych przez właściwe organy państw członkowskich zapewnia się odpowiednie gwarancje, że dane towary spełniają równoważne wymogi bezpieczeństwa. Właściwe przepisy kontroli przywozu muszą być zgodne z Porozumieniem Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie stosowania

³ „Badanie dotyczące opłat lub należności pobieranych przez państwa członkowskie na pokrycie kosztów poniesionych w ramach kontroli urzędowych”. FCEC 2009.

środków sanitarnych i fitosanitarnych (porozumieniem SPS), w szczególności z przepisami określonymi w załączniku C do porozumienia SPS.

1.3. Ramy regulacyjne

Obowiązek egzekwowania prawodawstwa UE dotyczącego łańcucha rolno-spożywczego spoczywa na państwach członkowskich, których organy monitorują i weryfikują skuteczne stosowanie właściwych wymogów, ich przestrzeganie i egzekwowanie w całej Unii. W ten sposób organy sprawdzają, czy działania podmiotów i towary wprowadzone na rynek UE (wyprodukowane w UE lub przywożone z państw trzecich) są zgodne ze stosownymi normami i wymogami UE w zakresie łańcucha żywnościowego.

W rozporządzeniu ustanowiono zharmonizowane przepisy UE regulujące czynności prowadzone w zakresie kontroli urzędowych przez państwa członkowskie w celu stworzenia zintegrowanego i jednolitego podejścia do kontroli urzędowych w całym łańcuchu żywnościowym. Rozporządzenie zapewnia ogólne ramy w zakresie kontroli urzędowych w sektorach prawa paszowego i żywnościowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, określając zasady regulujące organizację i finansowanie takich kontroli.

Pomimo powyższego zintegrowanego podejścia ze względów historycznych kontrole pod kątem zdrowia zwierząt (zarówno dotyczące towarów krajowych, jak i przywożonych) i kontrole pod kątem pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych nadal są regulowane oddzielnie. Ponadto poza zakresem stosowania rozporządzenia pozostały określone sektory odnoszące się do łańcucha żywnościowego – tj. zdrowia roślin, materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego – dla których utworzono szczególne systemy sektorowe.

Celem niniejszego wniosku jest ustanowienie jednego zbioru zasad, mającego zastosowanie do przeprowadzania kontroli urzędów we wszystkich tych sektorach.

1.4. Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Niniejsza inicjatywa dąży do zrealizowania celów komunikatu w sprawie inteligentnych regulacji w Unii Europejskiej. Jednym z celów przeglądu jest zmniejszenie obciążenia legislacyjnego na podstawie uwag na temat obowiązującego systemu przedstawionych przez państwa członkowskie oraz podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze.

Niniejszy wniosek jest spójny z przeglądami prawodawstwa dotyczącego zdrowia zwierząt, prawodawstwa w zakresie środków przeciwko agrofagom roślin oraz prawodawstwa w zakresie materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, które Komisja przyjmuje w tym samym czasie. Celem niniejszego wniosku jest również zapewnienie spójnego uzupełniania się przepisów rozporządzenia oraz przepisów mających zastosowanie do weterynaryjnych produktów leczniczych, które również podlegają obecnie przeglądowi. Proces dostosowania wspomnianego prawodawstwa sektorowego UE do nadrzędnych przepisów rozporządzenia poddano szczegółowej analizie w celu zintegrowania systemu kontroli urzędowych w sposób, który stale towarzyszy również modernizacji polityki UE w tych sektorach.

Celem niniejszego wniosku jest także dostosowanie ram kontroli urzędowych, w szczególności w zakresie stosowanej terminologii, do zmodernizowanego kodeksu celnego.

Mając na uwadze założenia strategii „Europa 2020”, zapewnienie skutecznych kontroli w całym łańcuchu żywnościowym zapewni bezpieczną żywność i paszę, umożliwiając

jednocześnie wspieranie konkurencyjności podmiotów gospodarczych i nagradzanie podmiotów przestrzegających przepisów oraz zapewni stosowanie zasady „użytkownik płaci” we wszystkich sektorach. Dzięki zwolnieniu mikroprzedsiębiorstw z obowiązkowych opłat za czynności kontrolne Komisja wypełnia swoje zobowiązanie do zmniejszenia obciążenia bardzo małych przedsiębiorstw, zgodnie z nową polityką przedstawioną w dokumencie pt. „Zmniejszanie obciążeń regulacyjnych dla MŚP – Dostosowanie przepisów UE do potrzeb mikroprzedsiębiorstw”⁴.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

2.1. Proces konsultacji

2.1.1. Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Grupa Robocza utworzona w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w celu omówienia kwestii związanych ze stosowaniem rozporządzenia odbyła szereg spotkań, aby przedyskutować temat trwającego przeglądu. Przeprowadzono także konsultacje z państwami członkowskimi w kontekście dwóch badań, zleconych przez Komisję w obszarze finansowania kontroli urzędowych (badanie z 2009 r. wspomniane powyżej oraz drugie z 2011 r., w którym bardziej szczegółowo przeanalizowano kwestię zidentyfikowanych niedociągnięć⁵). Z państwami członkowskimi konsultowano się także na innych forach oraz w zakresie ram dotyczących następujących szczegółowych kwestii związanych z kontrolami urzędowymi: akredytacji laboratoriów urzędowych, urzędowych kontroli pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w żywych zwierzętach i produktach pochodzenia zwierzęcego, weterynaryjnych kontroli granicznych, zdrowia zwierząt, zdrowia roślin oraz materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Ponadto najważniejsze zidentyfikowane problemy oraz warianty tymczasowe zaprezentowano i omówiono podczas spotkań przewodniczących urzędów ds. bezpieczeństwa żywności i przedmiotowych służb w dniach 29 czerwca – 1 lipca 2011 r. oraz w dniu 8 grudnia 2011 r.

Z zainteresowanymi stronami (reprezentantami stowarzyszeń branżowych oraz organizacji pozarządowych) skonsultowano się podczas badań w zakresie oceny oraz przygotowywania oceny skutków. Powołano dwie grupy robocze *ad hoc* przy grupie doradczej ds. łańcucha żywnościowego oraz zdrowia zwierząt i roślin – odpowiednio jedną ds. przeglądu systemu kontroli urzędowych i drugą ds. przeglądu przepisów regulujących finansowanie takich kontroli. Postępy zaprezentowano i omówiono także podczas posiedzeń plenarnych wspomnianej grupy doradczej, a także na zaproszenie podczas posiedzeń organów reprezentujących szereg branż. Oprócz dyskusji z państwami członkowskimi konsultacje z zainteresowanymi stronami były równie ważnym elementem w przypadku dwóch zleconych badań zewnętrznych dotyczących finansowania kontroli urzędowych.

⁴ COM (2011)803.

⁵ „Preparatory work to support the impact assessment on reviewing the rules on the financing of official controls” (Przygotowanie do wsparcia oceny skutków dotyczącej przeglądu przepisów w sprawie finansowania kontroli urzędowych). GHK Consulting Ltd we współpracy z ADAS UK Ltd., 2011 r.

2.1.2. Gromadzenie danych

Jako źródło informacji na potrzeby przeglądu w znacznym zakresie wykorzystano sprawozdania z badania przygotowane przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii – służbę Komisji, której zadaniem jest ocena kontroli przeprowadzanych przez Unię w państwach członkowskich. W sprawozdaniach tych znajdują się informacje i dane dotyczące organizacji i funkcjonowania systemów kontroli w państwach członkowskich oraz zastosowania prawodawstwa w zakresie łańcucha rolno-spożywczego. Biuro ds. Żywności i Weterynarii przedstawia ustalenia z każdego przeprowadzonego przez nie audytu w sprawozdaniu z badania, które następnie jest udostępniane publicznie.

W odniesieniu do finansowania kontroli urzędowych w badaniu z 2011 r. podkreślono trudności w pozyskiwaniu od państw członkowskich dokładnych danych liczbowych, niezbędnych w celu ilościowego określenia ogólnych kosztów, a także związany z tym problem dotyczący zapewnienia wystarczających środków. W sprawozdaniu podkreślono jednak zróżnicowany zakres zwrotu kosztów w państwach członkowskich oraz istnienie określonych problemów ze stosowaniem przepisów UE.

2.1.3. Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Wszystkie zainteresowane strony oraz państwa członkowskie z zadowoleniem przyjęły propozycję dokonania przeglądu rozporządzenia oraz zamiar ustanowienia bardziej przejrzystych, uproszczonych i skutecznych ram prawnych dotyczących organizacji kontroli urzędowych oraz prowadzenia innych czynności urzędowych w obrębie całego łańcucha rolno-spożywczego, z uwzględnieniem cech charakterystycznych każdego sektora. Niemal jednomyślnie uzgodniono, iż konieczne jest uwzględnienie w przeglądzie właściwych przepisów dotyczących kontroli urzędowych określonych w prawodawstwie sektorowym oraz wszelkiej wiedzy praktycznej i doświadczeń zdobytych od czasu wejścia w życie rozporządzenia.

W odniesieniu do przepisów dotyczących finansowania kontroli urzędowych opinie różniły się w zależności od praktyk obowiązujących w poszczególnych państwach członkowskich oraz – z biznesowego punktu widzenia – w zależności od tego, czy kontrole te są już finansowane za pomocą opłat obowiązkowych czy też nie.

Gdyby pojawiło się ogólne zainteresowanie wnioskiem w sprawie rozszerzenia wykazu opłat obowiązkowych, większość respondentów byłaby zgodna co do niesprawiedliwości pobierania takich opłat jedynie od niektórych podmiotów, a wszyscy potwierdziliby wagę zapewniania krajowym systemom kontroli wystarczających środków. Niniejszy wniosek przygotowano z założeniem osiągnięcia właściwej równowagi politycznej poprzez dopilnowanie, aby nowe przepisy nie powodowały zbyt kosztownych czy nieproporcjonalnych obciążeń dla każdego z podmiotów, przy jednoczesnym zabezpieczeniu stabilnych, odpowiednich przychodów na rzecz właściwych organów oraz ich systemów kontroli.

Zarówno zainteresowane strony, jak i państwa członkowskie są zgodne, że należy utrzymać i wzmocnić zasadę przeprowadzania „kontroli opartych na analizie ryzyka” określoną w rozporządzeniu (tj. w przypadkach, w których środki są ograniczone, należy je stosować w sposób selektywny, a selekcja powinna opierać się na zagrożeniach i czynnikach ryzyka związanych z określoną działalnością gospodarczą lub produktem, historią wiarygodności podmiotu i przestrzegania przez niego przepisów, wskazaniach możliwej niezgodności), w

szczegółności w tych obszarach, w których obowiązujące przepisy powodują trudności w efektywnym przydziale środków przeznaczonych na kontrolę, tj. w przypadku kontroli granicznych oraz kontroli pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych. Niniejszy wniosek przyczynia się do tego, uchylając przepisy szczególne regulujące przeprowadzanie kontroli pozostałości leków weterynaryjnych oraz zastępując obecnie fragmentaryczne ramy mające zastosowanie do kontroli urzędowych różnych kategorii produktów pochodzących z państw trzecich wspólnym zbiorem przepisów.

Państwa członkowskie i podmioty z równym zadowoleniem przyjęły przewidywane ulepszenia określonych w rozporządzeniu wymogów dotyczących przejrzystości. W związku z tym jednym z celów szczegółowych przeglądu jest dopilnowanie, by system kontroli zapewniał państwom członkowskim jasne wytyczne dotyczące sposobu, w jaki mają one wypełniać obowiązek zachowywania „wysokiego poziomu przejrzystości” w prowadzonych przez nie działaniach tak, aby obywatele mieli dostęp do podstawowych informacji i danych na temat egzekwowania przepisów w całym łańcuchu rolno-spożywczym. Zgłoszono również obawy dotyczące przejrzystości finansowania kontroli urzędowych (systemu opłat), które powinno być przejrzyste oraz umożliwiać społeczeństwu, a w szczególności podmiotom, zrozumienie sposobu naliczania opłat oraz tego, jak wykorzystywane są uzyskane z tych opłat przychody. Podmioty zdecydowanie postrzegają przejrzystość jako czynnik zwiększający odpowiedzialność i efektywność całego systemu kontroli urzędowych.

Uczestnicy branży oraz państwa członkowskie zgodnie doszli do wniosku, iż konieczne jest podjęcie kroków mających na celu poprawę funkcjonalności pomocy administracyjnej między państwami członkowskimi w ramach dążenia do ulepszenia głównego instrumentu, za pomocą którego można prowadzić dochodzenia w sprawie transgranicznych naruszeń reguł łańcucha żywnościowego i egzekwować je prawnie, a także zwiększać skuteczność stosowania przepisów Unii. W odpowiedzi na to porozumienie we wniosku podkreślono, że na państwach członkowskich spoczywa odpowiedzialność podjęcia działań w przypadku zaistnienia konieczności udzielenia pomocy administracyjnej.

2.2. Ocena skutków

Opracowane i ocenione warianty uwzględniały zarówno projekt ram prawnych, jak i przepisy dotyczące finansowania krajowych systemów kontroli.

W ocenie wstępnej skupiono się na wprowadzeniu dwóch możliwych zmian w obowiązujących przepisach dotyczących opłat z tytułu kontroli, które to zmiany mają na celu:

- uchylenie przepisów Unii dotyczących opłat z tytułu kontroli (pozostawiając tym samym państwom członkowskim podjęcie decyzji w sprawie sposobu zapewnienia właściwego finansowania czynności kontrolnych oraz pobierania opłat za inspekcje) [wariant 1A]; lub
- utrzymanie obowiązujących przepisów UE w zakresie opłat, w tym opłat obowiązkowych, a także wyłączenie mikroprzedsiębiorstw⁶ z ich płacenia [wariant 1B].

Obydwa powyższe warianty zmieniłyby w znacznym stopniu obowiązujące ramy finansowania krajowych systemów kontroli, w związku z czym uznano je za niewykonalne.

⁶ Przedsiębiorstwa zatrudniające mniej niż 10 pracowników lub posiadające obrót lub bilans równy kwocie 2 mln EUR lub niższy.

Dalszej ocenie poddano następujące warianty poprzez porównanie ze stanem obecnym:

Wariant 2 – Usprawnienie Wariant ten przewiduje poprawę ram prawnych poprzez wyjaśnienie, uproszczenie i usprawnienie obowiązujących przepisów dotyczących kontroli w sektorach obecnie wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia oraz poprzez zapewnienie pełnego zwrotu kosztów w przypadkach, w których już pobierane są opłaty obowiązkowe, przy czym państwa członkowskie miałyby możliwość zwracania opłat uiszczanych przez mikroprzedsiębiorstwa.

Wariant 3 – Usprawnienie + integracja Wariant ten przewiduje poprawę i usprawnienie ram prawnych w sposób przedstawiony w wariantcie 2, a także rozszerzenie zakresu stosowania rozporządzenia, aby objąć nim kwestie zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego (a tym samym dokończenie „integracji” kontroli urzędowych w zakresie łańcucha żywnościowego). Pełny zwrot kosztów jest gwarantowany, jeżeli opłaty obowiązkowe są przewidziane w obecnym rozporządzeniu, a także w obszarach dotyczących zdrowia roślin, w których wprowadza się opłaty obowiązkowe w przypadku kontroli urzędowych związanych z obowiązkiem wystawienia paszportu roślin oraz w przypadku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, gdzie obowiązują obowiązkowe opłaty za certyfikację. Państwa członkowskie będą mogły zwracać opłaty uiszczone przez mikroprzedsiębiorstwa.

Wariant 4 – Usprawnienie + integracja + rozszerzony zakres zwrotu kosztów Wariant ten przewiduje poprawę i usprawnienie ram prawnych oraz objęcie zakresem ich stosowania kwestii zdrowia roślin, materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w sposób przedstawiony w wariantcie 3. Przewiduje się także rozszerzenie zakresu opłat obowiązkowych na wszystkie kontrole przeprowadzane w przedsiębiorstwach paszowych i spożywczych zarejestrowanych lub zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniami w sprawie higieny żywności i pasz, jak również u podmiotów określonych w przepisach dotyczących zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Państwa członkowskie mogą zwracać opłaty uiszczone przez mikroprzedsiębiorstwa.

Wybrano wariant 4, o który w znacznym stopniu oparto niniejszy wniosek. Zwolnienie mikroprzedsiębiorstw z obowiązkowych opłat za czynności kontrolne jest jednak niezbędne do dotrzymania przez Komisję zobowiązania, jakim jest zmniejszenie obciążenia bardzo małych przedsiębiorstw, zgodnie z nową polityką przedstawioną w dokumencie pt. „Zmniejszanie obciążeń regulacyjnych dla MŚP – Dostosowanie przepisów UE do potrzeb mikroprzedsiębiorstw”⁷.

Mechanizm zwrotu (opcjonalny) zaprojektowany w celu zmniejszenia obciążeń finansowych mikroprzedsiębiorstw związanych z opłatami zastąpiono zatem obowiązkowym zwolnieniem takich przedsiębiorstw z opłat.

⁷

COM (2011)803

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Podstawę prawną rozporządzenia stanowiły art. 37, art. 95 i art. 152 ust. 4 lit. b) Traktatu WE, obecnie odpowiednio art. 43, art. 114 i art. 168 ust. 4 lit. b) TFUE. Analogicznie podstawę niniejszego wniosku stanowi ten drugi zestaw artykułów.

Na mocy artykułu 43 TFUE ustanawia się wspólną politykę rolną (WPR), politykę uznaną w Traktacie z Lizbony za kompetencję dzieloną między UE a jej państwa członkowskie. Większość działalności rolniczej, jak również działań pomocniczych niższego i wyższego szczebla uregulowano jednak w znacznej mierze na poziomie UE. Oznacza to, że funkcję prawodawczą pełnią głównie instytucje Unii Europejskiej. Artykuł 114 stanowi podstawę prawną dla ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego w odniesieniu do produktów spożywczych, zapewniając jednocześnie wysoki poziom ochrony konsumentów oraz zbliżenie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w tym zakresie. Artykuł 168 ust. 4 lit. b) stanowi, że w celu w celu stawienia czoła wspólnym zagadnieniom związanym z bezpieczeństwem UE powinna przyjąć „środki w dziedzinach weterynaryjnej i fitosanitarnej, mające bezpośrednio na celu ochronę zdrowia publicznego”.

3.2. Zasada pomocniczości

Istnienie zharmonizowanych ram prawnych UE regulujących organizację i przeprowadzanie kontroli urzędowych w całym łańcuchu żywnościowym jest niezbędne konieczne dla zapewnienia jednolitego stosowania zasad łańcucha rolno-spożywczego na terenie całej UE oraz sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Uzasadnienie to jest wciąż aktualne i stanowi podstawę obowiązujących przepisów dotyczących kontroli urzędowych. Ponieważ problemy określone w ramach niniejszego przeglądu wiążą się z obecnym projektem ram prawnych UE, państwa członkowskie nie będą w stanie przeprowadzić reformy tych ram, działając osobno. Konieczna jest interwencja prawodawcy Unii.

Test europejskiej wartości dodanej – pojedynczy, jednolity zbiór przepisów UE regulujących kontrole urzędowe wnosi wartość dodaną polegającą na zapewnieniu krajowym organom egzekwowania prawa (i ich podmiotom) ram, dzięki którym właściwe organy mogą polegać na prowadzonych w innym państwie członkowskim działaniach w zakresie egzekwowania przepisów, a także na odtwarzalności oraz poprawności wyników kontroli pod względem naukowym i technicznym. W ramach takiego zestawu zasad gwarantuje się, że normy UE w zakresie łańcucha rolno-spożywczego niezbędne dla funkcjonowania jednolitego rynku są w poszczególnych państwach członkowskich i sektorach stosowane w jednakowy i konsekwentny sposób.

Jeżeli chodzi o finansowanie kontroli, w ramach wspólnych przepisów UE gwarantuje się, że właściwe organy mogą liczyć na pewny napływ zasobów przeznaczonych na prowadzenie działań kontrolnych na poziomie, który jest uzasadniony ryzykiem, i zgodnie z potrzebami w zakresie egzekwowania (takimi jak poziom niezgodności). W ramach przepisów dotyczących opłat w szczególności gwarantuje się, że przedsiębiorstwa monitorowane przy pomocy dedykowanych krajowych systemów kontroli i odnoszące bezpośrednie korzyści ze skutecznie przeprowadzanych kontroli uczestniczą w ich finansowaniu, aby ograniczyć do minimum uzależnienie finansowania kontroli od finansów publicznych. Wspólne przepisy UE są niezbędne również w celu zapobieżenia dyskryminującego traktowania podmiotów z siedzibą w państwie członkowskim, w którym obowiązuje zasada „użytkownik płaci” (a

zatem uiszczania opłat) względem podmiotów z siedzibą w państwie członkowskim, w którym taka zasada nie obowiązuje. Jedynie w ramach wspólnych przepisów UE można zapewnić stosowanie jednolitego podejścia służącego osiągnięciu tego celu.

3.3. Zasada proporcjonalności

Działania UE nie powinny wykraczać poza zakres niezbędny do osiągnięcia wyznaczonych celów. W ramach omawianej analizy zbadano wiele wariantów, począwszy od wariantu zakładającego harmonizację stawek opłat we wszystkich państwach członkowskich, aż po wariant zakładający deregulację tej kwestii. Celem analizy było opracowanie najodpowiedniejszego rozwiązania, aby zapewnić wystarczający i stały napływ zasobów przeznaczonych na kontrole urzędowe, dając jednocześnie państwom członkowskim czas i elastyczność konieczne do przygotowania ich rozwiązań wewnętrznych i uwzględnienia specyfiki ich środowiska biznesu.

3.4. Wybór instrumentów

Proponowany instrument: rozporządzenie.

Inne rodzaje instrumentów byłyby niewłaściwe z następujących względów.

Wykazano, że obowiązujące przepisy zapewniają właściwe ramy dla państw członkowskich, jednak mimo to – jak omówiono wcześniej – pojawiły się braki spójności w interpretacji. Dyrektywa spowodowałaby jeszcze większe braki spójności, prowadząc do niepewności wśród właściwych organów państw członkowskich oraz współpracujących z nimi podmiotów. Rozporządzenie zapewnia spójne podejście, które ma być stosowane przez państwa członkowskie, oraz zmniejsza obciążenie administracyjne, ponieważ podmioty nie muszą zapoznawać się z poszczególnymi prawodawstwami krajowymi obowiązującymi w państwach członkowskich.

Instrumenty „miękkiego prawa”, takie jak wytyczne, uznaje się za niewystarczające, aby zlikwidować różnice w interpretacji i zastosowaniu prawodawstwa.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie wiąże się z koniecznością poniesienia jakichkolwiek wydatków, które nie zostały już przewidziane w ocenie skutków finansowych regulacji w formie wspólnych ram finansowych. Nie przewiduje się także żadnego zwiększenia zasobów ludzkich.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

TYTUŁ I: PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Zakres stosowania rozporządzenia zostanie rozszerzony o kontrole przeprowadzane w celu zweryfikowania zgodności z prawodawstwem dotyczącym środków przeciwko agrofagom roślin, z przepisami regulującymi produkcję materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin w celu wprowadzenia do obrotu, a także przepisami dotyczącymi produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego.

Ponadto znajdzie się w nim wyjaśnienie, że niektóre artykuły rozporządzenia mają też zastosowanie do czynności urzędowych innych niż kontrole urzędowe. Są to działania w interesie publicznym, których prowadzenie powierzono właściwym organom państw członkowskich w celu eliminowania lub ograniczania możliwego ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin lub dobrostanu zwierząt bądź zapobiegania rozprzestrzenianiu się tego ryzyka. Powyższe działania, obejmujące w szczególności różne tryby prowadzenia badań, nadzoru i monitorowania (w tym epidemiologicznego), a także zwalczanie, ograniczanie rozprzestrzeniania oraz inne zadania związane z kontrolą chorób, są regulowane przez te same przepisy sektorowe, które są egzekwowane w trakcie kontroli urzędowych.

Obecne definicje zostaną dostosowane, aby uwzględnić rozszerzenie zakresu rozporządzenia pod względem sektorów i działań. Wprowadzone zostaną też nowe definicje, niektóre poprzez odniesienie do przepisów sektorowych.

Co więcej, zapewni się doprecyzowanie, zgodnie z którym rozporządzenie będzie mieć również zastosowanie do kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu dokonania weryfikacji wymogów mających zastosowanie do zwierząt i towarów przywożonych z państw trzecich oraz do zwierząt i towarów, które mają zostać wywiezione do państw trzecich.

Na podstawie przepisów dotyczących uprawnienia Komisja będzie mogła przyjmować akty delegowane, aby ustanowić obowiązujące dla poszczególnych sektorów przepisy dotyczące wspomnianych towarów, mając na celu uwzględnienie szczególnych potrzeb w zakresie kontroli urzędowych w określonych obszarach łańcucha rolno-spożywczego oraz ryzyka dla zdrowia.

TYTUŁ II: KONTROLE URZĘDOWE I INNE CZYNNOŚCI URZĘDOWE W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

ROZDZIAŁ I: WŁAŚCIWE ORGANY

Struktura przedmiotowego rozdziału pozostanie w znacznej części niezmieniona. Dostosowana zostanie terminologia, aby uwzględnić rozszerzenie zakresu rozporządzenia (zarówno pod względem wybranych sektorów, jak i działań). Niezbędne będzie jednak przeprowadzenie pewnych zmian, aby wyeliminować określone niedociągnięcia i zapewnić właściwym organom najskuteczniejsze narzędzia do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych.

ROZDZIAŁ II: POBIERANIE PRÓBEK, ANALIZA, BADANIA I DIAGNOZA

Obowiązujące przepisy dotyczące drugiej ekspertyzy zostaną doprecyzowane, tak aby miały zastosowanie jedynie w przypadku kontroli urzędowych i za każdym razem obejmowały przegląd dokumentów dotyczących pobierania próbek, analizy, badania lub diagnozy przeprowadzanych przez innego eksperta oraz, w stosownych przypadkach i jeżeli jest to technicznie możliwe, wystarczającą liczbę innych próbek oferowanych podmiotowi do celów przeprowadzenia kolejnej ekspertyzy lub, jeżeli jest to niemożliwe, ponownej analizy, badania lub diagnozy na podstawie istniejącej próbki. Na podstawie uprawnienia Komisja będzie mogła przyjmować przepisy wykonawcze w celu zapewnienia jednolitego stosowania.

Wymogi dotyczące metod pobierania próbek oraz przeprowadzania analiz, badań i diagnoz laboratoryjnych zaczną obowiązywać w odniesieniu do kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych prowadzonych we wszystkich sektorach objętych zakresem rozporządzenia (np. działań prowadzonych w zakresie nadzoru, monitorowania oraz badań w sektorach związanych ze zdrowiem roślin i zwierząt). W związku z tym przewiduje się zastosowanie okresu przejściowego w wymiarze 5 lat w odniesieniu do sektorów związanych ze zdrowiem roślin i materiałem przeznaczonym do reprodukcji roślin.

Przepisy dotyczące wyboru metody, którą powinno zastosować laboratorium urzędowe, zostaną doprecyzowane i rozszerzone, tak aby zapewnić wymóg, zgodnie z którym przedmiotowe metody spełniają najnowocześniejsze standardy naukowe oraz zaspokajają potrzeby danego laboratorium związane z przeprowadzaniem analiz, badań i diagnoz, a także uwzględnić metody zatwierdzone przez unijne lub krajowe laboratoria referencyjne. W kontekście badań przesiewowych, ukierunkowanych badań przesiewowych i innych czynności urzędowych oraz w przypadku braku przepisów Unii w zakresie metod lub kryteriów efektywności metod, nadal będzie można stosować wszelkie metody zalecone w ramach procedury kaskadowej.

Uzyskanie akredytacji zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025 w sprawie „ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” nadal będzie obowiązkowym warunkiem wyznaczenia na laboratorium urzędowe. W tym względzie doprecyzuje się, że zakres akredytacji musi obejmować wszystkie metody stosowane przez laboratorium do prowadzenia analiz, badań lub diagnoz, gdy działa ono jako laboratorium urzędowe (z wyjątkiem przypadków szczególnie wskazanych w prawodawstwie wtórnym – na przykład w sektorze zdrowia roślin – w którym zakres akredytacji można ograniczyć do najbardziej istotnych i najbardziej reprezentatywnych metod przeprowadzania analiz, badań lub diagnoz). Objęcie zdrowia roślin zakresem stosowania rozporządzenia będzie oznaczało, że laboratoria urzędowe prowadzące analizy, badania lub diagnozy w tym sektorze będą musiały posiadać akredytację zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025. W związku z tym w odniesieniu do wspomnianych laboratoriów przewiduje się zastosowanie okresu przejściowego w wymiarze pięciu lat.

Możliwe będzie tymczasowe wyznaczenie laboratorium na laboratorium urzędowe w celu zastosowania metody wymaganej do przeprowadzenia analiz, badań lub diagnoz laboratoryjnych, nieobjętych zakresem posiadanej przez laboratorium akredytacji (na okres jednego roku z możliwością jednorazowego odnowienia) w przypadku, gdy zastosowanie danej metody jest nowym wymogiem prawodawstwa Unii, gdy zmiany stosowanej metody wymagają nowej akredytacji lub rozszerzenia zakresu akredytacji już posiadanej przez laboratorium oraz w sytuacjach nadzwyczajnych lub w przypadku pojawiającego się ryzyka, gdy nagły wzrost potrzeb w zakresie przeprowadzania analiz, badań lub diagnoz wymaga pilnego zastosowania przez laboratoria urzędowe metody, która nie jest objęta zakresem posiadanej przez nie akredytacji.

Odstępstwa od wymogu uzyskania akredytacji zostaną wprowadzone w przypadku laboratoriów, które zajmują się jedynie wykrywaniem włosieni krętych w mięsie i stosują wyłącznie metody zalecone w przepisach Unii, laboratoriów prowadzących analizy lub badania materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin inne niż analizy, badania i diagnozy zdrowia roślin, a także określonych laboratoriów prowadzących wyłącznie analizy, badania lub diagnozy w kontekście innych czynności urzędowych.

ROZDZIAŁ III: KONTROLE URZĘDOWE ZWIERZĄT I TOWARÓW WPROWADZANYCH DO UNII

Rozdział V rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 zostanie opracowany na nowo w celu stworzenia wspólnego zbioru przepisów mających zastosowanie do wszystkich kontroli prowadzonych w odniesieniu do zwierząt i towarów wprowadzanych do Unii. Zastosowanie zintegrowanego podejścia zwiększy efektywność oszczędności oraz powinno pomóc w określaniu priorytetów kontroli na podstawie ryzyka. Jak zauważono poniżej, we wspomnianym rozdziale prawdopodobnie wprowadzone zostaną istotne zmiany.

Po pierwsze, znajdują się w nim przepisy odzwierciedlające w znacznym stopniu obecne art. 15 i 16 rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 (które zostaną skreślone). Przeprowadzone zostaną pewne korekty w celu dostosowania wspomnianych przepisów do zmodernizowanego kodeksu celnego oraz uwzględnienia swoistości sektorowych.

Po drugie, obowiązujące prawodawstwo zostanie skonsolidowane w konkretnej sekcji, w której znajdują się ponadto kategorie zwierząt i towarów przywożonych z państw trzecich, które należy poddać kontroli w momencie wprowadzania na terytorium Unii. Dzięki swoim uprawnieniom Komisja będzie mogła modyfikować wymienione wyżej kategorie oraz opracować wykaz wyszczególniający, które konkretnie zwierzęta i towary (w tym ich odpowiednie kody CN) należy poddać kontroli. Komisja otrzyma także uprawnienia do określania przypadków i warunków, na jakich zwierzęta i towary można zwolnić ze wspomnianych kontroli.

Punkty kontroli granicznej zastąpią inne podmioty obecnie zobowiązane do prowadzenia kontroli granicznych. Wprowadzone zostaną wspólne wymogi dotyczące punktów kontroli granicznej, a Komisja będzie miała możliwość dalszego udoskonalania tych wymogów w celu uwzględnienia szczególnych cech związanych z różnymi kategoriami zwierząt i towarów poddawanych kontroli. Ustanowione zostaną ponadto zharmonizowane przepisy dotyczące wyznaczania, tworzenia wykazów, likwidowania i zawieszania punktów kontroli granicznej.

Wprowadzony zostanie wspólny zdrowotny dokument wejścia (CHED), który będzie regulowany przepisami opartymi na obecnych praktykach. Podmioty będą stosować CHED do obowiązkowego wstępnego zgłaszania przybycia przesyłek zwierząt i towarów, natomiast właściwe organy – do rejestrowania kontroli przeprowadzonych w odniesieniu do takich przesyłek oraz wszelkich podjętych decyzji. Komisja otrzyma uprawnienia do ustanowienia formatu CHED, warunków jego zastosowania, a także minimalnych wymogów czasowych dotyczących wstępnego zgłaszania przesyłek punktom kontroli granicznej.

Ponadto ustanowiony zostanie wspólny zbiór przepisów dotyczących kontroli przesyłek (w tym przesyłek o charakterze niehandlowym) zwierząt i towarów podlegających kontroli na granicach. Kontrole będą z zasady prowadzone przez organy punktu kontroli granicznej, które jako pierwsze mają kontakt z przesyłką, chociaż w określonych przypadkach Komisja będzie mogła ustanowić wyjątki od tej zasady. Wszystkie przesyłki będą podlegać kontroli dokumentacji i kontroli tożsamości, natomiast kontrole fizyczne będą prowadzone z częstotliwością uzależnioną od ryzyka stwarzanego przez każde określone zwierzę/każdy określony towar lub kategorię zwierząt/towarów. Na podstawie swoich uprawnień Komisja będzie mogła m.in. określić szczegóły dotyczące sposobów przeprowadzania kontroli dokumentacji, tożsamości i kontroli fizycznych oraz określać warunki zmniejszonych częstotliwości w przypadku kontroli tożsamości i kontroli fizycznych.

Po trzecie, zmiany obejmą przepisy określające działania, które należy podejmować w przypadku pojawienia się podejrzeń oraz w przypadku przesylek niezgodnych z wymogami. Celem zmian przepisów będzie zwiększenie ich skuteczności poprzez uproszczenie procesu decyzyjnego punktów kontroli granicznej, wyjaśnienie, jakie kroki powinny podejmować właściwe organy takich punktów kontroli granicznej, oraz zapewnienie pełnego uwzględnienia swoistości poszczególnych sektorów objętych rozporządzeniem. Przepisy takie będą miały również zastosowanie do kontroli urzędowych zwierząt i towarów przywożonych z państw trzecich niepodlegających szczególnym kontrolom na granicach.

Ponadto wprowadzony zostanie nowy przepis zobowiązujący do bliskiej współpracy między właściwymi organami, organami celnymi i innymi organami uczestniczącymi w przeładunku zwierząt lub towarów przywożonych z państw trzecich. Co więcej, uprawnienia umożliwią Komisji ustalanie modeli współpracy prowadzonej między wspomnianymi organami w celu zapewnienia terminowego i właściwego dostępu do informacji, synchronizacji odpowiednich zbiorów danych oraz szybkiego powiadamiania o podejmowanych decyzjach.

ROZDZIAŁ IV: FINANSOWANIE KONTROLI URZĘDOWYCH

Ogólna zasada obowiązującego rozporządzenia zostanie zachowana. Państwa członkowskie będą nadal zobowiązane zapewniać dostępność odpowiednich zasobów finansowych, aby zaopatrzyć właściwe organy w pracowników i inne zasoby niezbędne do przeprowadzania przez nie kontroli urzędowych oraz innych działań, o których mowa w rozporządzeniu.

Podobnie jak w obecnych przepisach, państwa członkowskie będą decydować, na jakim szczeblu (lokalnym, regionalnym czy krajowym) ustanowić i pobierać opłaty, w zależności od organizacji ich właściwych organów.

Zgodnie z nowymi przepisami opłaty obowiązkowe będą pobierane w celu pokrycia kosztów powstałych w wyniku prowadzenia następujących działań:

- działań w zakresie kontroli urzędowych przeprowadzanych w odniesieniu do przedsiębiorstw spożywczych i paszowych zarejestrowanych lub zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004 (dotyczącym higieny żywności) lub rozporządzeniem (WE) nr 183/2005 (dotyczącym higieny pasz) bądź zgodnie z obydwojema wymienionymi rozporządzeniami, w odniesieniu do podmiotów określonych w przyszłym rozporządzeniu w sprawie zdrowia roślin oraz podmiotów zdefiniowanych w przyszłym rozporządzeniu w sprawie materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, które to kontrole mają na celu zweryfikowanie zgodności z przepisami Unii dotyczącymi „łańcucha rolno-spożywczego” (prawo paszowe i żywnościowe, przepisy dotyczące zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin);
- kontroli przeprowadzanych w celu wydania urzędowego świadectwa lub nadzorowania wydawania urzędowych poświadczeń zgodności;
- działań w zakresie kontroli urzędowych prowadzonych w celu upewnienia się, że warunki dotyczące uzyskania lub utrzymania zatwierdzeń są spełnione;
- działań w zakresie kontroli urzędowych prowadzonych w odniesieniu do kontroli granicznych (w tym kosztów kontroli w zakresie przestrzegania wymogów

dotyczących zdrowia roślin, które zostaną przeniesione do nowego rozporządzenia w sprawie kontroli urzędowych);

- działań prowadzonych w zakresie kontroli urzędowych w celu zweryfikowania zgodności ze środkami nadzwyczajnymi przyjętymi przez Komisję zgodnie z tzw. przepisami „ochronnymi”, w przypadku gdy jest to wymagane w decyzji ustanawiającej takie środki.

Poziomy opłat obowiązkowych należy obliczyć w taki sposób, aby umożliwić właściwym organom prowadzącym działania w zakresie kontroli urzędowych uzyskanie pełnego zwrotu kosztów powstałych w wyniku przeprowadzenia kontroli urzędowych (jeżeli właściwy organ, dla którego pobierane są opłaty, prowadzi także inne działania, przy obliczaniu opłat należy uwzględnić jedynie część właściwych elementów kosztu, która powstała w wyniku prowadzenia działań w zakresie kontroli urzędowych).

Nowy przepis zagwarantuje, że podmioty, od których pobiera się opłaty zryczałtowane, skorzystają na uznawaniu pozytywnych wyników, dzięki wprowadzeniu wymogu, zgodnie z którym stawkę opłaty stosowaną do każdego podmiotu należy dopasować celem uwzględnienia historii przestrzegania przez dany podmiot przepisów potwierdzonej w trakcie kontroli urzędowych. Zasadniczo opłaty stosowane do podmiotów, które stale przestrzegają przepisów, powinny być niższe niż te stosowane do podmiotów, które tego nie czynią.

Obowiązujące przepisy, które zabraniają – bezpośrednio lub pośrednio – zwrotu opłat obowiązkowych zostaną zachowane (oczywiście o ile nie zostały pobrane bezpodstawnie).

Przedsiębiorstwa zatrudniające mniej niż 10 osób, których roczny obrót lub bilans nie przekracza 2 mln EUR (mikroprzedsiębiorstwa), będą zwolnione z obowiązkowych opłat.

Podstawą przepisów dotyczących finansowania kontroli urzędowych będzie wymóg, zgodnie z którym właściwe organy będą musiały zapewnić najwyższy poziom przejrzystości metody oraz danych wykorzystanych do określenia opłat, a także wykorzystania zasobów zgromadzonych poprzez takie opłaty.

Obecne przepisy odnoszące się do kosztów związanych z dodatkowymi kontrolami urzędowymi wynikającymi z niezgodności ze środkami egzekucyjnymi (art. 28 rozporządzenia) zostaną doprecyzowane w celu zapewnienia ich efektywnego stosowania przez państwa członkowskie.

ROZDZIAŁ V: URZĘDOWA CERTYFIKACJA

Definicja „urzędowej certyfikacji” oraz stosowne przepisy zostaną zmienione, aby zapewnić uznanie rozporządzenia za ogólne ramy urzędowej certyfikacji w odniesieniu do wszystkich sektorów objętych zakresem stosowania rozporządzenia.

TYTUŁ III: LABORATORIA I OŚRODKI REFERENCYJNE

Na skutek rozszerzenia zakresu stosowania rozporządzenia na nowe sektory (środki przeciwko agrofagom roślin; przepisy regulujące produkcję materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin ukierunkowaną na wprowadzanie do obrotu; przepisy dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego) Komisja będzie mogła ustanawiać w wymienionych

sektorach laboratoria referencyjne Unii Europejskiej. Podobnie państwa członkowskie będą zobowiązane do wyznaczania krajowych laboratoriów referencyjnych dla każdego laboratorium referencyjnego UE wyznaczonego przez Komisję.

Komisja będzie mogła także wyznaczać ośrodki referencyjne Unii Europejskiej zajmujące się kwestiami produkcji i wprowadzania do obrotu materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz kwestiami dobrostanu zwierząt. Ośrodki te będą w szczególności przeprowadzać ekspertyzy techniczne, prowadzić kursy szkoleniowe oraz przyczyniać się do rozpowszechniania ustaleń z badań oraz innowacji technicznych.

TYTUŁ IV: POMOC I WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

Przepisy rozporządzenia dotyczące pomocy i współpracy administracyjnej zostaną wzmocnione i doprecyzowane, aby zwiększyć ich używalność i efektywność jako narzędzia służącego rozwiązywaniu kwestii niezgodności na poziomie transgranicznym. Pod tym względem przewiduje się przeprowadzenie szeregu zmian.

Po pierwsze, właściwe organy będą zobowiązane udzielać sobie w stosownych przypadkach wzajemnej pomocy administracyjnej w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów Unii. Ponadto wprowadzony zostanie wymóg przekazywania wszystkich wiadomości w formie pisemnej. Co więcej, Komisja będzie uprawniona do ustanawiania standardowego formatu wniosków o udzielenie pomocy oraz formy przekazywania informacji.

Po drugie, wyjaśniona zostanie funkcja, jaką pełnią instytucje łącznikowe oraz wyraźnie podkreślona zostanie potrzeba ich „pośrednictwa” w zakresie pomocy/współpracy administracyjnej. Komisja będzie zobowiązana do publikowania i uaktualniania wykazu instytucji łącznikowych na swoich stronach internetowych. W ramach swoich uprawnień będzie mogła ustanawiać minimalne wymagania dla instytucji łącznikowych.

Po trzecie, (w stosownych przypadkach) uproszczone zostaną sposoby wnioskowania o udzielenie pomocy administracyjnej i uruchamiania procedur współpracy przy jednoczesnym zdefiniowaniu działań, jakie muszą podejmować właściwe organy w następstwie wniosków o udzielenie pomocy.

Ponadto zostaną doprecyzowane przypadki, w których Komisja jest zobowiązana koordynować pomoc i współpracę administracyjną, jak również działania, jakie może ona podejmować w takich okolicznościach.

TYTUŁ V: PLANOWANIE I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Wieloletni krajowy plan kontroli będzie nadal dokumentem opracowywanym i pozostającym w posiadaniu państw członkowskich i będzie przez nie stosowany do celów związanych z udzielaniem pomocy właściwym organom w zapewnianiu zgodności kontroli urzędowych z prawem Unii.

Utworzony zostanie nowy przepis zobowiązujący państwa członkowskie do wyznaczania pojedynczego właściwego organu odpowiedzialnego za koordynację przygotowań wieloletniego krajowego planu kontroli oraz zapewnienie jego spójności.

W odniesieniu do sprawozdań rocznych zmieniony art. 44 będzie przewidywał uprawnienie Komisji do stopniowego przyjmowania znormalizowanych wzorów w stosownych przypadkach należycie uwzględniających obowiązujące wymogi dotyczące sprawozdawczości.

TYTUŁ VI: DZIAŁANIA UNII

W przedmiotowym tytule nadal będzie regulowany szereg następujących działań na szczeblu Unii:

- kontrole prowadzone w państwach członkowskich i w państwach trzecich przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii Komisji Europejskiej;
- procedury (doprecyzowane i usprawnione) ustanawiania wymogów wprowadzania do Unii określonych kategorii towarów pochodzących z państw trzecich, a także środków dotyczących określonych towarów pochodzących z określonych szczególnych państw trzecich w przypadkach, w których istnieją dowody na to, że wprowadzenie tych towarów do Unii może wiązać się z ryzykiem dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin bądź – w odniesieniu do GMO oraz środków ochrony roślin – dla środowiska lub jeżeli istnieją dowody na to, że może mieć miejsce szeroko zakrojona, poważna niezgodność z przepisami Unii;
- organizowanie przez Komisję szkoleń pracowników właściwych organów w państwach członkowskich i państwach trzecich (obecny program „Lepsze szkolenia na rzecz bezpieczniejszej żywności”) oraz programów wymiany pracowników między państwami członkowskimi (nowe działanie, które ma być organizowane w ramach współpracy z państwami członkowskimi).

W przedmiotowym tytule znajdzie się także zapis o utworzeniu zintegrowanego systemu zarządzania informacjami w odniesieniu do kontroli urzędowych, który umożliwi zintegrowane funkcjonowanie oraz aktualizację wszystkich istniejących i przyszłych systemów komputerowych, za pośrednictwem których dochodzi do wymiany informacji, danych oraz dokumentów dotyczących kontroli urzędowych między właściwymi organami oraz z Komisją (a w stosownych przypadkach z podmiotami).

TYTUŁ VII: ŚRODKI EGZEKUCYJNE

Przepisy regulujące krajowe środki egzekucyjne będą miały zastosowanie do wszystkich sektorów objętych zakresem rozporządzenia.

Włączony zostanie nowy przepis dotyczący w szczególności działań, które należy podejmować w przypadku podejrzenia niezgodności, zobowiązujący właściwe organy do prowadzenia dochodzeń w celu potwierdzenia lub wyeliminowania podejrzenia lub wątpliwości.

Wykaz możliwych środków, które należy zastosować w przypadku ustalenia niezgodności będzie dodatkowo uzupełniany: przykładowo do wykazu dodane zostanie ograniczenie lub zakaz przemieszczania zwierząt, nałożenie okresowej kwarantanny, ubój lub uśmiercenie zwierząt, odroczenie uboju zwierząt, izolacja lub zamknięcie zakładów, zamknięcie stron internetowych.

Zgodnie z nowym przepisem w ramach byłego art. 55 (dotyczącego sankcji za niezgodność) państwa członkowskie będą zobowiązane zagwarantować, że kary finansowe mające zastosowanie do umyślnych naruszeń zniwelują przewagę gospodarczą, do jakiej dążył sprawca naruszenia. Ponadto państwa członkowskie będą zobowiązane zapewnić stosowanie odpowiednich sankcji karnych lub administracyjnych wobec podmiotów, które nie współpracują w trakcie kontroli urzędowej.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin, materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009, 1107/2009, rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, [...] /2013 [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia ustanawiającego przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcuch żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin*] oraz dyrektywy 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE, 2008/120/WE i 2009/128/WE (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2, art. 114 oraz art. 168 ust. 4 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁸,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat zobowiązuje do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego przy określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii. Założenie to należy realizować między innymi poprzez środki w dziedzinach weterynaryjnej i fitosanitarnej, mające bezpośrednio na celu ochronę zdrowia publicznego.

⁸ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

- (2) Ponadto Traktat stanowi, że Unia ma przyczyniać się do zapewniania wysokiego poziomu ochrony konsumentów poprzez środki, które przyjmuje w ramach urzeczywistniania rynku wewnętrznego.
- (3) W prawodawstwie Unii przewidziano zbiór zharmonizowanych przepisów, aby zagwarantować, że żywność i pasze są bezpieczne i zdrowe, a działania, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo łańcucha żywnościowego lub ochronę interesów konsumentów w związku z żywnością i informacjami dotyczącymi żywności, są prowadzone zgodnie z określonymi wymogami. Przepisy Unii istnieją również w celu zapewnienia wysokiego poziomu zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, jak również dobrostanu zwierząt w całym łańcuchu żywnościowym oraz we wszystkich tych obszarach działalności, w których kluczowym celem jest zwalczanie zagrożenia rozprzestrzeniania się chorób zwierząt, mogących przenosić się w niektórych przypadkach na ludzi, lub organizmów szkodliwych stanowiących zagrożenie dla roślin lub produktów roślinnych, a także w celu zapewnienia ochrony środowiska przed ryzykiem, jakie mogą stwarzać organizmy zmodyfikowane genetycznie (GMO) oraz środki ochrony roślin. Przepisy Unii gwarantują także tożsamość i jakość materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Prawidłowe stosowanie wspomnianych przepisów, zwanych dalej „prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego”, przyczynia się do funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (4) Podstawowe przepisy Unii dotyczące prawa żywnościowego i paszowego określono w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności¹⁰. W uzupełnieniu do tych przepisów, bardziej szczegółowe prawo żywnościowe i paszowe obejmuje takie dziedziny, jak żywienie zwierząt, w tym pasze z zawartością substancji leczniczych, higienę żywności i pasz, choroby odzwierzęce, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych, zanieczyszczenia, kontrola i zwalczanie chorób zwierząt mających wpływ na zdrowie publiczne, etykietowanie pasz i żywności, środki ochrony roślin, dodatki do żywności i dodatki paszowe, witaminy, sole mineralne, pierwiastki śladowe i inne dodatki, materiały do kontaktu z żywnością, wymagania jakościowe i składowe, woda pitna, jonizacja, nowa żywność oraz organizmy zmodyfikowane genetycznie (GMO).
- (5) Celem prawodawstwa Unii dotyczącego zdrowia zwierząt jest zapewnienie wysokich standardów zdrowia ludzi i zwierząt w Unii, racjonalny rozwój sektorów rolnictwa i akwakultury oraz zwiększenie wydajności. Prawodawstwo to jest konieczne, aby przyczynić się do osiągnięcia rynku wewnętrznego w odniesieniu do zwierząt i produktów zwierzęcych oraz w celu uniknięcia rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych potencjalnie niebezpiecznych dla Unii. Obejmuje ono takie obszary jak handel wewnątrzunijny, wprowadzanie na terytorium Unii, zwalczanie chorób, kontrole weterynaryjne oraz zgłaszanie chorób, a ponadto przyczynia się do zapewnienia bezpieczeństwa żywności i pasz.
- (6) Artykuł 13 Traktatu stanowi, że zwierzęta są istotami zdolnymi do odczuwania. Prawodawstwo Unii dotyczące dobrostanu zwierząt zobowiązuje właścicieli zwierząt,

¹⁰ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

posiadaczy zwierząt oraz właściwe organy do przestrzegania przepisów w zakresie dobrostanu zwierząt gwarantujących ich ludzkie traktowanie oraz oszczędzanie im niepotrzebnego bólu i cierpienia. Przepisy te oparte są na dowodach naukowych i mogą w pośredni sposób poprawić jakość i bezpieczeństwo żywności i pasz.

- (7) Prawodawstwo Unii dotyczące zdrowia roślin reguluje wprowadzanie, zdomowienie się i rozprzestrzenianie agrofagów roślin, które to agrofagi nie występują lub nie są szeroko rozpowszechnione w Unii. Jego celem jest ochrona zdrowia upraw Unii oraz publicznych i prywatnych terenów zielonych oraz lasów przy jednoczesnej ochronie różnorodności biologicznej i środowiska w UE oraz zagwarantowanie jakości i bezpieczeństwa żywności i pasz wytworzonych z roślin.
- (8) Prawodawstwo Unii dotyczące materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin reguluje produkcję z ukierunkowaniem na wprowadzanie do obrotu oraz wprowadzanie do obrotu materiału przeznaczonego do reprodukcji gatunków roślin rolniczych, warzywnych, leśnych, owocowych i ozdobnych oraz winorośli. Celem tych przepisów jest zapewnienie tożsamości, zdrowia i jakości materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin jego użytkownikom oraz wydajności, różnorodności, zdrowia i jakości łańcucha rolno-spożywczego, jak również przyczynianie się do ochrony różnorodności biologicznej i środowiska.
- (9) Prawodawstwo Unii dotyczące produkcji ekologicznej oraz oznakowania produktów ekologicznych stanowi podstawę zrównoważonego rozwoju produkcji ekologicznej, a jego celem jest przyczynianie się do ochrony zasobów naturalnych, [różnorodności biologicznej](#) i [dobrostanu zwierząt](#), jak również [rozwoju obszarów wiejskich](#).
- (10) W prawodawstwie Unii dotyczącym systemów zapewniania jakości produktów rolnych i środków spożywczych wskazuje się produkty i środki spożywcze uprawiane i produkowane zgodnie z dokładnymi specyfikacjami przy jednoczesnym zachęcaniu do zróżnicowanej produkcji rolnej, ochronie nazw produktów oraz informowaniu konsumentów o szczególnej naturze produktów rolnych i środków spożywczych.
- (11) Prawodawstwo Unii dotyczące łańcucha rolno-spożywczego opiera się na zasadzie, zgodnie z którą podmioty na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w ramach przedsiębiorstw znajdujących się pod ich kontrolą są odpowiedzialne za zapewnienie spełnienia wymów ustanowionych w prawodawstwie Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego oraz mających znaczenie dla prowadzonych przez nie działań.
- (12) Za egzekwowanie prawodawstwa Unii dotyczącego łańcucha rolno-spożywczego odpowiadają państwa członkowskie, których właściwe organy za pośrednictwem organizowanych kontroli urzędowych monitorują i weryfikują efektywność przestrzegania i egzekwowania właściwych wymogów Unii.
- (13) Rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt¹¹ ustanowiono jednolite ramy prawne organizacji kontroli urzędowych. Ramy te przyczyniły się do istotnej poprawy efektywności kontroli urzędowych, egzekwowania prawodawstwa Unii dotyczącego

¹¹ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

łańcucha rolno-spożywczego oraz poziomu ochrony przed ryzykiem dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, a także dobrostanu zwierząt w Unii, jak również poziomu ochrony środowiska przed ryzykiem, jakie mogą stwarzać GMO i środki ochrony roślin. Ponadto w rozporządzeniu zawarto skonsolidowane ramy prawne mające stanowić wsparcie zintegrowanego podejścia do przeprowadzania kontroli urzędowych w całym łańcuchu rolno-spożywczym.

- (14) Prawodawstwo Unii dotyczące łańcucha rolno-spożywczego zawiera szereg przepisów, których egzekwowanie nie zostało uregulowane w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 lub zostało uregulowane jedynie częściowo. Szczegółowe zasady kontroli urzędowych zawarto zwłaszcza w prawodawstwie Unii dotyczącym materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz w rozporządzeniu (WE) nr 1069/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002¹². Zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 nie obejmował również w znacznym stopniu kwestii zdrowia roślin, a niektóre zasady kontroli urzędowych określono w dyrektywie Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie¹³.
- (15) W dyrektywie Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającej dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG¹⁴ również określono bardzo szczegółowy zbiór przepisów ustanawiających m.in. minimalne częstotliwości przeprowadzania kontroli urzędowych oraz szczególne środki egzekucyjne, które należy przyjąć w przypadku niezgodności.
- (16) Aby zrationalizować oraz uprościć ogólne ramy prawne, dążąc jednocześnie do osiągnięcia celu poprawy regulacji, przepisy mające zastosowanie do kontroli urzędowych w konkretnych obszarach należy włączyć do jednolitych ram legislacyjnych dotyczących kontroli urzędowych. W tym celu należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 882/2004 oraz inne akty prawne regulujące obecnie kontrole urzędowe i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem.
- (17) Celem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie zharmonizowanych ram Unii w zakresie organizacji kontroli urzędowych oraz czynności urzędowych innych niż kontrole urzędowe w całym łańcuchu rolno-spożywczym, z uwzględnieniem przepisów dotyczących kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 oraz we właściwym prawodawstwie sektorowym, jak również doświadczenia zdobytego w wyniku ich stosowania.
- (18) Do celów weryfikowania zgodności z zasadami dotyczącymi wspólnej organizacji rynków produktów rolnych (roślin uprawnych, wina, oliwy z oliwek, owoców i warzyw, chmielu, mleka i przetworów mlecznych, wołowiny i cielęciny, mięsa baraniego i mięsa koziego oraz miodu) już funkcjonuje właściwie ustanowiony i

¹² Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

¹³ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

¹⁴ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10.

określony system kontroli. Niniejsze rozporządzenie nie powinno zatem mieć zastosowania do weryfikacji zgodności z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)¹⁵

- (19) Niektóre definicje określone obecnie w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 należy dostosować, aby uwzględnić szerszy zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, dostosować je do definicji określonych w innych aktach prawnych UE oraz doprecyzować lub w stosownych przypadkach zastąpić terminologię, której znaczenie różni się w zależności od sektora.
- (20) Na mocy prawodawstwa Unii dotyczącego łańcucha rolno-spożywczego właściwym organom państw członkowskich powierza się wykonanie specjalistycznych zadań związanych z ochroną zdrowia zwierząt, zdrowia roślin oraz dobrostanu zwierząt, ochroną środowiska w odniesieniu do GMO oraz środków ochrony roślin, a także mających na celu zapewnienie tożsamości i wysokiej jakości materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Zadania te odnoszą się do działań na rzecz interesu publicznego, które muszą być wykonywane przez właściwe organy państw członkowskich w celu eliminowania, zapobiegania rozprzestrzenianiu się lub ograniczania ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub dla środowiska. Działania te, obejmujące zatwierdzenie produktu, prowadzenie badań, nadzór i monitorowanie, w tym do celów epidemiologicznych, a także zwalczanie i ograniczanie rozprzestrzeniania się chorób oraz inne zadania związane z kontrolą chorób są regulowane przez te same przepisy sektorowe, które są egzekwowane w trakcie kontroli urzędowych.
- (21) Państwa członkowskie powinny wyznaczać właściwe organy we wszystkich obszarach objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie są w najwłaściwszej pozycji do decydowania o tym, który właściwy organ lub które właściwe organy wyznaczyć w odniesieniu do każdego obszaru oraz na jakim poziomie administracyjnym, a ponadto powinny mieć także obowiązek wyznaczania pojedynczego organu, który w każdym z obszarów zapewnia właściwą koordynację wymiany informacji z właściwymi organami z innych państw członkowskich oraz z Komisją.
- (22) Państwa członkowskie powinny mieć prawo do przekazywania wyznaczonym właściwym organom odpowiedzialności za kontrole urzędowe w zakresie przepisów Unii, w tym przepisów dotyczących gatunków obcych, których inwazyjny charakter może mieć szkodliwy wpływ na produkcję rolną lub środowisko, innych niż przepisy objęte zakresem niniejszego rozporządzenia.
- (23) W celu przeprowadzania kontroli urzędowych ukierunkowanych na zweryfikowanie prawidłowego stosowania prawodawstwa Unii dotyczącego łańcucha rolno-spożywczego oraz innych czynności urzędowych powierzonych organom państw członkowskich na mocy prawodawstwa Unii dotyczącego łańcucha rolno-spożywczego państwa członkowskie powinny wyznaczać właściwe organy, które prowadzą działania w interesie publicznym, posiadają właściwe zasoby oraz

¹⁵ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

wyposażenie, a także gwarantują bezstronność i profesjonalizm. Właściwe organy powinny zapewniać jakość, spójność i skuteczność kontroli urzędowych.

- (24) Prawidłowe stosowanie i egzekwowanie przepisów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia wymaga właściwej wiedzy zarówno na temat wspomnianych przepisów, jak i przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu. W związku z tym istotne jest, aby pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe oraz inne czynności urzędowe przechodzili regularne szkolenia w zakresie mającego zastosowanie prawodawstwa, zgodnie z obszarem swoich kompetencji, jak również w zakresie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
- (25) Podmioty powinny mieć prawo do odwoływania się od decyzji wydanych przez właściwe organy, a także być informowane o posiadaniu takiego prawa.
- (26) Właściwe organy powinny dopilnować, aby pracownicy odpowiedzialni za kontrole urzędowe nie ujawniali informacji uzyskanych w drodze przeprowadzania takich kontroli, ponieważ są one objęte tajemnicą służbową. O ile nie zachodzi nadrzędny interes uzasadniający ujawnienie, tajemnica służbowa powinna dotyczyć informacji, które mogłyby zaszkodzić realizacji celu inspekcji, dochodzeń lub audytów, ochronie interesów handlowych, a także ochronie postępowań sądowych i porad prawnych. Tajemnica służbowa nie powinna jednak uniemożliwiać właściwym organom ujawniania faktów dotyczących wyników kontroli urzędowych poszczególnych podmiotów w przypadku, gdy dany podmiot uzyskał pozwolenie na przedstawienie uwag na ich temat przed ujawnieniem, a uwagi te uwzględniono lub udostępniono wraz z ujawnieniem informacji przez właściwe organy. Konieczność zachowania tajemnicy służbowej pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku informowania opinii publicznej w przypadku zajścia uzasadnionych powodów, aby podejrzewać, że żywność lub pasza mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 178/2002. Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na obowiązek informowania opinii publicznej przez właściwe organy w przypadkach, w których zachodzą uzasadnione powody, aby podejrzewać, że żywność lub pasza mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, ani na prawo osób fizycznych do ochrony swoich danych osobowych, jak przewidziano w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych¹⁶.
- (27) Właściwe organy powinny przeprowadzać regularne kontrole urzędowe we wszystkich sektorach oraz w odniesieniu do wszystkich podmiotów, działań, zwierząt i towarów podlegających prawodawstwu Unii dotyczącemu łańcucha rolno-spożywczego. Właściwe organy powinny określić częstotliwość przeprowadzania kontroli urzędowych z uwzględnieniem konieczności dostosowania działań kontrolnych do rodzaju ryzyka oraz poziomu zgodności oczekiwanej w różnych sytuacjach. W niektórych przypadkach zgodnie z prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego kontrole urzędowe należy jednak przeprowadzać niezależnie od poziomu ryzyka lub przewidywanej niezgodności w celu wydania świadectwa lub poświadczenia urzędowego, które jest warunkiem wstępnym dla wprowadzenia do obrotu lub przemieszczania zwierząt lub towarów. W takich

¹⁶ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

przypadkach częstotliwość przeprowadzania kontroli urzędowych zależy od konieczności przeprowadzenia certyfikacji lub wydania poświadczenia.

- (28) Aby zapewnić skuteczność kontroli urzędowych w odniesieniu do weryfikacji zgodności, należy je przeprowadzać bez wcześniejszego uprzedzenia, chyba że charakter działań prowadzonych w ramach kontroli urzędowej tego wymaga (ma to miejsce zwłaszcza w przypadku działań audytowych).
- (29) Kontrole urzędowe powinny być dokładne i skuteczne, a także zapewniać prawidłowe stosowanie prawodawstwa Unii. Biorąc pod uwagę, że kontrole urzędowe mogą stanowić obciążenie dla podmiotów, właściwe organy powinny organizować i przeprowadzać czynności w ramach kontroli urzędowych z uwzględnieniem interesów tych podmiotów oraz ograniczając wspomniane obciążenie do poziomu niezbędnego w celu przeprowadzenia efektywnych i skutecznych kontroli urzędowych.
- (30) Właściwe organy państw członkowskich powinny przeprowadzać kontrole urzędowe z zachowaniem takiego samego poziomu ostrożności, niezależnie od tego, czy egzekwowane przepisy mają zastosowanie do działań istotnych jedynie na terytorium danego państwa członkowskiego czy też do działań, które będą miały wpływ na zgodność z prawodawstwem Unii w odniesieniu do zwierząt i towarów, które mają zostać przemieszczone lub wprowadzone do obrotu w innym państwie członkowskim, czy też wywiezione poza Unię. W drugim przypadku właściwe organy mogą być także zobowiązane zgodnie z prawodawstwem Unii do sprawdzania zgodności zwierząt i towarów z wymogami ustanowionymi przez państwo trzecie przeznaczenia dla takich zwierząt lub towarów.
- (31) W celu zapewnienia prawidłowego egzekwowania prawodawstwa Unii dotyczącego łańcucha rolno-spożywczego właściwe organy powinny być uprawnione do przeprowadzania kontroli urzędowych na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji zwierząt i towarów, których dotyczą wspomniane przepisy. Aby zapewnić dokładność i skuteczność kontroli urzędowych, właściwe organy powinny być także uprawnione do przeprowadzania ich na wszystkich etapach produkcji i dystrybucji towarów, substancji, materiałów lub przedmiotów, których nie obejmuje zakres stosowania przepisów dotyczących łańcucha rolno-spożywczego (na przykład weterynaryjnych produktów leczniczych) na tyle, na ile jest to konieczne w celu pełnego zbadania możliwych naruszeń wspomnianych przepisów oraz zidentyfikowania przyczyny każdego takiego naruszenia.
- (32) Właściwe organy prowadzą działania w interesie podmiotów i społeczeństwa, zapewniając zachowanie i zabezpieczenie wysokich norm ochrony ustanowionych w prawodawstwie Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego poprzez prowadzenie właściwych działań egzekucyjnych oraz zapewniając sprawdzanie zgodności z wspomnianymi przepisami w całym łańcuchu rolno-spożywczym poprzez przeprowadzanie kontroli urzędowych. Właściwe organy powinny w związku z tym odpowiadać przed podmiotami i społeczeństwem za efektywność i skuteczność przeprowadzanych przez nie kontroli urzędowych. Ponadto powinny one zapewniać dostęp do informacji na temat organizacji i przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, a także regularnie publikować informacje dotyczące kontroli urzędowych oraz ich wyników. Z zastrzeżeniem określonych warunków, właściwe organy powinny być także uprawnione do publikowania lub udostępniania

informacji dotyczących ratingu poszczególnych podmiotów na podstawie wyników kontroli urzędowych.

- (33) Niezmiennie ważne jest, aby właściwe organy zapewniały i weryfikowały skuteczność i spójność przeprowadzanych przez siebie kontroli urzędowych. W tym celu powinny one prowadzić działania w oparciu o pisemnie udokumentowane procedury oraz przekazywać szczegółowe informacje i instrukcje pracownikom zajmującym się przeprowadzaniem kontroli urzędowych. Ponadto powinny one dysponować właściwymi procedurami i mechanizmami pozwalającymi stale weryfikować, czy ich własne działania są skuteczne i spójne, a także przeprowadzać działania naprawcze w przypadku zidentyfikowania niedociągnięć.
- (34) Aby ułatwić identyfikację niezgodności oraz usprawnić podjęcie działań naprawczych przez dany podmiot, wynik kontroli urzędowych należy przedstawić w sprawozdaniu, którego kopię należy przekazać podmiotowi. Jeżeli w trakcie kontroli urzędowych wymagana jest stała lub regularna obecność pracowników właściwych organów celem monitorowania działań podmiotu, sprawozdanie z każdej poszczególniej inspekcji lub wizyty u podmiotu byłoby nieproporcjonalne. W takich przypadkach sprawozdania należy opracowywać z częstotliwością pozwalającą na regularne informowanie właściwych organów i podmiotu o poziomie zgodności oraz niezwłoczne powiadamianie o wszelkich zidentyfikowanych niedociągnięciach.
- (35) Podmioty powinny w pełni współpracować z właściwymi organami oraz organami delegowanymi w celu zapewnienia sprawnego przeprowadzania kontroli urzędowych oraz umożliwienia właściwym organom przeprowadzanie innych czynności urzędowych.
- (36) W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się jednolite ramy prawne w zakresie organizacji kontroli urzędowych w celu zweryfikowania zgodności z przepisami dotyczącymi łańcucha rolno-spożywczego we wszystkich obszarach objętych takimi przepisami. W odniesieniu do niektórych z tych obszarów w prawodawstwie Unii określa się szczegółowe wymagania, których należy przestrzegać i które określają szczególne umiejętności i środki niezbędne do przeprowadzania kontroli urzędowych. Aby uniknąć różnicowania praktyk w zakresie egzekwowania, co mogłoby doprowadzić do nierówności pod względem ochrony zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, dobrostanu zwierząt oraz – w przypadku GMO i środków ochrony roślin – środowiska, zakłócić funkcjonowanie rynku wewnętrznego zwierząt i towarów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, a także zakłócić konkurencję, Komisja powinna mieć możliwość uzupełniania przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu poprzez przyjmowanie przepisów szczegółowych dotyczących kontroli urzędowych pozwalających na zaspokojenie potrzeb w zakresie kontroli przeprowadzanych w tych obszarach. W przedmiotowych przepisach powinno się w szczególności ustanowić szczegółowe wymagania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych oraz ich minimalnych częstotliwości, szczegółowe lub dodatkowe środki w odniesieniu do tych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, które powinny zostać wprowadzone przez właściwe organy w związku z niezgodnością, szczególne obowiązki i zadania właściwych organów w uzupełnieniu do tych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu oraz szczególne kryteria uruchamiania mechanizmów pomocy administracyjnej przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. W innych przypadkach wspomniane dodatkowe przepisy mogą stać się konieczne w celu zapewnienia bardziej

szczegółowych ram przeprowadzania kontroli urzędowych w odniesieniu do żywności i pasz, w przypadku pojawienia się nowych informacji na temat ryzyka dla zdrowia ludzi lub zwierząt, lub ryzyka dla środowiska związanego z GMO oraz środkami ochrony roślin, które wskazywałyby, że w przypadku braku powszechnych specyfikacji w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych w państwach członkowskich kontrole nie zapewniałyby oczekiwanego poziomu zabezpieczenia przeciwko ryzyku przewidzianego w prawodawstwie Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego.

- (37) Właściwe organy powinny mieć możliwość oddelegowania innym organom niektórych powierzonych im zadań. Należy ustanowić właściwe warunki gwarantujące zachowanie bezstronności, jakości i spójności kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych. Organ delegowany powinien w szczególności posiadać akredytację zgodnie z normą ISO na prowadzenie inspekcji.
- (38) W celu zapewnienia wiarygodności i spójności kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych w Unii metody stosowane do pobierania próbek oraz przeprowadzania analiz, badań i diagnoz laboratoryjnych powinny być zgodne z najnowocześniejszymi standardami naukowymi, zaspokajając szczególne potrzeby danego laboratorium w zakresie przeprowadzania analiz, badań i diagnoz, a także zapewniać ich poprawne i wiarygodne wyniki. Należy ustanowić jasne reguły wyboru stosowanej metody w przypadku, gdy dostępne są co najmniej dwie metody z różnych źródeł, takich jak Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna (ISO), Europejska i Śródziemnomorska Organizacja Ochrony Roślin (EPPO), Międzynarodowa konwencja ochrony roślin (IPCC), Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt (OIE), Unia Europejska oraz krajowe laboratoria referencyjne lub przepisy krajowe.
- (39) Podmioty, których zwierzęta lub towary podlegają procedurze pobierania próbek, analizy, badania lub diagnozy w kontekście kontroli urzędowych, powinny mieć prawo złożenia wniosku o drugą ekspertyzę, która powinna obejmować pobranie drugiej próbki do celów powtórnej analizy, powtórnego badania lub powtórnej diagnozy, chyba że wspomniane pobranie drugiej próbki jest niemożliwe lub nieistotne pod względem technicznym. Byłoby tak w szczególności w przypadku, gdy częstość występowania zagrożenia jest wyjątkowo niska dla danego zwierzęcia lub towaru lub gdy jego dystrybucja jest szczególnie niewielka lub nieregularna. Z tego powodu w IPCC odrzuca się stosowanie powtórnych próbek do celów oceny występowania organizmów kwarantannowych w roślinach lub produktach roślinnych.
- (40) W celu przeprowadzenia kontroli urzędowych wymiany handlowej odbywającej się za pośrednictwem internetu lub innych środków zdalnych właściwe organy powinny mieć możliwość uzyskania próbek poprzez składane anonimowo zamówienia (zwane także *mystery shopping*), w odniesieniu do których można następnie przeprowadzić analizę lub badanie, lub poddać je weryfikacji zgodności. Właściwe organy muszą podjąć wszelkie kroki, aby podmioty zachowały prawo do drugiej ekspertyzy.
- (41) Laboratoria wyznaczone przez właściwe organy do przeprowadzania analiz, badań i diagnoz na podstawie próbek pobieranych w ramach kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych powinny dysponować wiedzą fachową, wyposażeniem, infrastrukturą oraz pracownikami, aby wykonywać wspomniane zadania zgodnie z najwyższymi standardami. W celu zapewnienia prawidłowych i wiarygodnych wyników laboratoria te powinny posiadać akredytację w zakresie stosowania metod

zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025 w sprawie „ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących”. Akredytacji powinna udzielać krajowa jednostka akredytująca działająca zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającym wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 339/93¹⁷.

- (42) Akredytacja jest wybranym instrumentem do zapewnienia działalności laboratoriów urzędowych na najnowocześniejszym poziomie, ale także złożonym i kosztownym procesem, który może powodować nieproporcjonalne obciążenia dla laboratorium w przypadkach, w których metoda analizy, badania lub diagnozy laboratorium jest szczególnie prosta do zastosowania i nie wymaga specjalistycznych procedur ani wyposażenia, jak w przypadku wykrywania włosieni krętych w ramach inspekcji, w przypadkach, w których przeprowadzane analizy lub badania dotyczą jedynie aspektów jakościowych materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz – w określonych warunkach – w przypadkach, w których laboratorium przeprowadza analizy, badania lub diagnozy jedynie w ramach innych czynności urzędowych, a nie w ramach kontroli urzędowych.
- (43) Aby zapewnić stosowanie elastycznego i proporcjonalnego podejścia, w szczególności w odniesieniu do laboratoriów ds. zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin, należy zapewnić przepis służący przyjmowaniu odstępstw dopuszczających, aby niektóre laboratoria nie były akredytowane w zakresie wszystkich stosowanych przez nie metod. Ponadto akredytacja laboratorium w zakresie wszystkich metod, które powinno ono stosować, pełniąc funkcję laboratorium urzędowego, może nie być natychmiast dostępna w niektórych przypadkach, gdy należy zastosować nowe lub niedawno zmodyfikowane metody, jak również w przypadkach pojawiającego się ryzyka lub w sytuacjach nadzwyczajnych. Pod pewnymi warunkami laboratoria urzędowe powinny mieć w związku z tym prawo przeprowadzania analiz, badań oraz diagnoz dla właściwych organów, zanim uzyskają właściwą akredytację.
- (44) Kontrole urzędowe zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii z państw trzecich mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia zgodności tych zwierząt i towarów z prawodawstwem mającym zastosowanie w Unii oraz w szczególności z przepisami ustanowionymi w celu ochrony zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, dobrostanu zwierząt oraz środowiska, w odniesieniu do GMO oraz środków ochrony roślin w całej Unii. Przedmiotowe kontrole urzędowe należy przeprowadzać w stosownych przypadkach przed wprowadzeniem zwierząt lub towarów do swobodnego obrotu w Unii lub po takim wprowadzeniu. Kontrole urzędowe należy przeprowadzać z częstotliwością odpowiadającą w stosowny sposób ryzyku dla zdrowia, dobrostanu zwierząt oraz środowiska, jakie mogą stwarzać zwierzęta i towary wprowadzane na terytorium Unii, uwzględniając historię zgodności z wymogami przewidzianymi w prawodawstwie Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego, kontrole tych zwierząt i towarów już przeprowadzone w danych państwach trzecich oraz gwarancje udzielone przez dane państwo trzecie, że zwierzęta i towary przywożone do Unii spełniają wymogi ustanowione w prawodawstwie Unii.

¹⁷

Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.

- (45) Ponieważ niektóre zwierzęta lub towary mogą stwarzać ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, dla dobrostanu zwierząt lub dla środowiska, należy poddawać je szczególnym kontrolom urzędowym w trakcie ich wprowadzania na terytorium Unii. W obowiązujących przepisach Unii wymaga się, aby kontrole urzędowe były przeprowadzane na granicach Unii w celu zweryfikowania przestrzegania norm w zakresie zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt oraz dobrostanu zwierząt, mających zastosowanie do zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiałów biologicznych wykorzystywanych do rozrodu oraz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, a także spełniania wymogów fitosanitarnych przez rośliny i produkty roślinne. Częstsze kontrole przy wprowadzaniu na terytorium Unii przeprowadza się także w odniesieniu do niektórych innych towarów, w przypadku których wymaga tego pojawiające się lub znane ryzyko. W niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć specyfikę takich kontroli, regulowanych obecnie przepisami dyrektywy Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich¹⁸, dyrektywy Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającej dyrektywę 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG¹⁹, dyrektywy Rady 2000/29 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2009 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności niepochodzących od zwierząt i zmieniającego decyzję 2006/504/WE²⁰.
- (46) W celu zwiększenia skuteczności systemu kontroli urzędowych Unii, zapewnienia optymalnego podziału zasobów przeznaczonych na kontrole graniczne w ramach kontroli urzędowych, a także ułatwienia egzekwowania prawodawstwa Unii dotyczącego łańcucha żywnościowego należy ustanowić wspólny zintegrowany system kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej, zastępując obecne fragmentaryczne ramy kontroli, aby miał zastosowanie do wszystkich przesyłek, których kontrolę z uwagi na ryzyko, jakie mogą stwarzać, należy przeprowadzić przy ich wprowadzaniu na terytorium Unii.
- (47) Kontrole urzędowe przeprowadzane w punktach kontroli granicznej powinny obejmować kontrole dokumentacji oraz tożsamości wszystkich przesyłek, a także kontrole fizyczne przeprowadzane z częstotliwością zależną od ryzyka, jakie stwarza każda przesyłka zwierząt lub towarów.
- (48) Częstotliwość kontroli fizycznych należy określać i modyfikować w zależności od ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin lub dobrostanu zwierząt, lub – w przypadku GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska. Takie podejście powinno pozwolić właściwym organom na przeznaczenie zasobów kontroli na przypadki, w których ryzyko jest największe. Częstotliwość kontroli tożsamości powinna również podlegać zmniejszeniu lub ograniczać się do sprawdzenia urzędowej pieczęci przesyłki, gdy jest to uzasadnione mniejszym ryzykiem stwarzanym przez przesyłki wprowadzane na terytorium Unii. Należy stosować podejście oparte na ryzyku w odniesieniu do kontroli tożsamości i kontroli fizycznych poprzez pełne wykorzystywanie dostępnych

¹⁸ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.

¹⁹ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.

²⁰ Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 11.

zestawów danych i informacji, jak również komputerowych systemów gromadzenia danych oraz zarządzania nimi.

- (49) W niektórych przypadkach oraz pod warunkiem zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, dobrostanu zwierząt, jak również ochrony środowiska w odniesieniu do GMO oraz środków ochrony roślin kontrole urzędowe przeprowadzane zwykle przez właściwe organy w punktach kontroli granicznej mogą być przeprowadzane w innych punktach kontroli lub przez inne organy.
- (50) W celu zorganizowania skutecznego systemu kontroli urzędowych do przesyłek przywożonych z państw trzecich, w odniesieniu do których wymagane jest przeprowadzenie kontroli przy ich wprowadzeniu na terytorium Unii, należy dołączyć wspólny zdrowotny dokument wejścia (CHED) stosowany w celu wstępnego zgłoszenia przybycia przesyłek w punkcie kontroli granicznej, a także w celu zapisania wyniku przeprowadzonych kontroli urzędowych oraz decyzji podjętych przez właściwe organy w odniesieniu do przesyłki, której taki dokument towarzyszy. Ten sam dokument powinien zostać zastosowany przez podmiot w celu uzyskania odprawy celnej ze strony organów celnych po przeprowadzeniu wszystkich kontroli.
- (51) Kontrole urzędowe zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii z państw trzecich należy przeprowadzać w punktach kontroli granicznej wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie ze zbiorem minimalnych wymogów. Należy cofnąć wyznaczenie takich jednostek lub zawiesić je w przypadku, gdy przestały one spełniać wspomniane wymogi lub gdy prowadzone przez nie czynności mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, dobrostanu zwierząt lub – w przypadku GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska.
- (52) W celu zagwarantowania jednolitego stosowania przepisów w zakresie kontroli urzędowych w odniesieniu do przesyłek przywożonych z państw trzecich należy ustanowić wspólne przepisy regulujące działania, jakie powinny wykonać właściwe organy i podmioty w przypadku podejrzenia niezgodności, a także w odniesieniu do przesyłek niezgodnych z przepisami oraz przesyłek mogących stwarzać ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w przypadku GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska.
- (53) Aby uniknąć niespójności lub dublowania działań związanych z kontrolami urzędowymi, umożliwić terminową identyfikację przesyłek podlegających kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej, a także zagwarantować skuteczne przeprowadzanie kontroli, należy zapewnić współpracę i wymianę informacji wśród właściwych organów, organów celnych oraz innych odpowiednich organów zajmujących się przesyłkami przywożonymi z państw trzecich.
- (54) Państwa członkowskie należy zobowiązać do zapewnienia stałej dostępności stosownych zasobów finansowych pozwalających na zatrudnienie odpowiednich pracowników oraz stosowne wyposażenie właściwych organów przeprowadzających kontrole urzędowe oraz inne czynności urzędowe. Chociaż podmioty są w głównej mierze odpowiedzialne za zapewnienie zgodności prowadzonych przez nie czynności z przepisami Unii dotyczącymi łańcucha rolno-spożywczego, stosowany przez nie w tym celu system własnych kontroli należy uzupełnić dedykowanym systemem kontroli urzędowych utrzymywanym przez każde państwo członkowskie w celu zapewnienia

skutecznego nadzoru nad rynkiem w całym łańcuchu rolno-spożywczym. Wspomniany system jest z natury złożony i wymagający pod względem zasobów, w związku z czym należy mu zapewnić stabilny napływ zasobów do prowadzenia kontroli urzędowych w stopniu pozwalającym na zaspokajanie potrzeb wykonawczych w dowolnie wybranym momencie. Aby ograniczyć zależność systemu kontroli urzędowych od finansów publicznych, właściwe organy powinny pobierać opłaty na pokrycie kosztów ponoszonych przez nie przy przeprowadzaniu kontroli urzędowych u niektórych podmiotów oraz z tytułu niektórych czynności, w przypadku których prawodawstwo Unii dotyczące łańcucha rolno-spożywczego wymaga rejestracji lub wydania zatwierdzenia zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi higieny żywności i pasz lub przepisami regulującymi kwestie zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Opłaty należy również pobierać od podmiotów, aby zrekompensować koszty kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu wydania świadectwa lub poświadczenia urzędowego, a także koszty kontroli urzędowych przeprowadzanych przez właściwe organy w punktach kontroli granicznej.

- (55) Opłaty powinny obejmować koszty poniesione przez właściwe organy na przeprowadzanie kontroli urzędowych, nie powinny ich jednak przekraczać. Koszty takie należy obliczać na podstawie każdej konkretnej kontroli urzędowej lub na podstawie wszystkich kontroli urzędowych przeprowadzonych w określonym czasie. W przypadku gdy opłaty stosuje się na podstawie rzeczywistych kosztów poszczególnych kontroli urzędowych, podmioty zachowujące zgodność we wcześniejszych okresach powinny być mniej obciążane takimi opłatami niż podmioty niezachowujące zgodności, gdyż powinny podlegać rzadszym kontrolom urzędowym. Aby promować zachowywanie zgodności z prawodawstwem Unii przez wszystkie podmioty niezależnie od metody (opartej na faktycznych kosztach lub na stawce ryczałtowej) obranej przez poszczególne państwa członkowskie do obliczania opłat, w przypadku obliczania opłat na podstawie ogólnych kosztów poniesionych przez właściwe organy w określonym czasie oraz nakładania ich na wszystkie podmioty niezależnie od tego, czy podlegają one kontroli urzędowej w okresie referencyjnym, opłaty te należy obliczać w sposób nagradzający podmioty ze stałą pozytywną historią przestrzegania prawodawstwa Unii dotyczącego łańcucha żywnościowego.
- (56) Należy zabronić bezpośrednich lub pośrednich zwrotów opłat pobranych przez właściwe organy, ponieważ działałoby to na niekorzyść podmiotów, które nie odnoszą korzyści ze zwrotu oraz mogłoby doprowadzić do ewentualnych zakłóceń konkurencji. W celu zapewnienia wsparcia dla mikroprzedsiębiorstw należy zwolnić je z uiszczania opłat pobieranych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (57) Finansowanie kontroli urzędowych poprzez opłaty pobierane od podmiotów powinno być w pełni przejrzyste, aby umożliwić obywatelom i przedsiębiorstwom zrozumienie metod i danych stosowanych w celu określenia opłat oraz uzyskanie informacji na temat sposobu wykorzystania przychodu z opłat.
- (58) W przepisach Unii dotyczących łańcucha rolno-spożywczego określono przypadki, w których wprowadzaniu na rynek lub przemieszczaniu niektórych zwierząt lub towarów powinno towarzyszyć wydanie świadectwa urzędowego podpisanego przez urzędnika certyfikującego. Należy ustanowić wspólny zbiór przepisów określających obowiązki właściwych organów oraz urzędników certyfikujących w zakresie wydawania świadectw urzędowych, a także cechy, jakimi powinny się charakteryzować świadectwa urzędowe, aby zapewnić ich wiarygodność.

- (59) W innych przypadkach przepisy wchodzące w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia stanowią, że wprowadzaniu na rynek lub przemieszczaniu określonych zwierząt lub towarów musi towarzyszyć wydanie etykiety urzędowej, znaku urzędowego lub innego poświadczenia urzędowego przez podmioty pod nadzorem urzędowym właściwych organów lub przez same właściwe organy. Należy ustanowić minimalny zbiór przepisów zapewniający również wydawanie poświadczeń urzędowych zgodnie z właściwymi gwarancjami wiarygodności.
- (60) Kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe należy przeprowadzać w oparciu o metody analiz, badań i diagnoz, które spełniają najnowocześniejsze standardy naukowe oraz zapewniają prawidłowe, wiarygodne i porównywalne wyniki w całej Unii. W związku z tym należy nieustannie poprawiać metody stosowane przez laboratoria urzędowe, jak również jakość i jednolitość danych uzyskiwanych przez nie w analizach, badaniach i diagnozach. W tym celu Komisja powinna mieć możliwość wyznaczania laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej oraz polegania na ich wsparciu w zakresie wiedzy fachowej we wszystkich tych obszarach łańcucha żywnościowego, w których niezbędne są precyzyjne i wiarygodne wyniki analiz, badań i diagnoz. Laboratoria referencyjne Unii Europejskiej powinny w szczególności dopilnować, by krajowe laboratoria referencyjne oraz laboratoria urzędowe otrzymywały aktualne informacje na temat dostępnych metod, organizować międzylaboratoryjne badania porównawcze i aktywnie w nich uczestniczyć oraz oferować kursy szkoleniowe dla krajowych laboratoriów referencyjnych lub laboratoriów urzędowych.
- (61) Do celów związanych z przeprowadzaniem kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, jak również dotyczących dobrostanu zwierząt, właściwe organy powinny mieć dostęp do aktualnych, wiarygodnych i spójnych danych technicznych, ustaleń z badań, nowych technik oraz wiedzy fachowej niezbędnych do celu prawidłowego stosowania prawodawstwa Unii mającego zastosowanie w tych obszarach. W tym celu Komisja powinna mieć możliwość wyznaczania ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej ds. materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz dobrostanu zwierząt, jak również polegania na ich fachowym wsparciu.
- (62) Aby dążyć do realizacji celów niniejszego rozporządzenia oraz wnieść wkład w sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, zapewniając zaufanie konsumentów do tego rynku, należy zająć się w efektywny i spójny sposób brakami zgodności z prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha żywnościowego, które wymagają podjęcia działań egzekucyjnych w więcej niż jednym państwie członkowskim. System wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach (RASFF) ustanowiony w art. 50 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 pozwala już właściwym organom na szybką wymianę i rozpowszechnianie informacji na temat poważnego, bezpośredniego lub pośredniego ryzyka dla zdrowia ludzi w odniesieniu do żywności lub pasz bądź poważnego ryzyka dla zdrowia ludzi lub zwierząt lub dla środowiska w odniesieniu do pasz, w celu umożliwienia wprowadzenia natychmiastowych środków służących wyeliminowaniu tego ryzyka zagrożeń. Instrument ten pozwala wprawdzie podejmować szybkie działania we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich w celu wyeliminowania określonego poważnego ryzyka w całym łańcuchu żywnościowym, jednak nie może służyć umożliwianiu udzielania wsparcia o charakterze transgranicznym ani prowadzenia transgranicznej współpracy między

właściwymi organami, aby zapewnić skuteczne wykrywanie braków zgodności z prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego o wymiarze transgranicznym nie tylko w państwie członkowskim, w którym po raz pierwszy wykryto brak zgodności, ale także w państwie członkowskim będącym źródłem braku zgodności. W ramach pomocy i współpracy administracyjnej należy w szczególności umożliwić właściwym organom wymianę informacji, wykrywanie, prowadzenie dochodzeń oraz podejmowanie skutecznych oraz proporcjonalnych działań w celu ścigania naruszeń przepisów dotyczących łańcucha rolno-spożywczego na szczeblu transgranicznym.

- (63) Należy zapewnić właściwe działania następcze w odniesieniu do wniosków o udzielenie pomocy administracyjnej oraz wszelkich powiadomień. W celu ułatwienia udzielania pomocy i prowadzenia współpracy administracyjnej państwa członkowskie powinny być zobowiązane do wyznaczania co najmniej jednej instytucji łącznikowej udzielającej pomocy i koordynującej przepływ informacji między właściwymi organami w różnych państwach członkowskich. Aby zoptymalizować i uprościć współpracę wśród państw członkowskich, Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze ustanawiające specyfikacje stosowanych narzędzi technicznych, procedury wymiany informacji między instytucjami łącznikowymi oraz standardowe formaty wniosków o udzielenie pomocy, powiadomień oraz odpowiedzi.
- (64) Każde państwo członkowskie powinno być zobowiązane do wprowadzenia i regularnego aktualizowania wieloletniego krajowego planu kontroli obejmującego wszystkie obszary regulowane prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego oraz zawierającego informacje na temat struktury i organizacji systemu kontroli urzędowych danego państwa. Wspomniane wieloletnie krajowe plany kontroli są instrumentem, za pomocą którego każde państwo członkowskie powinno zapewniać przeprowadzanie kontroli urzędowych w oparciu o ryzyko oraz w sposób efektywny na całym swoim terytorium oraz w całym łańcuchu rolno-spożywczym, a także zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (65) Aby zagwarantować spójność i kompletność wieloletnich krajowych planów kontroli, państwa członkowskie powinny wyznaczyć pojedynczy organ odpowiedzialny za ich skoordynowane przygotowywanie i wdrożenie. W celu promowania spójnego, jednolitego i zintegrowanego podejścia do kontroli urzędowych Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania przepisów dotyczących wieloletnich krajowych planów kontroli, w których należy zidentyfikować priorytety kontroli urzędowych, skuteczne procedury przeprowadzania kontroli, kryteria klasyfikacji ryzyka oraz wskaźniki wykonania na potrzeby przeprowadzenia oceny wieloletnich krajowych planów kontroli.
- (66) Państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przedkładania Komisji sprawozdania rocznego zawierającego informacje na temat czynności kontrolnych oraz realizacji wieloletnich krajowych planów kontroli. Aby ułatwić gromadzenie i przekazywanie porównywalnych danych, a następnie ich zestawianie w formie statystyk dla całej Unii oraz opracowywanie przez Komisję sprawozdań dotyczących funkcjonowania kontroli urzędowych w całej Unii, Komisja powinna mieć możliwość przyjmowania aktów wykonawczych w zakresie ustanawiania standardowych, wzorcowych formularzy sprawozdań rocznych.

- (67) Eksperti Komisji powinni mieć możliwość przeprowadzania kontroli w państwach członkowskich w celu zweryfikowania stosowania prawodawstwa Unii oraz funkcjonowania krajowych systemów kontroli i właściwych organów. Kontrole Komisji powinny także służyć do badania i gromadzenia informacji na temat praktyk lub problemów związanych z egzekwowaniem prawa, sytuacji wyjątkowych oraz zmian w państwach członkowskich.
- (68) Zwierzęta i towary pochodzące z państw trzecich muszą spełniać te same wymogi, które mają zastosowanie do zwierząt i towarów pochodzących z Unii, lub wymogi uznawane za przynajmniej równoważne pod względem celów, do jakich dąży się w przepisach Unii dotyczących łańcucha rolno-spożywczego. Zasadę tę zapisano w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, zgodnie z którym żywność i pasze przywożone do Unii muszą być zgodne z właściwymi wymogami prawa żywnościowego UE lub z wymogami uznawanymi za przynajmniej im odpowiadające. Szczegółowe wymogi w zakresie stosowania tej zasady określono w przepisach Unii dotyczących środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zabraniających wprowadzania do Unii określonych organizmów szkodliwych, które nie występują (lub występują jedynie w ograniczonym zakresie) w Unii, w przepisach Unii ustanawiających wymogi w zakresie zdrowia zwierząt, zezwalających na wprowadzanie zwierząt oraz określonych produktów pochodzenia zwierzęcego do Unii jedynie z państw trzecich, które znajdują się w wykazie sporządzonym w tym celu, a także w przepisach Unii dotyczących organizacji kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, które także przewidują sporządzenie wykazu państw trzecich, z których można wprowadzać do Unii takie produkty. W odniesieniu do materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin obowiązuje system równoważności, w ramach którego wydaje się upoważnienia dla państw trzecich, z których można przywozić materiał przeznaczony do reprodukcji roślin, oraz tworzy się wykazy tych państw.
- (69) W celu zapewnienia zgodności zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii z państw trzecich z wszystkimi wymogami ustanowionymi w prawodawstwie Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego lub z wymogami uznawanymi za równoważne, w uzupełnieniu do wymogów ustanowionych w przepisach Unii dotyczących środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, przepisów Unii ustanawiających wymogi w zakresie zdrowia zwierząt oraz przepisów Unii ustanawiających szczegółowe zasady higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego, aby zapewnić zachowanie zgodności z wymogami ustanowionymi w prawodawstwie Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego w odniesieniu do kwestii fitosanitarnych i weterynaryjnych, Komisja powinna mieć możliwość ustanawiania warunków wprowadzania zwierząt i towarów na terytorium Unii w zakresie niezbędnym do zapewnienia zgodności takich zwierząt i towarów z wszystkimi właściwymi wymogami prawodawstwa Unii dotyczącego łańcucha rolno-spożywczego lub z wymogami równoważnymi. Warunki te powinny mieć zastosowanie do zwierząt lub towarów bądź kategorii zwierząt lub towarów z wszystkich państw trzecich bądź z określonych państw trzecich lub ich regionów.
- (70) W szczególnych przypadkach, w których istnieją dowody na to, że niektóre zwierzęta lub towary pochodzące z państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub ich regionów stwarzają ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin lub – w przypadku GMO oraz środków ochrony roślin – dla środowiska, lub w których istnieją dowody na to, że może dochodzić do powszechnego, poważnego braku zgodności z prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego, Komisja powinna mieć możliwość

przyjęcia środków mających na celu ograniczenie rozprzestrzeniania się takiego ryzyka.

- (71) Przeprowadzanie skutecznych i efektywnych kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych, a ostatecznie bezpieczeństwo i zdrowie ludzi, zwierząt i roślin, a także ochrona środowiska zależą również od dostępności w organach kontrolnych dobrze wyszkolonych pracowników posiadających odpowiednią wiedzę na temat wszystkich kwestii istotnych dla prawidłowego stosowania prawodawstwa Unii. Komisja powinna zapewniać właściwe, dedykowane szkolenia mające na celu promowanie stosowania jednolitego podejścia do kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przez właściwe organy. Aby promować wiedzę na temat prawodawstwa i wymogów Unii dotyczących łańcucha rolno-spożywczego w państwach trzecich, szkolenie takie należy również kierować do pracowników właściwych organów w państwach trzecich.
- (72) W celu promowania wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk między właściwymi organami Komisja powinna mieć także możliwość organizowania we współpracy z państwami członkowskimi programów wymiany pracowników, którym powierza się zadania związane z przeprowadzaniem kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych.
- (73) Do celów skutecznego przeprowadzania kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych ważne jest, aby właściwe organy w państwach członkowskich, Komisja oraz w stosownych przypadkach podmioty miały możliwość szybkiej i efektywnej wymiany danych oraz informacji związanych z kontrolami urzędowymi lub ich wynikami. W prawodawstwie Unii ustanowiono szereg systemów informacyjnych zarządzanych przez Komisję, których celem jest umożliwianie przetwarzania takich danych i informacji i zarządzania nimi za pośrednictwem powszechnych w całej Unii, komputerowych i internetowych narzędzi. Systemem ukierunkowanym na rejestrowanie i śledzenie wyników kontroli urzędowych jest zintegrowany skomputeryzowany system weterynaryjny (system TRACES), ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2003/24/WE z dnia 30 grudnia 2002 r. dotyczącej opracowania zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego i stosowany obecnie do zarządzania danymi i informacjami na temat zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz prowadzonymi w odniesieniu do nich kontrolami urzędowymi²¹. System ten należy zmodernizować, tak aby umożliwić stosowanie go do wszystkich towarów, w odniesieniu do których w prawodawstwie Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego ustanowiono szczególne wymogi lub warunki kontroli urzędowych. Dedykowane systemy komputerowe istnieją także do celów prowadzenia szybkiej wymiany informacji między państwami członkowskimi oraz Komisją na temat ryzyka, jakie może powstawać w łańcuchu żywnościowym, lub ryzyka dla zdrowia zwierząt i roślin. Na mocy art. 50 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ustanowiono RASFF, w art. 20 rozporządzenia (UE) XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru, daty, tytułu oraz, w przypisie, odesłania do publikacji w Dz.U. rozporządzenia w sprawie zdrowia zwierząt*], ustanowiono system do celów powiadamiania i sprawozdawczości w odniesieniu do środków dotyczących chorób wymienionych w wykazie, a w art. 97 rozporządzenia (UE) XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru, daty, tytułu oraz, w przypisie, odesłania do publikacji w Dz.U. rozporządzenia w sprawie środków ochronnych*

²¹ Dz.U. L 8 z 14.1.2003, s. 44.

przeciwko agrofagom roślin] ustanowiono system zgłaszania i sprawozdawczości w odniesieniu do występowania agrofagów oraz system zgłaszania przypadków braku zgodności. Wszystkie takie systemy powinny działać w harmonijny, spójny sposób, w ramach którego wykorzystuje się synergie między różnymi systemami, unika dublowania, upraszcza obsługę tych systemów i czyni je bardziej skutecznymi.

- (74) W celu wsparcia skuteczniejszego zarządzania kontrolami urzędowymi Komisja powinna ustanowić komputerowy system informacji integrujący i modernizujący w stosownych przypadkach wszystkie istotne, istniejące systemy informacji, który umożliwia stosowanie zaawansowanych narzędzi komunikacji i certyfikacji, a także najbardziej efektywne stosowanie danych i informacji związanych z kontrolami urzędowymi. W celu uniknięcia niepotrzebnego powielania się wymogów dotyczących informacji w projekcie takiego komputerowego systemu należy uwzględnić potrzebę zapewnienia, w stosownych przypadkach, kompatybilności takiego systemu komputerowego z innymi systemami informacji obsługiwanyymi przez organy publiczne, które to systemy służą do wymiany lub udostępniania stosownych danych. Ponadto należy przewidzieć możliwość zastosowania podpisów elektronicznych w rozumieniu dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych²² zgodnie z Europejską agendą cyfrową.
- (75) Właściwe organy powinny prowadzić dochodzenia w sprawach, w których istnieje podejrzenie braku zgodności z prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego oraz – w przypadku potwierdzenia braku zgodności – ustalić jego źródło i zakres, jak również obowiązki podmiotów. Ponadto powinny one wprowadzać właściwe środki, aby zapewnić przeprowadzenie przez dane podmioty działań naprawczych w odniesieniu do zaistniałej sytuacji oraz zapobiec dalszym brakom zgodności.
- (76) Weryfikacja zgodności z prawodawstwem dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego poprzez kontrole urzędowe ma fundamentalne znaczenie dla zapewnienia skutecznej realizacji celów tego prawodawstwa w całej Unii. W niektórych przypadkach błędy w systemie kontroli państwa członkowskiego mogą w znacznym stopniu utrudnić realizację tych celów i doprowadzić do powstania ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, dobrostanu zwierząt oraz – w przypadku GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska, bez względu na zaangażowanie lub odpowiedzialność podmiotów czy innych osób, lub też prowadzić do sytuacji powstania poważnych, powszechnych braków zgodności z przepisami dotyczącymi łańcucha żywnościowego. W związku z tym Komisja powinna mieć możliwość reagowania w przypadku poważnych błędów w systemie kontroli danego państwa członkowskiego poprzez przyjmowanie środków mających na celu ograniczanie rozprzestrzeniania się lub eliminowanie tego ryzyka ze strony łańcucha rolno-spożywczego do czasu podjęcia niezbędnych działań przez dane państwo członkowskie w celu naprawienia błędu w systemie kontroli.
- (77) Naruszenia przepisów powinny podlegać skutecznym, odstręczającym i proporcjonalnym sankcjom na szczeblu krajowym w całej Unii. Aby kary pieniężne mające zastosowanie do umyślnych naruszeń były wystarczająco odstręczające, należy je ustanawiać na poziomie, który umożliwi zrównoważenie przewagi gospodarczej, do jakiej dążył sprawca poprzez naruszenie. Państwa członkowskie powinny być także

²²

Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12.

zobowiązane do stosowania właściwych sankcji karnych lub kar administracyjnych w przypadkach, w których podmioty nie będą współpracować w trakcie kontroli urzędowych.

- (78) Niniejsze rozporządzenie obejmuje obszary, które są już objęte zakresem stosowania niektórych obecnie obowiązujących aktów prawnych. Aby uniknąć dublowania oraz ustanowić spójne ramy prawne, należy uchylić następujące akty prawne i zastąpić je przepisami określonymi w niniejszym rozporządzeniu: dyrektywę Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych²³; dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego²⁴; dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego²⁵; dyrektywę Rady 91/496/EWG; decyzję Rady 92/438/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. w sprawie komputeryzacji weterynaryjnych procedur przywozowych (Projekt SHIFT), zmieniającą dyrektywy 90/675/EWG, 91/496/EWG, 91/628/EWG i decyzję 90/424/EWG oraz uchylającą decyzję 88/192/EWG²⁶; dyrektywę Rady 96/23/WE; dyrektywę Rady 96/93/WE z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie certyfikacji zwierząt i produktów zwierzęcych²⁷; dyrektywę Rady 97/78/WE; rozporządzenie (WE) nr 882/2004; oraz rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi²⁸.
- (79) W celu zapewnienia spójności zmianami należy objąć również następujące akty prawne: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii²⁹; rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97³⁰; rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG³¹; rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające

²³ Dz.U. L 351 z 21.12.1989, s. 34.

²⁴ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.

²⁵ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

²⁶ Dz.U. L 243 z 25.8.1992, s. 27.

²⁷ Dz.U. L 13 z 16.1.1997, s. 28.

²⁸ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.

²⁹ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.

³⁰ Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1.

³¹ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s.1.

rozporządzenie (EWG) nr 2092/91³²; rozporządzenie (WE) nr 1069/2009; rozporządzenie Rady (WE) nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania³³; rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG³⁴; rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych³⁵; dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt hodowlanych³⁶; dyrektywa Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony kur niosek³⁷; rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy³⁸; rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt³⁹; dyrektywa Rady 2007/43/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie ustanowienia minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa⁴⁰; dyrektywa Rady 2008/119/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt⁴¹; dyrektywa Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń⁴²; dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów⁴³.

- (80) W rozporządzeniu (UE) nr [...] /2013 [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru, daty, tytułu oraz, w przypisie, odesłania do publikacji w Dz.U. rozporządzenia ustanawiającego przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin] przewidziano ramy finansowania przez Unię działań i środków w całym łańcuchu rolno-spożywczym w tych obszarach zgodnie z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2014–2020. Celem niektórych z tych działań i środków jest udoskonalenie przeprowadzania kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych w Unii. Rozporządzenie (UE) nr [...] /2013 [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia ustanawiającego przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcuch żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin] należy zmienić w celu uwzględnienia zmian wprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia do rozporządzenia (WE) nr 882/2004.
- (81) Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów prawnych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, aby dokonać zmian w

³² Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

³³ Dz.U. L 303 z 18.11.2009, s.1.

³⁴ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

³⁵ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s.1.

³⁶ Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23.

³⁷ Dz.U. L 203 z 3.8.1999 s. 53.

³⁸ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

³⁹ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁴⁰ Dz.U. L 812 z 12.7.2007, s. 19.

⁴¹ Dz.U. L 10 z 15.1.2009, s. 7.

⁴² Dz.U. L 47 z 18.2.2009, s. 5.

⁴³ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71.

odniesieniach do norm europejskich oraz w załącznikach II i III do niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia zmian legislacyjnych, technicznych oraz naukowych, jak również aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie przepisami szczegółowymi regulującymi kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe w obszarach objętych zakresem jego zastosowania, w tym m.in. przepisami dotyczącymi kwalifikacji i szkolenia pracowników, dodatkowych obowiązków i zadań właściwych organów, przypadków, w których nie jest wymagana akredytacja laboratoriów, określonych wyłączeń z kontroli urzędowych na granicach, kryteriów stosowanych w celu określenia częstotliwości kontroli tożsamości i kontroli fizycznych, ustanawiania warunków, jakie muszą spełniać niektóre zwierzęta lub towary wprowadzane na terytorium Unii z państw trzecich, dodatkowych wymogów i zadań laboratoriów i ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej, dodatkowych wymogów dla krajowych laboratoriów referencyjnych, kryteriów klasyfikacji ryzyka i wskaźników wykonania wieloletnich krajowych planów kontroli oraz przepisów dotyczących planów awaryjnych dotyczących żywności i pasz przewidzianych w art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002. Szczególnie ważne jest, aby Komisja w czasie prac przygotowawczych prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- (82) Należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego rozporządzenia w zakresie wyznaczania laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej oraz ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej ds. materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin i ds. dobrostanu zwierząt, przyjmowania programu kontroli Komisji w państwach członkowskich oraz przeprowadzania częstszych kontroli urzędowych w przypadku naruszenia przepisów łańcucha rolno-spożywczego, które to kontrole wymagają skoordynowanej pomocy i działań następczych ze strony Komisji.
- (83) Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze, aby zapewnić jednolite warunki wdrożenia niniejszego rozporządzenia, w tym m.in. zasad i warunków dotyczących audytów, formatów świadectw i innych dokumentów, ustanowienia komputerowego systemu zarządzania informacjami, współpracy między podmiotami i właściwymi organami oraz wśród właściwych organów, organów celnych i innych organów, metod pobierania próbek oraz prowadzenia analiz, badań i diagnoz laboratoryjnych, jak również ich zatwierdzania i interpretacji, identyfikowalności, tworzenia wykazów produktów lub towarów podlegających kontrolom, jak również tworzenia wykazów państw lub regionów, które mogą wywozić niektóre zwierzęta i towary do Unii, wstępnego zgłaszania przesyłek, wymiany informacji, punktów kontroli granicznej, izolacji i kwarantanny, zatwierdzania kontroli przedwywozowych przeprowadzanych przez państwa trzecie, środków mających ograniczać rozprzestrzenianie się ryzyka lub powstrzymywać powszechne, poważne braki zgodności w związku z określonymi zwierzętami lub towarami pochodzącymi z państwa trzeciego lub jego regionu, uznawania państw trzecich lub regionów, które zapewniają gwarancje odpowiadające tym stosowanym w Unii, oraz jego uchylania, działań szkoleniowych oraz programów wymiany pracowników wśród państw członkowskich. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące

trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁴⁴.

- (84) Ponieważ państwa członkowskie nie mogą osiągnąć w wystarczający sposób celu niniejszego rozporządzenia, tj. zapewnienia zharmonizowanego podejścia w odniesieniu do kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych przeprowadzanych, aby zapewnić stosowanie przepisów Unii dotyczących łańcucha rolno-spożywczego, w związku z czym, ze względu na skutek, złożoność, transgraniczny i międzynarodowy charakter tego celu, można go lepiej realizować na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, jak stanowi art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określonej we wspomnianym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

⁴⁴ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s.13.

Tytuł I

Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Artykuł 1 *Przedmiot i zakres stosowania*

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady:
 - a) przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych podejmowanych przez właściwe organy państw członkowskich;
 - b) finansowania kontroli urzędowych;
 - c) pomocy i współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi w celu właściwego stosowania przepisów, o których mowa w ust. 2;
 - d) przeprowadzania przez Komisję kontroli w państwach członkowskich i państwach trzecich;
 - e) przyjmowania warunków, jakie mają być spełniane przez zwierzęta i towary wprowadzane na terytorium Unii z państwa trzeciego;
 - f) ustanowienia komputerowego systemu informacyjnego mającego na celu zarządzanie informacjami i danymi w odniesieniu do kontroli urzędowych.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu weryfikacji zgodności z następującymi przepisami, ustanowionymi na szczeblu Unii bądź przez państwa członkowskie do celów stosowania prawodawstwa Unii w danych obszarach:
 - a) dotyczącymi żywności i bezpieczeństwa żywności na każdym etapie produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności, w tym z przepisami mającymi na celu zagwarantowanie uczciwych praktyk handlowych oraz ochronę interesów konsumentów i informacji, a także dotyczącymi wytwarzania i wykorzystywania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością;
 - b) dotyczącymi celowego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zamkniętego użycia GMO;
 - c) dotyczącymi pasz i bezpieczeństwa pasz na każdym etapie produkcji, przetwarzania i dystrybucji pasz oraz stosowania pasz, w tym z przepisami mającymi na celu zagwarantowanie uczciwych praktyk handlowych oraz ochronę interesów konsumentów i informacji;
 - d) ustanawiającymi wymogi dotyczących zdrowia zwierząt;

- e) służącymi zapobieganiu ryzyku dla zdrowia ludzi i zwierząt stwarzanemu przez produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne oraz ograniczaniu takiego ryzyka;
 - f) ustanawiającymi wymogi dotyczące dobrostanu zwierząt;
 - g) w odniesieniu do środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin;
 - h) w odniesieniu do produkcji z ukierunkowaniem na wprowadzenie do obrotu oraz wprowadzania do obrotu materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;
 - i) ustanawiającymi wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin oraz zrównoważonego stosowania pestycydów;
 - j) dotyczącymi produkcji ekologicznej i oznakowania produktów ekologicznych;
 - k) w odniesieniu do stosowania i oznakowania chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności.
3. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu weryfikacji przestrzegania wymogów określonych w przepisach, o których mowa w ust. 2, mających zastosowanie do zwierząt i towarów:
- a) wprowadzanych na terytorium Unii z państw trzecich;
 - b) które mają zostać wywiezione do państw trzecich.
4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do kontroli urzędowych mających na celu weryfikację zgodności z:
- a) przepisami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007;
 - b) przepisami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych⁴⁵.
5. Artykuły 3, 4, 5, 7, art. 11 ust. 2 i 3, art. 14, 30–33, 36–41, 76, tytuły III i IV oraz art. 129 i 136 niniejszego rozporządzenia mają również zastosowanie do innych czynności urzędowych przeprowadzanych przez właściwe organy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub z przepisami, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „kontrola urzędowa” oznacza każdą formę kontroli, którą właściwe organy wykonują w celu sprawdzenia zgodności z:

⁴⁵ Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 33.

- a) niniejszym rozporządzeniem;
 - b) przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- 2) „inne czynności urzędowe” oznaczają każdy rodzaj działań inny niż kontrola urzędowa przeprowadzany przez właściwe organy zgodnie z:
- a) niniejszym rozporządzeniem;
 - b) przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 w celu zapewnienia stosowania tych przepisów;
- 3) „prawo żywnościowe” oznacza prawo żywnościowe zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- 4) „prawo paszowe” oznacza przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne regulujące ogólnie kwestię pasz oraz w szczególności bezpieczeństwa pasz zarówno na poziomie Unii, jak i krajowym; prawo paszowe obejmuje wszystkie etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji pasz oraz wykorzystanie pasz;
- 5) „właściwe organy” oznaczają:
- a) organy centralne państwa członkowskiego odpowiedzialne za organizowanie kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - b) każdy inny organ, któremu powierzono taki obowiązek;
 - c) w stosownych przypadkach odpowiednie organy państwa trzeciego;
- 6) „zwierzęta” oznaczają zwierzęta zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie zdrowia zwierząt*];
- 7) „towary” oznaczają wszelkie towary podlegające co najmniej jednemu z przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, z wyłączeniem zwierząt;
- 8) „żywność” oznacza żywność zgodnie z definicją zawartą w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- 9) „pasza” oznacza paszę zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- 10) „produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego” oznaczają produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;
- 11) „produkty pochodne” oznaczają produkty pochodne zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;
- 12) „agrofagi” oznaczają agrofagi zgodnie z definicją zawartą w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie*

numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin];

- 13) „rośliny” oznaczają rośliny zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin*];
- 14) „materiał przeznaczony do reprodukcji roślin” oznacza materiał przeznaczony do reprodukcji roślin zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru, daty, tytułu oraz, w przypisie, odesłania do publikacji w Dz.U. rozporządzenia w sprawie produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin*];
- 15) „środki ochrony roślin” oznaczają środki ochrony roślin zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009;
- 16) „gatunek obcy” oznacza gatunek, podgatunek lub takson niższy wprowadzony poza jego naturalną dotychczasową i obecną dystrybucją i obejmujący każdą część, gamety, nasiona, jaja lub propagule takiego gatunku, a także wszelkie mieszańce, odmiany lub rasy, które mogą przetrwać, a następnie się rozmnożyć;
- 17) „produkty pochodzenia zwierzęcego” oznaczają produkty pochodzenia zwierzęcego zgodnie z definicją zawartą w pkt 8.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególnie przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁴⁶;
- 18) „materiały biologiczne wykorzystywane do rozrodu” oznaczają materiały biologiczne wykorzystywane do rozrodu zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie zdrowia zwierząt*];
- 19) „produkty roślinne” oznaczają produkty roślinne zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin*];
- 20) „przedmioty” oznaczają przedmioty zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin*];
- 21) „ocena ryzyka” oznacza ocenę ryzyka zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 11 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- 22) „urzędnik certyfikujący” oznacza:
 - a) każdego urzędnika właściwych organów upoważnionego do podpisywania świadectw urzędowych wydanych przez takie organy;

⁴⁶ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

- b) jeżeli przewidziano to w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2 – każdą inną osobę upoważnioną przez właściwe organy do podpisywania świadectw urzędowych;
- 23) „świadectwo urzędowe” oznacza każdy dokument w formie papierowej lub elektronicznej podpisany przez urzędnika certyfikującego oraz stanowiący zapewnienie co do zgodności z co najmniej jednym z wymogów określonych przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- 24) „niezgodność” oznacza niezgodność z:
- a) niniejszym rozporządzeniem;
- b) przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- 25) „poświadczenie urzędowe” oznacza każdą etykietę, znak lub inną formę poświadczenia wydanego przez podmioty pod nadzorem właściwych organów w ramach odpowiednich kontroli urzędowych lub wydanego przez same właściwe organy oraz stanowiącego zapewnienie co do zgodności z co najmniej jednym z wymogów określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- 26) „podmiot” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną podlegającą co najmniej jednemu ze zobowiązań przewidzianych w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2, z wyjątkiem właściwych organów oraz innych organów odpowiedzialnych za kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe;
- 27) „przesyłka” oznacza określoną liczbę zwierząt lub ilość towarów tego samego rodzaju, tej samej klasy lub o takim samym opisie, objętych tym samym świadectwem urzędowym, poświadczeniem urzędowym lub jakimkolwiek innym dokumentem, przewiezioną za pomocą tego samego środka transportu i o takim samym pochodzeniu; może ona składać się z jednej lub więcej partii;
- 28) „inspekcja” oznacza rodzaj kontroli urzędowej obejmujący badanie:
- a) zwierząt lub towarów;
- b) działań będących pod kontrolą podmiotów, wchodzących w zakres przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, a także wyposażenia, środków transportu, substancji i materiałów wykorzystywanych do przeprowadzenia tych działań;
- c) miejsc, w których podmioty przeprowadzają działania;
- 29) „punkt kontroli granicznej” oznacza miejsce wraz z należącymi do niego pomieszczeniami wyznaczone przez dane państwo członkowskie do przeprowadzania kontroli urzędowych określonych w art. 45 ust. 1;
- 30) „audyt” oznacza systematyczne i niezależne badanie mające na celu ustalenie, czy działania oraz ich powiązane wyniki są zgodne z zaplanowanymi ustaleniami i czy te ustalenia są skutecznie stosowane oraz czy są odpowiednie do osiągnięcia celów;
- 31) „rating” oznacza klasyfikację podmiotów w oparciu o ocenę spełniania przez nie kryteriów ratingu;

- 32) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwe organy oraz odpowiednio wykwalifikowanego do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych zgodnie z:
- a) niniejszym rozporządzeniem;
 - b) przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- 33) „zagrożenie” oznacza każdy czynnik lub warunek, który może mieć niepożądany skutek dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub środowiska;
- 34) „materiał szczególnego ryzyka” oznacza tkanki zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 999/2001;
- 35) „długotrwały przewóz” oznacza podróż zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. m) rozporządzenia (WE) nr 1/2005;
- 36) „punkt wyjścia” oznacza punkt kontroli granicznej lub jakiejkolwiek inne miejsce wyznaczone przez dane państwo członkowskie, w którym zwierzęta objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 1/2005 opuszczają obszar celny Unii;
- 37) „sprzęt do aplikacji pestycydów” oznacza każde urządzenie zgodne z definicją zawartą w art. 3 pkt 4 dyrektywy 2009/128/WE;
- 38) „organ delegowany” oznacza osobę trzecią, której właściwe organy powierzyły konkretne zadania związane z kontrolą urzędową;
- 39) „organ kontroli produktów ekologicznych” oznacza organizację administracji publicznej państwa członkowskiego, której właściwe organy przekazały, w całości lub częściowo, swoje kompetencje w związku ze stosowaniem rozporządzenia (WE) nr 834/2007, w tym w stosownych przypadkach odpowiedni organ państwa trzeciego lub działający w państwie trzecim;
- 40) „procedury weryfikacji kontroli” oznaczają wprowadzone przez właściwy organ ustalenia i wykonane przez niego działania w celu zapewnienia spójności i skuteczności kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych;
- 41) „badanie przesiewowe” oznacza rodzaj kontroli urzędowej przeprowadzonej poprzez dokonanie planowanej sekwencji obserwacji lub pomiarów w celu uzyskania oglądu sytuacji pod względem stanu zgodności z niniejszym rozporządzeniem i przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- 42) „ukierunkowane badanie przesiewowe” oznacza rodzaj kontroli urzędowej obejmujący obserwację co najmniej jednego podmiotu lub jego działań;
- 43) „system kontroli” oznacza system obejmujący właściwe organy oraz zasoby, struktury, ustalenia i procedury ustanowione w państwie członkowskim w celu zapewnienia przeprowadzania kontroli urzędowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i przepisami określonymi w art. 15–24;
- 44) „równoważność” lub „równoważny” oznacza:

- a) zdolność różnych systemów lub środków do spełnienia tych samych celów;
 - b) różne systemy lub środki zdolne do spełnienia tych samych celów;
- 45) „wprowadzenie na terytorium Unii” oznacza czynność sprowadzenia zwierząt i towarów na jedno z terytoriów wymienionych w załączniku I;
 - 46) „kontrola dokumentów” oznacza badanie świadectw urzędowych, poświadczeń urzędowych oraz innych dokumentów, w tym o charakterze handlowym, które muszą towarzyszyć przesyłce zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, art. 54 ust. 1 lub zgodnie z aktami wykonawczymi przyjętymi zgodnie z art. 75 ust. 3, art. 125 ust. 4, art. 127 ust. 1 i art. 128 ust. 1;
 - 47) „kontrola tożsamości” oznacza kontrolę wizualną mającą na celu sprawdzenie, czy zawartość i oznakowanie przesyłki, w tym oznaczenia na zwierzętach, plomby i środki transportu odpowiadają informacjom zawartym w świadectwach urzędowych, poświadczeniach urzędowych lub innych dokumentach towarzyszących przesyłce;
 - 48) „kontrola fizyczna” oznacza kontrolę zwierząt lub towarów oraz w stosownych przypadkach kontrolę opakowania, środków transportu, oznakowania i temperatury, a także pobieranie próbek do analizy, badania lub diagnozowania, a także wszelkie inne kontrole niezbędne do sprawdzenia zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - 49) „przeładunek” oznacza przemieszczanie towarów podlegających kontrolom urzędowym, określonych w art. 45 ust. 1, które są przywożone drogą morską lub transportem lotniczym z państwa trzeciego, ze statku lub statku powietrznego i są przewożone pod dozorem celnym na inny statek lub statek powietrzny w tym samym porcie lub porcie lotniczym w ramach przygotowania do dalszej podróży;
 - 50) „tranzyt” oznacza przemieszczanie z jednego państwa trzeciego do innego państwa trzeciego pod dozorem celnym przez jedno z terytoriów wymienionych w załączniku I lub z jednego z terytoriów wymienionych w załączniku I do innego terytorium wymienionego w załączniku I przez terytorium państwa trzeciego;
 - 51) „dozór celny” oznacza działanie zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 13 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92⁴⁷;
 - 52) „kontrola celna” oznacza kontrole celne zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 14 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;
 - 53) „urzędowe zatrzymanie” oznacza procedurę, za pomocą której właściwe organy dopilnowują, aby zwierzęta i towary podlegające kontrolom urzędowym nie były przemieszczane ani nie podlegały manipulacji do momentu wydania decyzji w sprawie ich miejsca przeznaczenia; obejmuje to magazynowanie przez podmioty podlegające kontroli właściwego organu;
 - 54) „dodatkowe kontrole urzędowe” oznaczają kontrole, których początkowo nie planowano i które zarządzono na podstawie ustaleń z poprzednich kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych;

⁴⁷

Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

- 55) „urzędowa certyfikacja” oznacza procedurę, za pomocą której właściwe organy dostarczają zapewnienie dotyczące zgodności z co najmniej jednym z wymogów ustanowionych w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- 56) „plan kontroli” oznacza opis ustalony przez właściwe organy zawierający informacje na temat struktury i organizacji systemu kontroli urzędowych, jego działania oraz szczegółowego planowania kontroli urzędowych, jakie mają być przeprowadzane w każdym z obszarów, o których mowa w art. 1 ust. 2, w danym okresie;
- 57) „dziennik podróży” oznacza dokument określony w pkt 1–5 załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005.

Tytuł II

Kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe w państwach członkowskich

Rozdział I

Właściwe organy

Artykuł 3

Wyznaczenie właściwych organów

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub właściwe organy, na które nakładają obowiązek przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, w odniesieniu do każdego obszaru, którego dotyczą przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2.
2. Jeżeli w odniesieniu do tego samego obszaru państwo członkowskie nakłada obowiązek przeprowadzania kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych na więcej niż jeden właściwy organ na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym lub jeżeli wyznaczenie pozwala właściwym organom wyznaczonym zgodnie z ust. 1 na przeniesienie konkretnych obowiązków w zakresie kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych na inne organy publiczne, państwo członkowskie:
 - a) wdraża procedury mające na celu zapewnienie bardziej efektywnej i skutecznej koordynacji między wszystkimi zaangażowanymi organami oraz spójności i skuteczności kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych na jego terytorium;
 - b) wyznacza pojedynczy organ odpowiedzialny na koordynowanie współpracy i kontaktów z Komisją i innymi państwami członkowskimi w związku z kontrolami urzędowymi i innymi czynnościami urzędowymi przeprowadzanymi w tym obszarze.
3. Właściwe organy odpowiedzialne za weryfikację zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j), mogą delegować konkretne zadania związane z kontrolą

urzędową jednemu lub większej liczbie organów kontroli w odniesieniu do produktów ekologicznych. W takich przypadkach każdemu z nich przydziela się kod.

4. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o danych kontaktowych i każdej zmianie tych danych dotyczących:
 - a) właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust.1;
 - b) pojedynczych organów wyznaczonych zgodnie z ust.2 lit. b);
 - c) organów kontroli w odniesieniu do produktów ekologicznych, o których mowa w ust. 3;
 - d) organów delegowanych, o których mowa w art. 25 ust. 1.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, podaje się również do wiadomości publicznej.

5. Państwa członkowskie mogą nakładać na właściwe organy, o których mowa w ust. 1, obowiązek przeprowadzania kontroli urzędowych w celu weryfikacji zgodności z przepisami lub w celu stosowania tych przepisów, w tym przepisów regulujących konkretne rodzaje ryzyka, jakie mogą wynikać z występowania obcych gatunków w Unii, innych niż te, o których mowa w art. 1 ust. 2.
6. Komisja w drodze aktów wykonawczych może określić środki podania do wiadomości publicznej informacji, o których mowa w ust. 4. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 4 *Zobowiązania ogólne właściwych organów*

1. Właściwe organy:
 - a) mają procedury i ustalenia służące zapewnieniu skuteczności i stosowności kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych;
 - b) mają ustalenia służące zapewnieniu bezstronności, jakości i spójności kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych na wszystkich szczeblach;
 - c) mają ustalenia służące zagwarantowaniu, że pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe są wolni od konfliktu interesów;
 - d) mają odpowiednie możliwości laboratoryjne do analiz, badań i diagnoz lub mają do nich dostęp;
 - e) mają wystarczającą liczbę odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników, aby kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe były przeprowadzane sprawnie i skutecznie, lub mają do nich dostęp;
 - f) posiadają właściwe i prawidłowo utrzymywane pomieszczenia i konserwowany sprzęt w celu zapewnienia sprawnego i skutecznego

przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przez pracowników;

- g) mają uprawnienia do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych oraz podjęcia działań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- h) dysponują procedurami prawnymi w celu zagwarantowania, że pracownicy mają dostęp do pomieszczeń zajmowanych przez podmioty i do prowadzonej przez nie dokumentacji, aby umożliwić tym pracownikom prawidłowe wykonywanie swoich zadań;
- i) mają plany awaryjne oraz są przygotowane w razie potrzeby do realizacji takich planów w przypadku sytuacji nadzwyczajnej, zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2.

2. Pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe:

- a) przechodzą, w zakresie swoich kompetencji, odpowiednie szkolenie umożliwiające im wypełnianie obowiązków w sposób kompetentny oraz przeprowadzanie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w spójny sposób;
- b) na bieżąco uzupełniają wiedzę w dziedzinie swoich kompetencji i w razie potrzeby otrzymują regularne szkolenia dodatkowe;
- c) przechodzą szkolenia w dziedzinach określonych w rozdziale I załącznika II oraz na temat zobowiązań właściwych organów wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Właściwe organy opracowują i wdrażają programy szkoleń w celu zapewnienia szkoleń, o których mowa w lit. a), b) i c), pracownikom przeprowadzającym kontrole urzędowe i czynności urzędowe.

- 3. W celu zagwarantowania, iż pracownicy właściwych organów, o których mowa w ust. 1 lit. e) i ust. 2, mają niezbędne kwalifikacje, umiejętności i wiedzę Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do przepisów w zakresie szczegółowych wymogów dotyczących kwalifikacji i szkoleń takich pracowników, uwzględniając wiedzę naukową i techniczną niezbędne do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w każdym z obszarów, o których mowa w art. 1 ust. 2.
- 4. Jeżeli w ramach usług świadczonych przez właściwy organ więcej niż jedna jednostka organizacyjna jest właściwa do przeprowadzania kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych, zapewnia się sprawną i skuteczną koordynację i współpracę pomiędzy tymi różnymi jednostkami.

Artykuł 5
Audyty właściwych organów

1. Właściwe organy przeprowadzają audyty wewnętrzne lub zlecają ich przeprowadzenie, a także w świetle wyników tych audytów wprowadzają odpowiednie środki w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Audyty te:

- a) podlegają niezależnej kontroli;
 - b) są przeprowadzane w przejrzysty sposób.
2. Właściwe organy na wniosek udostępniają Komisji wyniki audytów, o których mowa w ust. 1.
 3. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić zasady przeprowadzania audytów, o których mowa w ust. 1. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 6
Decyzje właściwych organów dotyczące osób fizycznych i prawnych

Decyzje podejmowane przez właściwe organy zgodnie z art. 53, art. 64 ust. 3 i 5, art. 65, art. 134 ust. 2 i art. 135 ust. 1 i 2 dotyczące osób fizycznych lub prawnych podlegają prawu odwołania od tych decyzji przez takie osoby zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 7
Zobowiązania pracowników właściwych organów dotyczące poufności

1. Właściwe organy wymagają od swoich pracowników, aby nie ujawniali oni informacji uzyskanych podczas wykonywania swoich obowiązków w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, które to informacje ze względu na ich charakter są objęte tajemnicą służbową z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Jeżeli ich ujawnienie nie jest wymagane nadrzędnym interesem publicznym, informacje objęte tajemnicą służbową zgodnie z ust. 1 obejmują informacje, których ujawnienie podważałoby:
 - a) cel inspekcji, dochodzeń lub audytów;
 - b) ochronę interesów handlowych osoby fizycznej lub prawnej;
 - c) ochronę postępowania sądowego i opinii prawnej.
3. Ustępy 1 i 2 nie uniemożliwiają właściwym organom publikowania lub podawania do wiadomości publicznej w inny sposób wyników kontroli urzędowych dotyczących poszczególnych podmiotów, pod warunkiem że spełnione zostaną następujące warunki:

- a) zainteresowany podmiot ma możliwość zgłoszenia uwag w odniesieniu do informacji, które właściwy organ ma zamiar opublikować lub podać do wiadomości publicznej w inny sposób, przed ich publikacją lub wydaniem;
- b) informacje publikowane lub podawane do wiadomości publicznej w inny sposób uwzględniają uwagi zgłoszone przez zainteresowany podmiot bądź są publikowane lub wydawane wraz takimi uwagami.

Rozdział II

Kontrole urzędowe

Artykuł 8

Ogólne zasady kontroli urzędowych

1. Właściwe organy regularnie przeprowadzają kontrole wszystkich podmiotów w oparciu o ryzyko oraz z właściwą częstotliwością, uwzględniając:
 - a) określone ryzyko związane z:
 - (i) zwierzętami i towarami;
 - (ii) działaniami będącymi pod kontrolą podmiotów;
 - (iii) miejscem prowadzenia działań lub czynności podmiotów;
 - (iv) stosowaniem produktów, procesów, materiałów lub substancji, które mogą wpłynąć na bezpieczeństwo żywności i pasz, zdrowie lub dobrostan zwierząt, zdrowie roślin lub tożsamość i jakość materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin bądź – w przypadku GMO i środków ochrony roślin – mogą mieć niepożądane skutki dla środowiska;
 - b) historię podmiotów pod względem przeprowadzanych wobec nich kontroli urzędowych i ich zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - c) wiarygodność i wyniki własnych kontroli przeprowadzanych przez podmioty lub na ich wniosek przez osobę trzecią do celów zapewnienia zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - d) wszelkie informacje, które mogą wskazywać na niezgodność z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2.
2. Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe regularnie i z właściwą częstotliwością w celu zidentyfikowania ewentualnych celowych naruszeń przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, uwzględniając w uzupełnieniu do kryteriów określonych w ust. 1 informacje dotyczące takich możliwych celowych naruszeń przekazywane w ramach mechanizmów pomocy administracyjnej przewidzianych w tytule IV i inne informacje wskazujące na możliwe wystąpienie takich naruszeń.

3. Kontrole urzędowe prowadzone przed wprowadzeniem do obrotu lub przemieszczaniem określonych zwierząt lub towarów w celu wydania świadectw urzędowych lub poświadczeń urzędowych wymaganych na podstawie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, jako warunek do wprowadzenia do obrotu lub przemieszczenia zwierząt lub towarów są realizowane zgodnie z:
 - a) przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - b) aktami delegowanymi przyjętymi przez Komisję zgodnie z art. 15–24.
4. Kontrole urzędowe przeprowadza się bez wcześniejszego uprzedzenia, z wyjątkiem sytuacji, w których:
 - a) niezbędne jest uprzednie zawiadomienie podmiotu;
 - b) podmiot złożył wniosek o kontrole urzędowe.
5. Kontrole urzędowe w miarę możliwości przeprowadza się w sposób zmniejszający obciążenie podmiotów.
6. Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe z taką samą starannością, niezależnie od tego, czy objęte kontrolą zwierzęta i towary:
 - a) są dostępne na rynku Unii, bez względu na to, czy pochodzą z państwa członkowskiego, w którym przeprowadzane są kontrole urzędowe, czy z innego państwa członkowskiego;
 - b) mają być wywiezione z Unii;
 - c) są wprowadzane na terytorium Unii z państw trzecich.
7. W zakresie ściśle niezbędnym do organizacji kontroli urzędowych państwa członkowskie przeznaczenia mogą wymagać od podmiotów, którym zostały dostarczone zwierzęta lub towary z innego państwa członkowskiego, zgłoszenia przybycia takich zwierząt lub towarów.

Artykuł 9

Osoby, procesy i działania podlegające kontrolom urzędowym

W zakresie niezbędnym do zapewnienia zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe:

- a) zwierząt i towarów na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji;
- b) substancji, materiałów lub przedmiotów, które mogą oddziaływać na cechy charakterystyczne zwierząt i towarów, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji;
- c) w odniesieniu do podmiotów i czynności pod ich kontrolą, w odniesieniu do ich lokali i procesów, w odniesieniu do przechowywania, transportu oraz korzystania z towarów i utrzymywania zwierząt.

Artykuł 10
Przejrzystość kontroli urzędowych

1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe na wysokim poziomie przejrzystości i podają do wiadomości publicznej istotne informacje dotyczące organizacji i przeprowadzania kontroli urzędowych.

Zapewniają również regularną i terminową publikację informacji dotyczących następujących elementów:

- a) rodzaju, liczby i wyników kontroli urzędowych;
 - b) rodzaju i liczby wykrytych niezgodności;
 - c) przypadków, w których właściwe organy wprowadziły środki zgodnie z art. 135;
 - d) przypadków nałożenia kar, o których mowa w art. 136.
2. W celu zapewnienia jednolitego wdrożenia zasad określonych w ust. 1 niniejszego artykułu Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia i w razie potrzeby aktualizuje format, w jakim publikowane są informacje, o których mowa w tym ustępie. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.
 3. Właściwe organy są uprawnione do publikowania lub podawania do wiadomości publicznej w inny sposób informacji na temat ratingu poszczególnych podmiotów w oparciu o wynik kontroli urzędowych, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:
 - a) kryteria ratingu są obiektywne, przejrzyste i dostępne publicznie;
 - b) wprowadzono odpowiednie ustalenia w celu zapewnienia spójności i przejrzystości procesu ratingu.

Artykuł 11
Udokumentowana kontrola i procedury weryfikacji kontroli

1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe zgodnie z udokumentowanymi procedurami.

Procedury te obejmują obszary tematyczne dla procedur kontroli określone w rozdziale II załącznika II i zawierają szczegółowe instrukcje dla pracowników przeprowadzających kontrole urzędowe.

2. Właściwe organy mają ustalone procedury służące weryfikacji spójności i skuteczności kontroli urzędowych i innych przeprowadzanych przez nie czynności urzędowych.
3. Właściwe organy:

- a) podejmują działania naprawcze we wszystkich przypadkach, w których w ramach procedur przewidzianych w ust. 2 zostaną zidentyfikowane braki w spójności i skuteczności kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych;
- b) aktualizują w stosownych przypadkach udokumentowane procedury przewidziane w ust. 1.

Artykuł 12

Sprawozdania z kontroli urzędowych

1. Właściwe organy sporządzają sprawozdania z każdej przeprowadzonej przez nie kontroli urzędowej.

Sprawozdania te obejmują:

- a) opis celu kontroli urzędowych;
 - b) zastosowane metody kontroli;
 - c) wyniki kontroli urzędowych;
 - d) w stosownych przypadkach – określone przez właściwe organy działania, jakie ma podjąć zainteresowany podmiot w wyniku kontroli urzędowych.
2. Właściwe organy przekazują podmiotowi podlegającemu kontroli urzędowej kopię sprawozdania określonego w ust. 1.
 3. Jeżeli kontrole urzędowe wymagają stałej lub regularnej obecności pracowników lub przedstawicieli właściwych organów w lokalu podmiotu, sprawozdania określone w ust. 1 są przygotowywane z częstotliwością umożliwiającą właściwym organom i podmiotowi:
 - a) regularne otrzymywanie informacji o poziomie zgodności;
 - b) natychmiastowe otrzymywanie informacji o wszelkich brakach lub niezgodnościach zidentyfikowanych w ramach kontroli urzędowych.

Artykuł 13

Kontrole urzędowe, metody i techniki

1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe przy zastosowaniu metod i technik kontroli obejmujących w stosownych przypadkach: badanie przesiewowe, ukierunkowane badanie przesiewowe, weryfikację, inspekcje, audyty, pobieranie próbek, analizę, diagnozę i badania.
2. Kontrole urzędowe w stosownych przypadkach obejmują:
 - a) badanie systemów kontroli wprowadzonych przez podmioty oraz uzyskane wyniki;
 - b) inspekcję:

- (i) instalacji producenta podstawowego i innych przedsiębiorstw, łącznie z ich otoczeniem, pomieszczeniami, biurami, wyposażeniem, instalacjami oraz maszynami, transportem, jak również zwierzętami i towarami;
 - (ii) surowców, składników, substancji pomocniczych w przetwórstwie oraz innych produktów wykorzystanych do przygotowania i produkcji towarów lub do żywienia bądź leczenia zwierząt;
 - (iii) półproduktów;
 - (iv) produktów i procesów stosowanych w ramach czyszczenia i konserwacji oraz środków ochrony roślin;
 - (v) oznakowania, prezentacji i reklamowania;
- c) kontrole warunków higienicznych w pomieszczeniach należących do podmiotów;
 - d) ocenę procedur dobrej praktyki wytwarzania (GMP), dobrej praktyki higieny (GHP), dobrej praktyki gospodarki rolnej oraz analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP);
 - e) badanie dokumentów i innych zapisów, które mogą być istotne dla oceny zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - f) rozmowy z podmiotami i ich pracownikami;
 - g) odczyt wartości zapisanych przez przyrządy pomiarowe podmiotów;
 - h) kontrole przeprowadzane przy wykorzystaniu przyrządów należących do właściwych organów w celu zweryfikowania pomiarów dokonanych przez podmioty;
 - i) wszelkie inne działania niezbędne do zidentyfikowania niezgodności.

Artykuł 14 *Zobowiązania podmiotów*

1. W zakresie, w jakim jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych, jeżeli wymagają tego właściwe organy, podmioty umożliwiają właściwym organom dostęp do:
 - a) swoich lokali;
 - b) swoich komputerowych systemów zarządzania informacjami;
 - c) swoich zwierząt i towarów;
 - d) swoich dokumentów i wszelkich innych istotnych informacji.

2. Podczas przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych podmioty udzielają pracownikom właściwych organów pomocy w wypełnianiu ich zadań.
3. Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę:
 - a) w pełni współpracuje z właściwymi organami w celu zapewnienia sprawnego przeprowadzania kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych;
 - b) udostępnia wszelkie informacje dotyczące przesyłki w formie pisemnej lub elektronicznej.
4. Komisja może ustanowić, w drodze aktów wykonawczych, zasady:
 - a) określające możliwości dostępu właściwych organów do komputerowych systemów zarządzania informacjami, o których mowa w ust. 1 lit. b);
 - b) dotyczące współpracy między podmiotami a właściwymi organami zgodnie z ust. 3.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 15

Przepisy szczegółowe dotyczące kontroli urzędowych i działań, jakie mają podjąć właściwe organy, w związku z wytwarzaniem produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi

1. Kontrole urzędowe w odniesieniu do produkcji mięsa obejmują:
 - a) weryfikację zdrowia i dobrostanu zwierząt przed ubojem przeprowadzaną przez urzędowego lekarza weterynarii lub na jego odpowiedzialność;
 - b) przeprowadzane przez urzędowego lekarza weterynarii lub na jego odpowiedzialność kontrole urzędowe w rzeźniach, zakładach rozbioru i zakładach przetwórstwa dziczyzny, w celu zweryfikowania zgodności z wymogami mającymi zastosowanie do:
 - (i) higieny produkcji mięsa;
 - (ii) obecności pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w produktach pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi;
 - (iii) postępowania z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i materiałów szczególnego ryzyka i ich usuwania;
 - (iv) zdrowia i dobrostanu zwierząt.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do przepisów szczegółowych w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez

ludzi oraz zwierząt przeznaczonych do wytworzenia takich produktów w celu zweryfikowania zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a), c), d) i e), mających zastosowanie do tych produktów i zwierząt, oraz w zakresie działań, jakie mają podjąć właściwe organy w następstwie kontroli urzędowych. We wspomnianych aktach delegowanych ustanawia się przepisy dotyczące:

- a) szczególnych obowiązków i zadań właściwych organów w uzupełnieniu do tych przewidzianych w ust. 1 oraz w art. 4, 8, 9, art. 10 ust. 1, art. 11, 12, 13, art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 36;
- b) jednolitych szczególnych wymagań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych oraz jednolitej minimalnej częstotliwości takich kontroli urzędowych, uwzględniając w uzupełnieniu do kryteriów, o których mowa w art. 8 ust. 1, szczególne zagrożenia i rodzaje ryzyka istniejące w związku z poszczególnymi produktami pochodzenia zwierzęcego i różnymi procesami, jakim podlegają;
- c) kwestii, w jakich przypadkach i na jakich warunkach pracownicy rzeźni mogą być zaangażowani w kontrole urzędowe, a także opracowania i stosowania badań mających na celu ocenę ich działań;
- d) przypadków, w których właściwe organy w związku z konkretnymi przypadkami niezgodności mają wprowadzić co najmniej jeden ze środków, o których mowa w art. 135 ust. 2, lub dodatkowe środki oprócz tych określonych we wspomnianym ustępie;
- e) kryteriów w celu ustalenia, w jakich przypadkach na podstawie analizy ryzyka obecność urzędowego lekarza weterynarii w rzeźniach i zakładach przetwórstwa dziczyzny nie jest wymagana podczas kontroli urzędowych, o których mowa w ust. 1.

W przypadku gdy – w odniesieniu do ryzyka, którym nie można się skutecznie zająć ze względu na brak wspólnych specyfikacji dla kontroli urzędowych lub działań, jakie mają podjąć właściwe organy w następstwie takich kontroli urzędowych, – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie niniejszego ustępu ma zastosowanie procedura przewidziana w art. 140.

3. Komisja podczas przyjmowania aktów delegowanych określonych w ust. 2 bierze pod uwagę następujące elementy:
- a) doświadczenie zdobyte przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze w ramach stosowania procedur, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁸;
 - b) postęp naukowy i technologiczny;
 - c) oczekiwania konsumentów w odniesieniu do składu żywności oraz zmiany we wzorcach konsumpcji żywności;

⁴⁸

Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.

- d) ryzyko dla zdrowia ludzi i zwierząt związane z mięsem i innymi produktami pochodzenia zwierzęcego przeznaczonymi do spożycia przez ludzi.
4. W zakresie, w jakim nie uniemożliwia to osiągnięcia celów związanych ze zdrowiem ludzi i zwierząt, wskazanych w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a), c), d) i e), mających zastosowanie do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz do zwierząt przeznaczonych do wytworzenia takich produktów, Komisja przy przyjmowaniu aktów delegowanych przewidzianych w ust. 2 bierze również pod uwagę następujące elementy:
- a) konieczność ułatwienia stosowania aktów delegowanych w małych przedsiębiorstwach;
 - b) konieczność umożliwienia ciągłego stosowania tradycyjnych metod na każdym etapie produkcji, przetwarzania lub dystrybucji żywności;
 - c) potrzeby przedsiębiorstw spożywczych znajdujących się w regionach podlegających szczególnym ograniczeniom geograficznym.

Artykuł 16

Przepisy szczegółowe dotyczące kontroli urzędowych oraz działań, jakie mają podjąć właściwe organy, w związku z pozostałościami określonych substancji w żywności i paszy

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do przepisów w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych w celu zweryfikowania zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a), mających zastosowanie do określonych substancji, których stosowanie do upraw lub zwierząt bądź przy produkcji lub przetwórstwie żywności lub paszy może skutkować pozostałościami tych substancji w żywności lub paszy, oraz w zakresie działań, jakie mają podjąć właściwe organy w następstwie kontroli urzędowych. We wspomnianych aktach delegowanych uwzględnia się konieczność zapewnienia minimalnego poziomu kontroli urzędowych w celu zapobiegania stosowaniu takich substancji z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a), oraz ustanawia się przepisy dotyczące:

- a) jednolitych szczególnych wymagań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych oraz jednolitej minimalnej częstotliwości takich kontroli urzędowych, uwzględniając w uzupełnieniu do kryteriów, o których mowa w art. 8 ust. 1, szczególne zagrożenia i rodzaje ryzyka związane z substancjami niedozwolonymi i niedozwolonym stosowaniem substancji dozwolonych;
- b) szczególnych kryteriów dodatkowych i szczególnych treści dodatkowych oprócz tych określonych w art. 108 w celu przygotowania stosownych części wieloletniego krajowego planu kontroli przewidzianego w art. 107 ust. 1;
- c) przypadków, w których właściwe organy w związku z konkretnymi przypadkami niezgodności mają wprowadzić co najmniej jeden ze środków, o których mowa w art. 135 ust. 2, lub dodatkowe środki oprócz tych określonych we wspomnianym ustępie.

Artykuł 17

Przepisy szczegółowe dotyczące kontroli urzędowych oraz działań, jakie mają podjąć właściwe organy w odniesieniu do zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiałów biologicznych wykorzystywanych do rozrodu, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do przepisów w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, materiałów biologicznych wykorzystywanych do rozrodu, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych w celu zweryfikowania zgodności z przepisami Unii, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d) i e), oraz w zakresie działań, jakie mają podjąć właściwe organy w następstwie kontroli urzędowych. We wspomnianych aktach delegowanych uwzględnia się ryzyko dla zdrowia zwierząt związane ze zwierzętami, produktami pochodzenia zwierzęcego i materiałami biologicznymi wykorzystywanymi do rozrodu oraz ryzyko dla zdrowia ludzi i zwierząt związane z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i produktami pochodnymi, a także ustanawia się przepisy dotyczące:

- a) szczególnych obowiązków i zadań właściwych organów w uzupełnieniu do tych określonych w art. 4, 8, 9, art. 10 ust. 1, art. 11, 12, 13, art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 36;
- b) jednolitych szczególnych wymagań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych oraz jednolitej minimalnej częstotliwości takich kontroli urzędowych, uwzględniając w uzupełnieniu do kryteriów, o których mowa w art. 8 ust. 1, konieczność odniesienia się do szczególnych zagrożeń i ryzyka dla zdrowia zwierząt w drodze kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu zweryfikowania zgodności ze środkami zapobiegania chorobom i ich kontroli, ustanowionymi zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d);
- c) przypadków, w których właściwe organy w związku z konkretnymi przypadkami niezgodności mają wprowadzić co najmniej jeden ze środków, o których mowa w art. 135 ust. 2, lub dodatkowe środki oprócz tych określonych we wspomnianym ustępie.

Artykuł 18

Przepisy szczegółowe dotyczące kontroli urzędowych oraz działań, jakie mają podjąć właściwe organy, w związku z wymogami dotyczącymi dobrostanu zwierząt

1. Kontrole urzędowe mające na celu zweryfikowanie zgodności z przepisami określającymi wymogi dotyczące dobrostanu zwierząt podczas ich transportu obejmują:
 - a) w przypadku długotrwałych przewozów między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi – kontrole urzędowe przeprowadzane przed załadunkiem w celu sprawdzenia, czy zwierzęta są zdolne do podróży;
 - b) w przypadku długotrwałych przewozów między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi domowych gatunków koniowatych innych niż zarejestrowane koniowate oraz domowego bydła, owiec, kóz i świń – przeprowadzane przed podróżą;

- (i) kontrole urzędowe dzienników podróży w celu sprawdzenia, czy dziennik podróży jest realistyczny i świadczy o zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 1/2005;
 - (ii) kontrole urzędowe w celu sprawdzenia, czy przewoźnik wskazany w dzienniku podróży posiada ważne zezwolenie na transport, ważne świadectwo zatwierdzenia środka transportu do przewozu na duże odległości oraz ważne świadectwa kwalifikacji kierowców i osób obsługujących;
 - c) w punktach kontroli granicznej określonych w art. 57 ust. 1 oraz punktach wyjścia:
 - (i) kontrole urzędowe zdolności przewożonych zwierząt do podróży oraz kontrole środków transportu;
 - (ii) kontrole urzędowe w celu sprawdzenia, czy przewoźnicy przestrzegają mających zastosowanie międzynarodowych umów oraz posiadają ważne zezwolenia na transport i świadectwa kwalifikacji kierowców i osób obsługujących;
 - (iii) kontrole urzędowe w celu sprawdzenia, czy domowe koniowate i domowe bydło, owce, kozy i świny były lub mają być przewożone na długi dystans.
- 2. W przypadkach, w których przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. f), wymagają spełnienia określonych niewymiernych norm dotyczących dobrostanu zwierząt lub gdy wymagają przyjęcia określonych praktyk, których przestrzegania nie można skutecznie zweryfikować wyłącznie poprzez stosowanie metod i technik przeprowadzania kontroli urzędowych, o których mowa w art. 13, kontrole urzędowe przeprowadzane w celu zweryfikowania zgodności z tymi przepisami mogą obejmować stosowanie szczególnych wskaźników dobrostanu zwierząt, w przypadkach i pod warunkami przyjętymi zgodnie z ust. 3 lit. f).
- 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do zasad przeprowadzania kontroli urzędowych w celu zweryfikowania zgodności z przepisami Unii, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. f). We wspomnianych aktach delegowanych uwzględnia się ryzyko dla dobrostanu zwierząt związane z działalnością rolniczą i transportem, ubojem i uśmiercaniem zwierząt, a także ustanawia się przepisy dotyczące:
 - a) szczególnych obowiązków i zadań właściwych organów w uzupełnieniu do tych określonych w ust. 1 oraz art. 4, 8, 9, art. 10 ust. 1, art. 11, 12, 13, art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 36;
 - b) jednolitych szczególnych wymagań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych oraz jednolitej minimalnej częstotliwości takich kontroli urzędowych, uwzględniając w uzupełnieniu do kryteriów, o których mowa w art. 8 ust. 1, ryzyko związane z różnymi gatunkami zwierząt i środkami transportu oraz konieczność zapobiegania niezgodnym praktykom i ograniczenia cierpienia zwierząt;

- c) przypadków, w których właściwe organy w związku z konkretnymi przypadkami niezgodności mają wprowadzić co najmniej jeden ze środków, o których mowa w art. 135 ust. 2, lub dodatkowe środki oprócz tych określonych we wspomnianym ustępie;
- d) weryfikacji wymogów dotyczących dobrostanu zwierząt w punktach kontroli granicznej i punktach wyjścia oraz minimalnych wymogów mających zastosowanie do takich punktów wyjścia;
- e) szczególnych kryteriów i warunków dotyczących uruchomienia mechanizmów pomocy administracyjnej określonych w tytule IV;
- f) przypadków i warunków, w których kontrole urzędowe mające na celu weryfikację zgodności z wymogami dotyczącymi dobrostanu zwierząt mogą obejmować stosowanie szczególnych wskaźników dobrostanu zwierząt opartych na mierzalnych kryteriach efektywności oraz opracowanie takich wskaźników na podstawie dowodów naukowych i technicznych;

Artykuł 19

Przepisy szczegółowe dotyczące kontroli urzędowych oraz działań, jakie mają podjąć właściwe organy, w związku ze zdrowiem roślin

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do przepisów w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów w celu zweryfikowania zgodności z przepisami Unii, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. g), mającymi zastosowanie do tych towarów oraz w zakresie działań, jakie mają podjąć właściwe organy w następstwie takich kontroli urzędowych. We wspomnianych aktach delegowanych uwzględnia się ryzyko dla zdrowia roślin związane z roślinami, produktami roślinnymi i przedmiotami w odniesieniu do konkretnych agrofagów roślin lub w odniesieniu do podmiotów, a także ustanawia się przepisy dotyczące:

- a) szczególnych obowiązków i zadań właściwych organów w uzupełnieniu do tych określonych w art. 4, 8, 9, art. 10 ust. 1, art. 11, 12, 13, art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 36;
- b) jednolitych szczególnych wymogów dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych w odniesieniu do wprowadzania do Unii i przemieszczania w ramach Unii określonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów podlegających przepisom, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. g), oraz jednolitej minimalnej częstotliwości takich kontroli, uwzględniając w uzupełnieniu do kryteriów, o których mowa w art. 8 ust. 1, szczególne zagrożenia i ryzyko dla zdrowia roślin w odniesieniu do konkretnych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów konkretnego pochodzenia lub miejsca pochodzenia;
- c) jednolitej częstotliwości kontroli urzędowych przeprowadzanych przez właściwe organy w odniesieniu do podmiotów upoważnionych do wydawania paszportów roślin zgodnie z art. 79 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin], uwzględniając w uzupełnieniu do kryteriów, o których mowa w art. 8 ust. 1, kwestię, czy dane podmioty wdrożyły plan zarządzania ryzykiem fitosanitarnym przewidziany w art. 86 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia

w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin] w odniesieniu do produkowanych przez nie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów;

- d) przypadków, w których właściwe organy w związku z konkretnymi przypadkami niezgodności mają wprowadzić co najmniej jeden ze środków, o których mowa w art. 135 ust. 2, lub dodatkowe środki oprócz tych określonych we wspomnianym ustępie.

Artykuł 20

Przepisy szczegółowe dotyczące kontroli urzędowych oraz działań, jakie mają podjąć właściwe organy, w związku z materiałem przeznaczonym do reprodukcji roślin

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do przepisów w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin w celu zweryfikowania zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. h), mających zastosowanie do takich towarów, oraz w zakresie działań, jakie mają podjąć właściwe organy w następstwie takich kontroli urzędowych. We wspomnianych aktach delegowanych ustanawia się przepisy dotyczące:

- a) szczególnych obowiązków i zadań właściwych organów w uzupełnieniu do tych określonych w art. 4, 8, 9, art. 10 ust. 1, art. 11, 12, 13, art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 36;
- b) jednolitych szczególnych wymagań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych, uwzględniając w uzupełnieniu do kryteriów, o których mowa w art. 8 ust. 1, ryzyko dla zdrowia, tożsamości, jakości i identyfikowalności określonych kategorii materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin lub konkretnych rodzajów i gatunków;
- c) szczególnych kryteriów i warunków dotyczących uruchomienia mechanizmów pomocy administracyjnej określonych w tytule IV;
- d) przypadków, w których właściwe organy w związku z konkretnymi przypadkami niezgodności mają wprowadzić co najmniej jeden ze środków, o których mowa w art. 135 ust. 2, lub dodatkowe środki oprócz tych określonych we wspomnianym ustępie.

Artykuł 21

Przepisy szczegółowe dotyczące kontroli urzędowych oraz działań, jakie mają podjąć właściwe organy, w związku z GMO oraz genetycznie zmodyfikowaną żywnością i paszą

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do przepisów w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych GMO i genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy przeprowadzanych w celu zweryfikowania zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a), b) i c), oraz w zakresie działań, jakie mają podjąć właściwe organy w następstwie takich kontroli urzędowych. We wspomnianych aktach delegowanych uwzględnia się konieczność zapewnienia minimalnego poziomu kontroli urzędowych w celu zapobiegania praktykom łamania tych przepisów, a także ustanawia się przepisy dotyczące:

- a) szczególnych obowiązków i zadań właściwych organów w uzupełnieniu do tych określonych w art. 4, 8, 9, art. 10 ust. 1, art. 11, 12, 13, art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 36;
- b) jednolitych szczególnych wymagań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych i jednolitej minimalnej częstotliwości przeprowadzania takich kontroli urzędowych w odniesieniu do:
 - (i) obecności na rynku GMO i genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy, na które nie uzyskano zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającą dyrektywę Rady 90/220/EWG⁴⁹ lub rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003;
 - (ii) uprawy GMO i właściwego stosowania planu monitorowania, o którym mowa w art. 13 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2001/18/WE oraz art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003;
 - (iii) ograniczonego stosowania mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie;
- c) przypadków, w których właściwe organy w związku z konkretnymi przypadkami niezgodności mają wprowadzić co najmniej jeden ze środków, o których mowa w art. 135 ust. 2, lub dodatkowe środki oprócz tych określonych we wspomnianym ustępie.

Artykuł 22

Przepisy szczegółowe dotyczące kontroli urzędowych oraz działań, jakie mają podjąć właściwe organy, w związku ze środkami ochrony roślin

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do przepisów w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych w celu zweryfikowania zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. i).

We wspomnianych aktach delegowanych uwzględnia się ryzyko, jakie mogą stanowić środki ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub dla środowiska, a także ustanawia się przepisy dotyczące:

- a) szczególnych obowiązków i zadań właściwych organów w uzupełnieniu do tych określonych w art. 4, 8, 9, art. 10 ust. 1, art. 11, 12, 13, art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 36;
- b) jednolitych szczegółowych wymagań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych oraz jednolitej minimalnej częstotliwości takich kontroli urzędowych dotyczących wytwarzania, wprowadzania do obrotu, wprowadzania na terytorium Unii, oznakowania, pakowania, transportu, przechowywania i stosowania środków ochrony roślin, uwzględniając w uzupełnieniu do kryteriów, o których mowa w art. 8 ust. 1, konieczność zapewnienia bezpiecznego i zrównoważonego stosowania środków ochrony roślin oraz zwalczania nielegalnego handlu takimi produktami;

⁴⁹ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

- c) jednolitych szczegółowych wymagań dotyczących przeprowadzania inspekcji sprzętu do aplikacji pestycydów i jednolitej minimalnej częstotliwości przeprowadzania takich kontroli;
- d) przypadków, w których właściwe organy w związku z konkretnymi przypadkami niezgodności mają wprowadzić co najmniej jeden ze środków, o których mowa w art. 135 ust. 2, lub dodatkowe środki oprócz tych określonych we wspomnianym ustępie;
- e) opracowania systemów certyfikacji do celów wsparcia właściwych organów podczas inspekcji sprzętu do aplikacji pestycydów;
- f) gromadzenia informacji, monitorowania i zgłaszania podejrzewanych zatruć wywołanych środkami ochrony roślin;
- g) gromadzenia informacji, monitorowania i zgłaszania podrabianych środków ochrony roślin i nielegalnego handlu środkami ochrony roślin.

Artykuł 23

Przepisy szczegółowe dotyczące kontroli urzędowych oraz działań, jakie mają podjąć właściwe organy, w związku z produktami ekologicznymi oraz chronionymi nazwami pochodzenia, chronionymi oznaczeniami geograficznymi i gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do przepisów w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych w celu zweryfikowania zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j) i k), oraz w zakresie działań, jakie mają podjąć właściwe organy w następstwie takich kontroli urzędowych.
2. W związku z przepisami określonymi w art. 1 ust. 2 lit. j) w aktach delegowanych, o których mowa w ust. 1, ustanawia się przepisy dotyczące:
 - a) szczególnych obowiązków i zadań właściwych organów w uzupełnieniu do tych określonych w art. 4, 8, 9, art. 10 ust. 1, art. 11–13, art. 34 ust. 1 i 2 i art. 36 oraz w uzupełnieniu do art. 25, 29, 30 i 32 w odniesieniu do zatwierdzania i nadzoru przez organy delegowane;
 - b) dodatkowych wymagań oprócz tych, o których mowa w art. 8 ust. 1, w odniesieniu do oceny ryzyka i ustanowienia częstotliwości kontroli urzędowych oraz w stosownych przypadkach pobierania próbek, z uwzględnieniem ryzyka wystąpienia niezgodności;
 - c) minimalnej częstotliwości kontroli urzędowych podmiotów zgodnie z definicją w art. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 oraz przypadków i warunków, w których takie określone podmioty są wyłączone z określonych kontroli urzędowych;
 - d) dodatkowych metod i technik przeprowadzania kontroli urzędowych oprócz tych, o których mowa w art. 13 i art. 33 ust. 1–5, oraz szczególnych wymagań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych w celu zapewniania

identyfikowalności produktów ekologicznych na wszystkich etapach produkcji, przygotowania i dystrybucji oraz w celu zapewnienia zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j);

- e) dodatkowych kryteriów oprócz tych, o których mowa w art. 135 ust. 1 akapit drugi oraz w art. 30 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, w odniesieniu do środków, jakie mają być wprowadzane w przypadku wystąpienia niezgodności oraz dodatkowych środków oprócz tych, o których mowa w art. 135 ust. 2;
 - f) dodatkowych wymogów oprócz tych określonych w art. 4 ust. 1 lit. f) w odniesieniu do pomieszczeń i sprzętu koniecznych do przeprowadzania kontroli urzędowych oraz dodatkowych warunków i obowiązków oprócz tych, o których mowa w art. 25–30 i art. 32, w odniesieniu do przekazania zadań związanych z kontrolą urzędową;
 - g) dodatkowych obowiązków sprawozdawczych oprócz tych, o których mowa w art. 12 i 31, dla właściwych organów, organów kontrolnych zajmujących się produktami ekologicznymi i organów delegowanych odpowiedzialnych za kontrole urzędowe;
 - h) szczegółowych kryteriów i warunków dotyczących uruchomienia mechanizmów pomocy administracyjnej określonych w tytule IV.
3. W związku z przepisami określonymi w art. 1 ust. 2 lit. k) w aktach delegowanych, o których mowa w ust. 1, ustanawia się przepisy dotyczące:
- a) dodatkowych wymogów, metod i technik oprócz tych, o których mowa w art. 11 i 13, w odniesieniu do kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu weryfikacji zgodności ze specyfikacjami produktu i wymogami dotyczącymi oznakowania;
 - b) dodatkowych metod i technik oprócz tych, o których mowa w art. 13, w odniesieniu do przeprowadzania kontroli urzędowych w celu zapewniania identyfikowalności produktów wchodzących w zakres przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. k), na wszystkich etapach produkcji, przygotowania i dystrybucji oraz w celu zapewnienia zgodności z tymi przepisami;
 - c) szczególnych kryteriów dodatkowych i szczególnych treści dodatkowych oprócz tych określonych w art. 108 w celu przygotowania stosownych części wieloletniego krajowego planu kontroli określonego w art. 107 ust. 1 oraz szczególnych treści dodatkowych sprawozdania określonego w art. 112;
 - d) szczegółowych kryteriów i warunków dotyczących uruchomienia mechanizmów pomocy administracyjnej określonych w tytule IV;
 - e) szczególnych środków, które należy wprowadzić, w uzupełnieniu do tych, o których mowa w art. 135 ust. 2, w przypadku niezgodności i poważnej lub powtarzającej się niezgodności.
4. W stosownych przypadkach akty delegowane, o których mowa w ust. 2 i 3, stanowią odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia, o których mowa w tych ustępach.

Artykuł 24

Przepisy szczegółowe dotyczące kontroli urzędowych oraz działań, jakie mają podjąć właściwe organy, w związku z nowo rozpoznanym ryzykiem związanym z żywnością i paszą

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do przepisów szczegółowych w zakresie kontroli urzędowych przeprowadzanych w stosunku do konkretnych kategorii żywności lub paszy w celu zweryfikowania zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a)–e), oraz w zakresie działań, jakie mają podjąć właściwe organy w następstwie takich kontroli urzędowych. Wspomniane akty delegowane dotyczą nowo rozpoznanego ryzyka, jakie dla zdrowia ludzi lub zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska mogą stanowić żywność lub pasza, lub dowolnego takiego ryzyka wynikającego z nowych modeli produkcji bądź konsumpcji żywności lub paszy bądź takiego, którym nie można się skutecznie zająć ze względu na brak wspólnych specyfikacji kontroli urzędowych i działań, jakie mają podjąć właściwe organy w następstwie takich kontroli, a także przedmiotowe akty ustanawiają przepisy dotyczące:
 - a) szczególnych obowiązków i zadań właściwych organów w uzupełnieniu do tych określonych w art. 4, 8, 9, art. 10 ust. 1, art. 11, 12, 13, art. 34 ust. 1 i 2 oraz art. 36;
 - b) jednolitych szczegółowych wymagań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych oraz jednolitej minimalnej częstotliwości takich kontroli urzędowych, uwzględniając w uzupełnieniu do kryteriów, o których mowa w art. 8 ust. 1, szczególne zagrożenia i ryzyko istniejące w związku z poszczególnymi kategoriami żywności i pasz i różnymi procesami, jakim podlegają;
 - c) przypadków, w których właściwe organy w związku z konkretnymi przypadkami niezgodności mają wprowadzić co najmniej jeden ze środków, o których mowa w art. 135 ust. 2, lub dodatkowe środki oprócz tych określonych we wspomnianym ustępie.
2. W przypadku gdy w odniesieniu do poważnego ryzyka dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub dla środowiska jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie ust. 1 ma zastosowanie procedura przewidziana w art. 140.

Rozdział III

Delegowanie określonych zadań właściwych organów

Artykuł 25

Delegowanie przez właściwe organy określonych zadań związanych z kontrolami urzędowymi

1. Właściwe organy mogą przekazać określone zadania związane z kontrolami urzędowymi na rzecz co najmniej jednego organu delegowanego lub osoby fizycznej zgodnie z warunkami przewidzianymi w odpowiednio art. 26 i 27.

2. Właściwe organy nie delegują decyzji dotyczącej środków przewidzianych w art. 135 ust. 1 lit. b) i art. 135 ust. 2 i 3.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do środków, które mają być podjęte zgodnie z art. 135 lub przepisami, o których mowa w art. 23 ust. 2 lit. e), w następstwie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu weryfikacji zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j).

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 ustanawiających określone zadania związane z kontrolami urzędowymi, których nie można powierzyć, aby zachować niezależność lub podstawowe funkcje właściwych organów.
4. W przypadku gdy właściwe organy delegują określone zadania związane z kontrolami urzędowymi w celu weryfikacji zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j), na rzecz co najmniej jednego organu delegowanego, przypisują każdemu organowi delegowanemu określony kod i wyznaczają organy odpowiedzialne za zatwierdzenie takiego organu i nadzór nad nim.

Artykuł 26

Warunki delegowania określonych zadań związanych z kontrolami urzędowymi organom delegowanym

1. Delegowanie określonych zadań związanych z kontrolami urzędowymi organowi delegowanemu, o którym mowa w art. 25 ust. 1, odbywa się na piśmie i jest zgodne z następującymi warunkami:
 - a) przekazanie zawiera szczegółowy opis:
 - (i) określonych zadań związanych z kontrolami urzędowymi, jakie może wykonywać organ delegowany;
 - (ii) warunków, pod jakimi mogą je wykonywać;
 - b) organ delegowany:
 - (i) dysponuje wiedzą fachową, sprzętem oraz infrastrukturą wymaganą do wykonywania przekazanych mu określonych zadań związanych z kontrolami urzędowymi;
 - (ii) dysponuje dostateczną liczbą odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników;
 - (iii) jest bezstronny i wolny od jakiegokolwiek konfliktu interesów w zakresie wykonywania przekazanych mu określonych zadań związanych z kontrolami urzędowymi;
 - (iv) funkcjonuje i jest akredytowany zgodnie z normą EN ISO/IEC 17020 „Ogólne kryteria działania różnych rodzajów jednostek przeprowadzających inspekcję” lub inną normą, jeżeli jest ona bardziej właściwa dla przedmiotowych przekazanych zadań;

- c) wdrożono ustalenia zapewniające sprawną i skuteczną koordynację między delegującymi właściwymi organami a organem delegowanym.

Artykuł 27

Warunki delegowania określonych zadań związanych z kontrolami urzędowymi osobom fizycznym

Właściwe organy mogą przekazywać określone zadania związane z kontrolami urzędowymi na rzecz co najmniej jednej osoby fizycznej, jeżeli pozwalają na to przepisy przewidziane w art. 15–24. Takie przekazanie ma formę pisemną.

Artykuł 26 ust. 1. ma zastosowanie do przekazania określonych zadań związanych z kontrolami urzędowymi na rzecz osób fizycznych, z wyjątkiem lit. b) ppkt (ii) i (iv).

Artykuł 28

Zobowiązania organu delegowanego i osoby fizycznej, którym powierzono określone zadania związane z kontrolami urzędowymi

Organy delegowane lub osoby fizyczne, którym zgodnie z art. 25 ust. 1 powierzono określone zadania związane z kontrolami urzędowymi:

- a) regularnie i na żądanie właściwych organów, które przekazały im określone zadania związane z kontrolami urzędowymi, przekazują tym organom wyniki przeprowadzonych przez nie kontroli urzędowych;
- b) niezwłocznie zawiadamiają właściwe organy, które przekazały im określone zadania związane z kontrolami urzędowymi, w każdym przypadku, w którym wyniki kontroli urzędowych wykazują niezgodność lub wskazują na prawdopodobieństwo niezgodności.

Artykuł 29

Zobowiązania właściwych organów delegujących określone zadania związane z kontrolami urzędowymi

Właściwe organy, które zgodnie z art. 25 ust. 1 powierzyły określone zadania związane z kontrolami urzędowymi organom delegowanym lub osobom fizycznym:

- a) w razie potrzeby organizują audyty lub inspekcje takich organów lub osób;
- b) niezwłocznie wycofują w pełni lub częściowo przekazanie w przypadku, gdy:
 - (i) w następstwie audytu lub inspekcji określonych w lit. a) pojawią się dowody na to, że takie organy delegowane lub osoby fizyczne nie przeprowadzają we właściwy sposób przekazanych im zadań związanych z kontrolami urzędowymi;
 - (ii) organ delegowany lub osoba fizyczna nie podejmuje w odpowiednim czasie stosownych działań w celu naprawienia braków zidentyfikowanych podczas audytów i inspekcji przewidzianych w lit. a).

Artykuł 30

Warunki delegowania określonych zadań związanych z innymi czynnościami urzędowymi

1. Właściwe organy mogą delegować określone zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi na rzecz co najmniej jednego organu delegowanego, z zastrzeżeniem zgodności z następującymi warunkami:
 - a) w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2, nie zabrania się takiego przekazania;
 - b) spełnione są warunki określone w art. 26 ust. 1, z wyjątkiem lit. b) ppkt (iv).
2. Właściwe organy mogą delegować określone zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi na rzecz co najmniej jednej osoby naturalnej, z zastrzeżeniem zgodności z następującymi warunkami:
 - a) w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2, zezwala się na takie przekazanie;
 - b) spełnione są warunki określone w art. 26 ust. 1, z wyjątkiem lit. b) ppkt (ii) i (iv).

Artykuł 31

Zobowiązania organu delegowanego i osoby fizycznej, którym powierzono określone zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi

Organ delegowany lub osoba fizyczna, którym zgodnie z art. 30 powierzono określone zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi:

- a) regularnie i na żądanie właściwych organów, które przekazały im określone zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi, dostarczają tym organom wyniki przeprowadzonych przez nie innych czynności urzędowych;
- b) niezwłocznie zawiadamiają właściwe organy, które przekazały im określone zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi, w każdym przypadku, w którym wyniki innych czynności urzędowych wykazują niezgodność lub wskazują na prawdopodobieństwo niezgodności.

Artykuł 32

Zobowiązania właściwych organów delegujących określone zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi

Właściwe organy, które zgodnie z art. 30 powierzyły określone zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi organom delegowanym lub osobom fizycznym:

- a) w razie potrzeby organizują audyty lub inspekcje takich organów lub osób;
- b) niezwłocznie wycofują w pełni lub częściowo przekazanie w przypadku, gdy:
 - (i) w następstwie audytu lub inspekcji określonych w lit. a) pojawiają się dowody na to, że takie organy delegowane lub osoby fizyczne nie przeprowadzają we właściwy sposób przekazanych im określonych zadań związanych z innymi czynnościami urzędowymi;

- (ii) organy delegowane lub osoby fizyczne nie podejmują w odpowiednim czasie stosownych działań w celu naprawienia braków zidentyfikowanych podczas audytów i inspekcji przewidzianych w lit. a).

Rozdział IV

Pobieranie próbek, analizy, badania i diagnozy

Artykuł 33

Metody stosowane do celów pobierania próbek, analiz, badań i diagnoz

1. Metody stosowane do celów pobierania próbek oraz przeprowadzania analiz, badań i diagnoz laboratoryjnych podczas kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych są zgodne z przepisami Unii ustanawiającymi te metody lub kryteriami efektywności w odniesieniu do takich metod.
2. W przypadku braku przepisów Unii, o których mowa w ust. 1, laboratoria urzędowe stosują najnowocześniejsze metody na swoje określone potrzeby związane z analizą, badaniami i diagnozami przy uwzględnieniu:
 - a) najnowszych dostępnych metod zgodnych ze stosownymi uznanymi na szczeblu międzynarodowym przepisami lub protokołami, również tymi przyjętymi przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN); lub
 - b) w przypadku braku przepisów lub protokołów, o których mowa w lit. a) – stosownych metod opracowanych lub zalecanych przez laboratoria referencyjne Unii Europejskiej i zwalidowanych zgodnie z uznanymi na szczeblu międzynarodowym protokołami naukowymi; lub
 - c) w przypadku braku przepisów lub protokołów, o których mowa w lit. a), i metod, o których mowa w lit. b) – metod zgodnych ze stosownymi przepisami ustanowionymi na szczeblu krajowym; lub
 - d) w przypadku braku przepisów lub protokołów, o których mowa w lit. a), metod, o których mowa w lit. b), i przepisów krajowych, o których mowa w lit. c) – stosownych metod opracowanych lub zalecanych przez krajowe laboratoria referencyjne Unii Europejskiej i zwalidowanych zgodnie z uznanymi na szczeblu międzynarodowym protokołami naukowymi; lub
 - e) w przypadku braku przepisów lub protokołów, o których mowa w lit. a), metod, o których mowa w lit. b), przepisów krajowych, o których mowa w lit. c), i metod, o których mowa w lit. d) – stosownych metod zwalidowanych zgodnie z uznanymi na szczeblu międzynarodowym protokołami naukowymi.
3. W kontekście badań przesiewowych, ukierunkowanych badań przesiewowych i innych czynności urzędowych w przypadku braku przepisów Unii, o których mowa w ust. 1, można stosować każdą z metod, o których mowa w ust. 2.
4. W przypadkach, gdy pilnie potrzebne są analizy, badania lub diagnozy, a nie istnieje żadna z metod, o których mowa w ust. 1 i 2, stosowne krajowe laboratorium referencyjne lub, jeżeli takie nie istnieje, inne laboratorium wyznaczone zgodnie z

art. 36 ust. 1 może zastosować inne metody niż te, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, do momentu walidacji odpowiedniej metody zgodnie z uznanymi na szczeblu międzynarodowym protokołami naukowymi.

5. Gdy jest to możliwe, metody analizy laboratoryjnej charakteryzują się odpowiednimi kryteriami określonymi w załączniku III.
6. Próbkę należy pobierać, oznaczać oraz obchodzić się z nią w sposób gwarantujący ich prawną, naukową i techniczną ważność.
7. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić przepisy określające:
 - a) metody stosowane do celów pobierania próbek i przeprowadzania analiz, badań i diagnoz laboratoryjnych;
 - b) kryteria efektywności, parametry analiz, badań i diagnoz, niepewność pomiaru i procedury walidacji tych metod;
 - c) interpretację wyników analiz, badań i diagnoz.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 34 *Druga ekspertyza*

1. Właściwe organy zapewniają podmiotom, których zwierzęta lub towary podlegają procedurze pobierania próbek, analizy, badania lub diagnozy w kontekście kontroli urzędowych, prawo złożenia wniosku o drugą ekspertyzę.

Prawo to:

- a) zawsze upoważnia podmiot do złożenia wniosku o przegląd dokumentów dotyczących pobierania próbek, przeprowadzania analizy, badania lub diagnozy przez innego eksperta;
 - b) w stosownych przypadkach i jeżeli jest to technicznie możliwe, uwzględniając w szczególności częstość występowania i rozkład zagrożeń wśród zwierząt lub towarów, łatwość psucia się próbek lub towarów oraz ilość dostępnego substratu, prawo to upoważnia podmiot do złożenia wniosku o:
 - (i) pobranie wystarczającej ilości innych próbek w celu przeprowadzenia drugiej ekspertyzy; lub
 - (ii) jeżeli nie jest możliwe pobranie wystarczającej liczby próbek, jak określono w ppkt (i) – przeprowadzenie niezależnej drugiej analizy, badania lub diagnozy na podstawie tej próbki.
2. Złożenie przez podmiot wniosku o drugą ekspertyzę zgodnie z ust. 1 nie ma wpływu na obowiązek podjęcia przez właściwe organy natychmiastowych działań w celu wyeliminowania lub ograniczenia ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin lub dobrostanu zwierząt, lub bądź – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin –

dla środowiska, zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, i z niniejszym rozporządzeniem.

3. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić procedury jednolitego stosowania przepisów przewidzianych w ust. 1 oraz przedstawiania i rozpatrywania wniosków o drugą ekspertyzę. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 35

Pobieranie próbek w odniesieniu do zwierząt i towarów oferowanych na sprzedaż za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość

1. W przypadku zwierząt i towarów oferowanych na sprzedaż za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość, do celów kontroli urzędowej można wykorzystać próbki zamówione od podmiotów przez właściwe organy, bez konieczności ujawniania się przez te organy.
2. Właściwe organy podejmują wszelkie kroki w celu dopilnowania, że podmioty, od których zamawia się próbki zgodnie z ust. 1:
 - a) są informowane, że próbki takie pobiera się w celu kontroli urzędowej i w stosownych przypadkach analizuje i bada się w celach związanych z taką kontrolą urzędową; oraz
 - b) w przypadku analizowania lub badania próbek, o których mowa w ust. 1 – są uprawnione do skorzystania z prawa do wnioskowania o drugą ekspertyzę, przewidzianego w art. 34 ust. 1.

Artykuł 36

Wyznaczenie laboratoriów urzędowych

1. Właściwe organy wyznaczają laboratoria urzędowe do przeprowadzania analiz, badań i diagnoz laboratoryjnych na próbkach pobranych w ramach kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w państwie członkowskim, na którego terytorium działają te właściwe organy, lub w innym państwie członkowskim.
2. Właściwe organy mogą wyznaczyć jako laboratorium urzędowe laboratorium znajdujące się w innym państwie członkowskim z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:
 - a) wdrożono odpowiednie ustalenia, na podstawie których mają one prawo do przeprowadzania audytów i inspekcji określonych w art. 38 ust. 1 lub delegowania przeprowadzania takich audytów i inspekcji właściwym organom państwa członkowskiego, w którym znajduje się laboratorium;
 - b) laboratorium jest już wyznaczone jako laboratorium urzędowe przez właściwe organy państwa członkowskiego, na którego terytorium jest ono zlokalizowane.
3. Wyznaczenie ma formę pisemną i zawiera szczegółowy opis:

- a) zadań, jakie ma wykonywać dane laboratorium jako laboratorium urzędowe;
 - b) warunków, pod jakimi wspomniane laboratorium wykonuje takie zadania;
 - c) ustaleń koniecznych do zapewnienia sprawnej i skutecznej koordynacji i współpracy między laboratorium a właściwymi organami.
4. Właściwe organy mogą wyznaczyć jako laboratorium urzędowe wyłącznie laboratorium, które:
- a) dysponuje wiedzą fachową, sprzętem oraz infrastrukturą wymaganą do przeprowadzania analiz, badań lub diagnoz na podstawie próbek;
 - b) dysponuje dostateczną liczbą odpowiednio wykwalifikowanych, wyszkolonych i doświadczonych pracowników;
 - c) jest niezależne i wolne od jakiegokolwiek konfliktu interesów w zakresie swoich zadań jako laboratorium urzędowego;
 - d) jest w stanie dostarczyć w terminie wyniki analizy, badania lub diagnozy próbek pobranych w ramach kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych;
 - e) funkcjonuje zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025 w sprawie „ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” oraz zgodnie z tą normą podlega ocenie i otrzymuje akredytację krajowej jednostki akredytującej działającej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008.
5. Zakres oceny i akredytacji laboratorium urzędowego, o którym mowa w ust. 4 lit. e):
- a) obejmuje wszystkie metody analizy, badania lub diagnozy laboratoryjnej, z których laboratorium musi korzystać w celu przeprowadzania analiz, badań lub diagnoz, gdy funkcjonuje jako laboratorium urzędowe;
 - b) może obejmować jedną lub większą liczbę metod przeprowadzania analiz, badań lub diagnoz laboratoryjnych lub grupy metod;
 - c) może być określony w sposób elastyczny w celu umożliwienia objęcia zakresem akredytacji zmienionych wersji metod stosowanych przez laboratorium urzędowe, gdy udzielono akredytacji, lub nowych metod w uzupełnieniu do tych metod na podstawie własnych walidacji laboratorium bez przeprowadzania szczegółowej oceny przez krajową jednostkę akredytującą przed zastosowaniem tych zmienionych lub nowych metod.

Jeżeli żadne z laboratoriów urzędowych wyznaczonych w Unii zgodnie z ust. 1 nie dysponuje wiedzą fachową, sprzętem, infrastrukturą ani pracownikami niezbędnymi do przeprowadzania nowych lub szczególnie rzadkich analiz, badań lub diagnoz laboratoryjnych próbek, właściwe organy mogą zwrócić się o przeprowadzenie takich analiz, badań lub diagnoz do laboratorium lub ośrodka diagnostycznego, które nie spełnia jednego lub większej liczby wymogów przewidzianych w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.

Art. 37
Zobowiązania laboratoriów urzędowych

1. Laboratoria urzędowe niezwłocznie zawiadamiają właściwe organy w przypadku, gdy wyniki analizy, badania lub diagnozy przeprowadzonych na podstawie próbek wykazują niezgodność lub wskazują na prawdopodobieństwo niezgodności ze strony podmiotu.
2. Na wniosek laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej lub krajowego laboratorium referencyjnego laboratoria urzędowe biorą udział w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych organizowanych w odniesieniu do analiz, badań lub diagnoz, które przeprowadzają jako laboratoria urzędowe.
3. Laboratoria urzędowe podają do wiadomości publicznej wykaz metod stosowanych podczas analiz, badań lub diagnoz przeprowadzanych w kontekście kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych.

Art. 38
Audyty i inspekcje laboratoriów urzędowych

1. Właściwe organy organizują audyty lub inspekcje laboratoriów urzędowych wyznaczonych przez nie zgodnie z art. 36 ust. 1:
 - a) regularnie;
 - b) w dowolnym momencie, w którym uznają, że audyt lub inspekcja są konieczne.
2. Właściwe organy niezwłocznie cofają wyznaczenie laboratorium urzędowego – całkowicie lub w odniesieniu do określonych zadań – jeżeli takie laboratorium nie podejmuje w odpowiednim czasie stosownych działań naprawczych w następstwie wyników audytu lub inspekcji przewidzianych w ust. 1, które wskazują na którykolwiek z poniższych elementów:
 - a) laboratorium przestaje spełniać warunki przewidziane w art. 36 ust. 4 i 5;
 - b) laboratorium nie wypełnia zobowiązań przewidzianych w art. 37;
 - c) laboratorium osiąga słabe wyniki w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w art. 37 ust. 2.

Artykuł 39
Odstępstwa od warunku obowiązkowej oceny i akredytacji dla określonych laboratoriów urzędowych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 36 ust. 4 lit. e) właściwe organy mogą wyznaczyć jako laboratoria urzędowe – niezależnie od tego, czy spełniają one warunek przewidziany w tej literze – następujące podmioty:
 - a) laboratoria:

- (i) których jedyną działalnością jest wykrywanie włośnia krętego w mięsie;
 - (ii) które do wykrywania włośnia krętego stosują wyłącznie metody, o których mowa w art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2075/2005 ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośieni (*Trichinella*) w mięsie⁵⁰;
 - (iii) które prowadzą wykrywanie włośnia krętego pod nadzorem właściwych organów lub laboratorium urzędowego wyznaczonego zgodnie z art. 36 ust. 1 oraz poddanego ocenie i akredytowanego zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025 w sprawie „ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” w odniesieniu do stosowania metod określonych w lit. a) ppkt (ii) niniejszego ustępu;
- b) laboratoria przeprowadzające analizy lub badania w celu zweryfikowania zgodności z przepisami dotyczącymi materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin określonymi w art. 1 ust. 2 lit. h);
- c) laboratoria, które przeprowadzają analizy, badania i diagnozy jedynie w kontekście innych czynności urzędowych, pod warunkiem że:
- (i) stosują wyłącznie metody przeprowadzania analiz, badań i diagnoz laboratoryjnych, o których mowa w art. 33 ust. 1 oraz art. 33 ust. 2 lit. a), b) i c);
 - (ii) przeprowadzają analizy, badania i diagnozy pod nadzorem właściwych organów lub krajowych laboratoriów referencyjnych w odniesieniu do stosowanych przez nie metod;
 - (iii) regularnie uczestniczą w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych organizowanych przez krajowe laboratoria referencyjne w odniesieniu do stosowanych przez nie metod;
 - (iv) mają wdrożony system zapewniania jakości w celu zagwarantowania rzetelnych i wiarygodnych wyników stosowanych metod przeprowadzania analiz, badań i diagnoz laboratoryjnych.
2. Jeżeli metody stosowane przez laboratoria, o których mowa w ust. 1 lit. c), wymagają potwierdzenia wyniku analizy laboratoryjnej, badania lub diagnozy, potwierdzającą analizę laboratoryjną, badanie lub diagnozę przeprowadza laboratorium urzędowe, które spełnia wymogi art. 36 ust. 4 lit. e).
3. Laboratoria urzędowe wyznaczone zgodnie z ust. 1 lit. a) i c) znajdują się w państwach członkowskich, na których terytorium znajdują się właściwe organy, które je wyznaczyły.

Artykuł 40

Uprawnienia do przyjęcia odstępstw od warunku obowiązkowej oceny i akredytacji

⁵⁰

Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 60.

wszystkich metod przeprowadzania analiz, badań i diagnoz laboratoryjnych stosowanych przez laboratoria urzędowe

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do kwestii, w jakich przypadkach i na jakich warunkach właściwe organy mogą zgodnie z art. 36 ust. 1 wyznaczyć jako laboratoria urzędowe laboratoria, które nie spełniają warunków, o których mowa w art. 36 ust. 4 lit. e), w odniesieniu do wszystkich stosowanych przez nie metod, pod warunkiem że laboratoria te spełniają następujące warunki:

- a) funkcjonują, są oceniane i akredytowane zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025 w odniesieniu do co najmniej jednej z metod, które są podobne do innych stosowanych przez nich metod i reprezentatywne względem nich;
- b) regularnie i w znacznym stopniu stosują metody, w odniesieniu do których uzyskały akredytację, o której mowa w lit. a).

Artykuł 41

Czasowe odstępstwa od warunku obowiązkowej oceny i akredytacji laboratoriów urzędowych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 36 ust. 5 lit. a) właściwe organy mogą czasowo wyznaczyć istniejące laboratorium urzędowe jako laboratorium urzędowe zgodnie z art. 36 ust. 1 do celów stosowania metody przeprowadzania analiz, badań lub diagnoz laboratoryjnych, w odniesieniu do której nie uzyskało ono akredytacji, o której mowa w art. 36 ust. 4 lit. e):
 - a) jeżeli stosowanie tej metody jest nowym wymogiem przepisów Unii; lub
 - b) jeżeli zmiany stosowanej metody wymagają nowej akredytacji lub rozszerzenia zakresu akredytacji posiadanej przez laboratorium urzędowe; bądź
 - c) w przypadkach, gdy konieczność stosowania metody wynika z sytuacji nadzwyczajnej bądź pojawiającego się ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin lub dobrostanu zwierząt, lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska.
2. Czasowe wyznaczenie, o którym mowa w ust. 1, podlega następującym warunkom:
 - a) laboratorium urzędowe jest już akredytowane zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025 w odniesieniu do stosowania metody podobnej do tej nieobjętej zakresem jego akredytacji;
 - b) w laboratorium urzędowym wdrożono system zapewniania jakości w celu zagwarantowania rzetelnych i wiarygodnych wyników stosowania metody nieobjętej zakresem obowiązującej akredytacji;
 - c) analizy, badania i diagnozy w odniesieniu do tej metody przeprowadza się pod nadzorem właściwych organów lub krajowego laboratorium referencyjnego.
3. Czasowe wyznaczenie przewidziane w ust. 1 nie przekracza okresu jednego roku i może zostać przedłużone raz, o kolejny okres jednego roku.

4. Laboratoria urzędowe wyznaczone zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu znajdują się w państwach członkowskich, na których terytorium znajdują się właściwe organy, które je wyznaczyły.

Rozdział V

Kontrole urzędowe zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii

SEKCJA I

ZWIERZĘTA I TOWARY NIEPODLEGAJĄCE OKREŚLONYM KONTROLOM URZĘDOWYM NA GRANICACH

Artykuł 42

Kontrole urzędowe zwierząt i towarów niepodlegających określonym kontrolom urzędowym na granicach

1. Właściwe organy regularnie przeprowadzają kontrole urzędowe zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii w celu zapewnienia zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2.

W odniesieniu do zwierząt i towarów, do których nie ma zastosowania art. 45, takie kontrole urzędowe przeprowadza się z właściwą częstotliwością, uwzględniając:

- a) ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt bądź – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska, związane z różnymi rodzajami zwierząt i towarów;
 - b) historię zgodności z wymogami ustanowionymi w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2, mających zastosowanie do danych zwierząt lub towarów:
 - (i) państwa trzeciego i zakładu pochodzenia;
 - (ii) eksportera;
 - (iii) podmiotu odpowiedzialnego za przesyłkę;
 - c) kontrole danych zwierząt i towarów, które już zostały przeprowadzone;
 - d) gwarancje wydane przez właściwe organy w państwie trzecim pochodzenia w odniesieniu do zgodności zwierząt i towarów z wymogami ustanowionymi w ramach przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub wymogami uznanymi za co najmniej równoważne z nimi.
2. Kontrole urzędowe przewidziane w ust. 1 przeprowadza się w odpowiednim miejscu na obszarze celnym Unii, w tym:
- a) w punkcie wprowadzenia na terytorium Unii;

- b) w punkcie kontroli granicznej;
 - c) w punkcie dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii;
 - d) w magazynach i pomieszczeniach należących do podmiotu odpowiedzialnego za przesyłkę.
3. Właściwe organy w punktach kontroli granicznej i innych punktach wprowadzenia na terytorium Unii przeprowadzają kontrole urzędowe w odniesieniu do poniższych elementów w każdym przypadku, gdy mają powody uważać, że ich wprowadzenie na terytorium Unii może wiązać się z ryzykiem dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska :
- a) środków transportu, również gdy są one puste;
 - b) opakowań.
4. Właściwe organy mogą również przeprowadzać kontrole urzędowe towarów objętych jedną z procedur celnych określonych w art. 4 pkt 16 lit. a)–g) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 43

Rodzaje kontroli urzędowych zwierząt i towarów niepodlegających określonym kontrolom urzędowym na granicach

1. Kontrole urzędowe, o których mowa w art. 42 ust. 1:
- a) zawsze obejmują kontrolę dokumentów;
 - b) obejmują kontrole tożsamości i kontrole fizyczne, w zależności od ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt bądź – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska.
2. Właściwe organy przeprowadzają kontrole fizyczne, o których mowa w ust. 1 lit. b), we właściwych warunkach umożliwiających prawidłowe przeprowadzenie dochodzeń.
3. Jeżeli kontrole dokumentów, kontrole tożsamości i kontrole fizyczne, o których mowa w ust. 1, wykazują, iż zwierzęta i towary nie spełniają przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, zastosowanie mają art. 64 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 65, 66, 67, art. 69 ust. 1 i 2 oraz art. 70 ust. 1 i 2.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do kwestii, w jakich przypadkach i na jakich warunkach właściwe organy mogą zażądać od podmiotów powiadamiania o przybyciu określonych towarów wprowadzanych na terytorium Unii.

Artykuł 44

Próbki pobierane ze zwierząt i towarów niepodlegających określonym kontrolom urzędowym na granicach

1. W przypadku pobierania próbek ze zwierząt i towarów, właściwe organy:
 - a) informują organy celne i zainteresowane podmioty;
 - b) decydują, czy można dopuścić zwierzęta lub towary przed uzyskaniem wyników analizy, badania lub diagnozy przeprowadzonych na podstawie próbek pod warunkiem zapewnienia identyfikowalności zwierząt lub towarów.
2. Komisja w drodze aktów wykonawczych:
 - a) ustala mechanizmy niezbędne do zapewnienia identyfikowalności zwierząt lub towarów, o których mowa w ust. 1 lit. b);
 - b) wskazuje dokumenty, jakie muszą towarzyszyć zwierzętom lub towarom, o których mowa w ust. 1, po pobraniu próbek przez właściwe organy.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

SEKCJA II

KONTROLE URZĘDOWE ZWIERZĄT I TOWARÓW W PUNKTACH KONTROLI GRANICZNEJ

Artykuł 45

Zwierzęta i towary podlegające kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej

1. W celu zapewnienia zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe w punkcie kontroli granicznej pierwszego przybycia do Unii w odniesieniu do każdej przesyłki należącej do następujących kategorii zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii z państw trzecich:
 - a) zwierzęta;
 - b) produkty pochodzenia zwierzęcego, materiały biologiczne wykorzystywane do rozrodu i produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego;
 - c) rośliny, produkty roślinne oraz przedmioty i materiały, które mogą być siedliskiem lub źródłem rozprzestrzeniania się agrofagów roślin, zgodnie z wykazami ustanowionymi na podstawie art. 68 ust. 1 i art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin*];
 - d) towary pochodzące z określonych państw trzecich, w odniesieniu do których Komisja w drodze aktów wykonawczych przewidzianych w ust. 2 lit. b)

zdecydowała, że konieczny jest środek wymagający tymczasowego zwiększenia liczby kontroli urzędowych przy ich wprowadzaniu na terytorium Unii z powodu znanego lub pojawiającego się ryzyka lub ponieważ istnieją dowody na to, że może mieć miejsce powszechna, poważna niezgodność z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;

- e) zwierzęta i towary podlegające środkowi nadzwyczajnemu określone w aktach przyjętych zgodnie z art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, art. 249 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie zdrowia zwierząt*] lub art. 27 ust. 1, art. 29 ust. 1, art. 40 ust. 2, art. 41 ust. 2, art. 47 ust. 1, art. 49 ust. 2 i art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin*] wymagających, aby przesyłki takich zwierząt lub towarów, zidentyfikowane na podstawie ich kodów w nomenklaturze scalonej, podlegały kontrolom urzędowym przy ich wprowadzeniu na terytorium Unii;
- f) zwierzęta i towary, których wprowadzenie na terytorium Unii podlega warunkom lub środkom ustanowionym na podstawie aktów przyjętych zgodnie z odpowiednio art. 125 i 127 lub przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, które to akty wymagają zapewnienia zgodności z takimi warunkami lub środkami przy wprowadzaniu zwierząt lub towarów do Unii.

2. Komisja w drodze aktów wykonawczych:

- a) ustala wykazy wyszczególniające zwierzęta i towary należące do kategorii, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), wskazując ich kody w nomenklaturze scalonej;
- b) ustala wykaz wyszczególniający towary należące do kategorii, o której mowa w ust. 1 lit. d), wskazując ich kody w nomenklaturze scalonej, oraz w razie potrzeby aktualizuje go w odniesieniu do ryzyka, o którym mowa w tej literze.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

- 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do zmian kategorii przesyłek, o których mowa w ust. 1, w celu objęcia nimi innych produktów, które mogą stwarzać ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin bądź – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska.
- 4. O ile akty ustanawiające środki lub warunki, o których mowa w ust. 1 lit. d), e) i f), nie stanowią inaczej, niniejszy artykuł ma również zastosowanie do przesyłek należących do kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), jeżeli mają one charakter niekomercyjny.

Artykuł 46

Zwierzęta i towary wyłączone z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do zasad określających, w jakich przypadkach i na jakich warunkach z przepisów art. 45 wyłącza się następujące kategorie zwierząt i towarów:

- a) towary wysłane jako próbki komercyjne lub handlowe bądź artykuły wystawowe, które nie są przeznaczone do wprowadzenia na rynek;
- b) zwierzęta i towary przeznaczone do celów naukowych;
- c) towary na pokładach międzynarodowych środków transportu, nierozładowywane i przeznaczone do spożycia przez załogę i pasażerów;
- d) towary, które stanowią część bagażu osobistego pasażerów i są przeznaczone na użytek własny;
- e) małe przesyłki towarów wysyłane do osób fizycznych i nieprzeznaczone do wprowadzenia na rynek;
- f) zwierzęta domowe zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie zdrowia zwierząt*];
- g) towary, które zostały poddane obróbce cieplnej i nie przekraczają ilości, które zostaną określone w tych aktach delegowanych;
- h) każda inna kategoria zwierząt lub towarów, w odniesieniu do których kontrole w punktach granicznych nie są konieczne z uwagi na stwarzane przez nie ryzyko.

Artykuł 47

Kontrole urzędowe w punktach kontroli granicznej

1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe przesyłek kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, przy przybyciu przesyłki do punktu kontroli granicznej. Takie kontrole urzędowe obejmują kontrole dokumentów, kontrole tożsamości i kontrole fizyczne.
2. Wszystkie przesyłki kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, podlegają kontroli dokumentów i kontroli tożsamości.
3. Kontrole fizyczne przeprowadza się w odniesieniu do przesyłek kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, w częstotliwości zależnej od ryzyka stwarzanego przez każde zwierzę, towar bądź kategorię zwierząt lub towarów dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt bądź – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska.
4. Kontrole fizyczne w celu zweryfikowania zgodności z wymogami dotyczącymi zdrowia i dobrostanu zwierząt lub zdrowia roślin ustanowionymi w ramach przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, są przeprowadzane przez pracowników

posiadających stosowne kwalifikacje odpowiednio w kwestiach weterynaryjnych lub fitosanitarnych, wyznaczonych w tym celu przez właściwe organy, lub pod nadzorem tych pracowników.

W przypadku, w którym takie kontrole dotyczą zwierząt, powinny one być prowadzone przez urzędowego lekarza weterynarii lub pod jego nadzorem.

5. Właściwe organy w punktach kontroli granicznej systematycznie przeprowadzają kontrole urzędowe przesyłek transportowanych zwierząt oraz środków transportu w celu zweryfikowania zgodności z wymogami dotyczącymi dobrostanu zwierząt ustanowionymi w ramach przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2. Właściwe organy wdrażają ustalenia w celu nadania priorytetu kontrolom urzędowym transportowanych zwierząt oraz zmniejszenia opóźnień w przypadku takich kontroli.
6. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić możliwości przedstawiania przesyłek kategorii towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, podjednostek, które mogą stanowić odrębną przesyłkę, oraz maksymalną liczbę takich podjednostek w każdej przesyłce, uwzględniając konieczność zagwarantowania szybkiej i sprawnej obsługi przesyłek oraz przeprowadzenia kontroli urzędowych przez właściwe organy.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 48

Świadectwa i dokumenty towarzyszące przesyłkom i podzielonym przesyłkom

1. Oryginalne świadectwa lub dokumenty urzędowe bądź ich elektroniczne odpowiedniki, które na podstawie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, muszą towarzyszyć przesyłkom kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, są przedstawiane właściwym organom w punkcie kontroli granicznej i przechowywane przez te organy.
2. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej wydają podmiotowi odpowiedzialnemu za przesyłkę poświadczoną kopię papierową lub elektroniczną świadectw lub dokumentów urzędowych, o których mowa w ust. 1, lub – jeżeli przesyłka jest podzielona – odrębne poświadczone kopie papierowe lub elektroniczne takich świadectw lub dokumentów.
3. Przesyłek nie dzieli się dopóki nie zostaną przeprowadzone kontrole urzędowe, a wspólny zdrowotny dokument wejścia (CHED), o którym mowa w art. 54, nie zostanie sfinalizowany zgodnie z art. 54 ust. 4 i art. 55 ust. 1.

Artykuł 49

Przepisy szczegółowe dotyczące kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do przepisów ustanawiających:

- a) w jakich przypadkach i na jakich warunkach organy w punkcie kontroli granicznej mogą zezwolić na dalszy transport przesyłek kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, do miejsca ostatecznego przeznaczenia przez udostępnieniem wyników kontroli fizycznych, jeżeli są one wymagane;
- b) terminy i możliwości przeprowadzenia kontroli dokumentów, kontroli tożsamości i kontroli fizycznych przeładowywanych przesyłek kategorii towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1;
- c) w jakich przypadkach i na jakich warunkach kontrole tożsamości i kontrole fizyczne przeładowywanych przesyłek i zwierząt przywożonych drogą powietrzną lub morską i przebywających w tych samych środkach transportu do dalszej podróży można przeprowadzić w punkcie kontroli granicznej innym niż punkt pierwszego przybycia do Unii;
- d) w jakich przypadkach i na jakich warunkach można zezwolić na tranzyt przesyłek kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, oraz jakie określone kontrole urzędowe takich przesyłek należy przeprowadzić w punktach kontroli granicznej, w tym przypadki i warunki ich przechowywania w specjalnie zatwierdzonych składach wolnoćlowych i celnych.

Artykuł 50

Szczegóły kontroli dokumentów, kontroli tożsamości i kontroli fizycznych

Do celów zapewnienia jednolitego wdrażania przepisów, o których mowa w art. 47, 48 i 49, Komisja w drodze aktów wykonawczych ustala szczegóły działań przeprowadzanych podczas kontroli dokumentów, kontroli tożsamości i kontroli fizycznych, o których mowa we wspomnianych przepisach, oraz po nich, aby zapewnić sprawne przeprowadzanie tych kontroli urzędowych. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 51

Kontrole urzędowe nieprzeprowadzane w punktach kontroli granicznej pierwszego przybycia

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do zasad ustanawiających, w jakich przypadkach i na jakich warunkach:
 - a) kontrole tożsamości i kontrole fizyczne przesyłek kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, mogą być przeprowadzane przez właściwe organy w punktach kontroli innych niż punkty kontroli granicznej, pod warunkiem że te punkty kontroli spełniają wymagania zawarte w art. 62 ust. 3 oraz w aktach wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 62 ust. 4;
 - b) kontrole fizyczne przesyłek, które przeszły kontrolę dokumentów i kontrolę tożsamości w punkcie kontroli granicznej pierwszego przybycia, można przeprowadzić w innym punkcie kontroli granicznej w innym państwie członkowskim;

- c) właściwe organy mogą przypisać organom celnym lub innym organom publicznym określone zadania związane z kontrolą w odniesieniu do następujących elementów:
 - (i) przesyłek, o których mowa w art. 63 ust. 2;
 - (ii) bagażu osobistego pasażerów;
 - (iii) towarów zamówionych w ramach sprzedaży na odległość.
- 2. Do punktów kontroli, o których mowa w ust. 1 lit. a), mają zastosowanie art. 54 ust. 2 lit. b), art. 55 ust. 2 lit. a), oraz art. 57, 58, 60, 61, art. 62 ust. 3 i 4.

Artykuł 52

Częstotliwość kontroli tożsamości i kontroli fizycznych

- 1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do przepisów określających kategorie zwierząt i towarów oraz warunki, na jakich w drodze odstępstwa od art. 47 ust. 2 i przy uwzględnieniu ograniczonego ryzyka, kontrole tożsamości przesyłek zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, są:
 - a) przeprowadzane ze zmniejszoną częstotliwością;
 - b) ograniczone do weryfikacji urzędowej pieczęci przesyłki, jeżeli istnieje tego rodzaju pieczęć.
- 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do zasad ustanawiających:
 - a) kryteria i procedury do celów określania i zmieniania poziomu częstotliwości kontroli fizycznych, które mają być przeprowadzane w odniesieniu do przesyłek kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1 lit. a), b) i c), oraz dostosowania ich do poziomu ryzyka związanego w tymi kategoriami, uwzględniając:
 - (i) informacje zgromadzone przez Komisję zgodnie z art. 124 ust. 1;
 - (ii) wyniki kontroli przeprowadzonych przez ekspertów Komisji zgodnie z art. 115 ust. 1;
 - (iii) historię podmiotów pod względem przestrzegania przez nie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - (iv) dane i informacje zgromadzone za pośrednictwem systemu zarządzania informacjami, o którym mowa w art. 130;
 - (v) dostępne oceny naukowe; oraz
 - (vi) wszelkie pozostałe informacje dotyczące ryzyka związanego z danymi kategoriami zwierząt i towarów.

- b) warunki, na jakich państwa członkowskie mogą zwiększyć poziom częstotliwości kontroli fizycznych określoną zgodnie z lit. a) w celu uwzględnienia lokalnych czynników ryzyka;
 - c) procedury zapewniania stosowania poziomu częstotliwości kontroli fizycznych określonych zgodnie z lit. a) w terminowy i jednolity sposób.
3. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia przepisy określające:
- a) częstotliwość kontroli fizycznych w odniesieniu do kategorii towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1 lit. d);
 - b) częstotliwość kontroli fizycznych w odniesieniu do kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1 lit. e) i f), jeżeli nie została ona już określona w aktach, o których mowa we wspomnianych przepisach.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 53 *Decyzje dotyczące przesyłek*

1. Po przeprowadzeniu kontroli urzędowych właściwe organy podejmują decyzję w odniesieniu do każdej przesyłki kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, wskazując w niej, czy przesyłka jest zgodna z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, i w stosownych przypadkach – stosowną procedurę celną.
2. Decyzje podjęte w wyniku kontroli fizycznej w celu zweryfikowania zgodności z wymogami dotyczącymi zdrowia i dobrostanu zwierząt lub zdrowia roślin są podejmowane przez pracowników posiadających stosowne kwalifikacje odpowiednio w kwestiach weterynaryjnych lub fitosanitarnych, wyznaczonych w tym celu przez właściwe organy.

Decyzje dotyczące przesyłek zwierząt są podejmowane przez urzędowego lekarza weterynarii lub pod jego nadzorem.

Artykuł 54 *Stosowanie wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia (CHED) przez podmiot i właściwe organy*

1. W odniesieniu do każdej przesyłki kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, podmiot odpowiedzialny za przesyłkę wypełnia CHED, udzielając informacji niezbędnych do natychmiastowej i kompletnej identyfikacji przesyłki i jej przeznaczenia.
2. CHED jest stosowany:
 - a) przez podmioty odpowiedzialne za przesyłki kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, w celu wstępnego zgłoszenia właściwym organom w punkcie kontroli granicznej przybycia tych przesyłek;

- b) przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej w celu:
 - (i) zarejestrowania wyniku przeprowadzonych kontroli urzędowych oraz wszelkich decyzji podjętych na ich podstawie, w tym decyzji o odrzuceniu przesyłki;
 - (ii) przekazania informacji, o których mowa w ppkt (i), przez system TRACES.
- 3. Podmioty dokonują wstępnego zgłoszenia zgodnie z ust. 2 lit. a) poprzez wypełnienie i przedłożenie odpowiedniej części CHED do systemu TRACES w celu przekazania go właściwym organom w punkcie kontroli granicznej przez faktycznym przybyciem przesyłki do Unii.
- 4. Właściwe organy w punkcie kontroli granicznej finalizują CHED, gdy:
 - a) przeprowadzono wszystkie kontrole urzędowe wymagane w art. 47 ust. 1;
 - b) dostępne są wyniki kontroli fizycznych, jeżeli takie kontrole są wymagane;
 - c) podjęto decyzję dotyczącą przesyłki zgodnie z art. 53 i zapisano ją w CHED.

Artykuł 55

Stosowanie wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia przez organy celne

- 1. Umieszczenie przesyłek kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, pod nadzorem i kontrolą organów celnych, w tym wprowadzanie lub przeładunek w strefach wolnocłowych lub składach celnych, podlega przedstawieniu organom celnym przez podmiot dokumentu CHED lub jego wersji elektronicznej, należycie sfinalizowanego w systemie TRACES przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej.
- 2. Organy celne:
 - a) nie zezwalają na poddanie przesyłki procedurze celnej innej niż wskazana przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej;
 - b) zezwalają na dopuszczenie przesyłki do swobodnego obrotu wyłącznie po przedstawieniu należycie sfinalizowanego CHED potwierdzającego, że przesyłka jest zgodna z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2.
- 3. W przypadku dokonania zgłoszenia celnego w odniesieniu do przesyłki kategorii zwierząt lub towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, ale nieprzedłożenia CHED organy celne zatrzymują przesyłkę i niezwłocznie zawiadamiają właściwe organy w punkcie kontroli granicznej. Właściwe organy wprowadzają niezbędne środki zgodnie z art. 64 ust. 5.

Artykuł 56

Wzór, wymogi czasowe i przepisy szczegółowe dotyczące stosowania wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia

1. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia przepisy określające:
 - a) wzór CHED oraz instrukcje dotyczące jego przedstawiania i stosowania;
 - b) minimalne wymogi czasowe dotyczące wstępnego zgłaszania przesyłek przez podmioty, jak określono w art. 54 ust. 2 lit. a), w celu umożliwienia właściwym organom w punkcie kontroli granicznej przeprowadzania kontroli urzędowych w terminowy i skuteczny sposób.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do zasad określających, w jakich przypadkach i na jakich warunkach przesyłkom kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, musi do miejsca przeznaczenia towarzyszyć CHED.

Artykuł 57

Wyznaczanie punktów kontroli granicznej

1. Państwa członkowskie wyznaczają punkty kontroli granicznej do celów przeprowadzania kontroli urzędowych co najmniej jednej kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1.
2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję co najmniej trzy miesiące przed wyznaczeniem punktu kontroli granicznej. Przedmiotowe powiadomienia zawierają wszelkie informacje niezbędne Komisji do zweryfikowania, czy proponowany punkt kontroli granicznej spełnia minimalne wymogi określone w art. 62.
3. Komisja w ciągu trzech miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, informuje państwo członkowskie:
 - a) czy wyznaczenie proponowanego punktu kontroli granicznej zależy od pomyślnego wyniku kontroli przeprowadzonej przez ekspertów Komisji zgodnie z art. 115 w celu zweryfikowania spełniania minimalnych wymogów określonych w art. 62;
 - b) o dacie takiej kontroli.
4. Państwo członkowskie opóźnia wyznaczenie punktu kontroli granicznej do momentu przekazania przez Komisję informacji o pozytywnym wyniku kontroli.

Artykuł 58
Sporządzenie wykazu punktów kontroli granicznej

1. Każde państwo członkowskie udostępnia w internecie aktualne wykazy punktów kontroli granicznej na swoim terytorium, dostarczając na temat każdego punktu kontroli granicznej następujące informacje:
 - a) jego dane kontaktowe i godziny urzędowania;
 - b) dokładną lokalizację, oraz czy jest to punkt wprowadzenia w porcie, porcie lotniczym bądź kolejowy lub drogowy punkt wprowadzenia;
 - c) kategorie zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, objęte zakresem jego wyznaczenia;
 - d) wyposażenie i pomieszczenia udostępnione do przeprowadzania kontroli urzędowych każdej kategorii zwierząt i towarów, do których jest wyznaczony;
 - e) ilość zwierząt i towarów obsługiwanych w roku kalendarzowym w odniesieniu do każdej kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1 i do których jest wyznaczony.
2. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia format, kategorie, skróty dla wyznaczonych miejsc i inne informacje, które mają być stosowane przez państwa członkowskie w wykazach punktów kontroli granicznej.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 59
Wycofanie zatwierdzeń i ponownie wyznaczanie istniejących jednostek kontroli granicznej

1. Wycofuje się zatwierdzenie punktów kontroli granicznej zgodnie z art. 6 dyrektywy Rady 97/78/WE i art. 6 dyrektywy Rady 91/496/EWG oraz wyznaczenie miejsc wprowadzenia zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 669/2009 i art. 13c ust. 4 dyrektywy Rady 2000/29/WE.
2. Państwa członkowskie mogą ponownie wyznaczyć punkty kontroli granicznej, wyznaczone miejsca wprowadzenia i miejsca wprowadzenia, o których mowa w ust. 1, jako punkty kontroli granicznej zgodnie z art. 57 ust. 1 pod warunkiem spełnienia minimalnych wymogów określonych w art. 62.
3. Artykuł 57 ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do ponownego wyznaczenia, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 60
Wycofanie wyznaczenia punktów kontroli granicznej

1. Gdy punkty kontroli granicznej przestają spełniać wymogi, o których mowa w art. 62, państwa członkowskie:

- a) wycofują wyznaczenie przewidziane w art. 57 ust. 1 dla wszystkich lub określonych kategorii zwierząt i towarów, w odniesieniu do których dokonano wyznaczenia;
 - b) usuwają je z wykazów, o których mowa w art. 58 ust. 1, w odniesieniu do kategorii zwierząt i towarów, dla których wycofano wyznaczenie.
- 2. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wycofaniu wyznaczenia punktu kontroli granicznej, przewidzianego w ust. 1, a także o przyczynach tego wycofania.
 - 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do kwestii, w jakich przypadkach i za pośrednictwem jakich procedur punkty kontroli granicznej, których wyznaczenie wycofano tylko częściowo, zgodnie z ust. 1 lit a), mogą zostać ponownie wyznaczone w drodze odstępstwa od przepisów art. 57.

Artykuł 61
Zawieszenie wyznaczenia punktów kontroli granicznej

- 1. Państwo członkowskie niezwłocznie zawiesza wyznaczenie punktu kontroli granicznej i nakazuje wstrzymanie jego działalności dla wszystkich lub określonych kategorii zwierząt i towarów, w odniesieniu do których dokonano wyznaczenia, w przypadkach, gdy taka działalność może wiązać się z ryzykiem dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt bądź – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska.
- 2. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o każdym zawieszeniu wyznaczenia punktu kontroli granicznej, a także o przyczynach tego zawieszenia.
- 3. Państwa członkowskie sygnalizują zawieszenie wyznaczenia punktu kontroli granicznej w wykazach, o których mowa w art. 58 ust. 1.
- 4. Państwa członkowskie wycofują zawieszenie przewidziane w ust. 1, gdy tylko:
 - a) właściwe organy są pewne, że nie istnieje już ryzyko, o którym mowa w ust. 1;
 - b) przekażą Komisji i pozostałym państwom członkowskim informacje, na podstawie których wycofuje się zawieszenie.
- 5. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić procedury wymiany informacji i komunikatów, o których mowa w ust. 2 oraz ust. 4 lit. b).

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 62
Minimalne wymagania dotyczące punktów kontroli granicznej

1. Punkty kontroli granicznej znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca wprowadzenia do Unii oraz w miejscu odpowiednio wyposażonym, aby mogło zostać wyznaczone przez organy celne zgodnie z art. 38 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do kwestii, w jakich przypadkach i na jakich warunkach punkt kontroli granicznej może znajdować się w pewnej odległości od miejsca wprowadzenia na terytorium Unii ze względu na szczególne ograniczenia geograficzne.
3. Punkty kontroli granicznej posiadają:
 - a) wystarczającą liczbę odpowiednio wykwalifikowanych pracowników;
 - b) pomieszczenia odpowiednie do charakteru i liczby obsługiwanych kategorii zwierząt i towarów;
 - c) wyposażenie i pomieszczenia umożliwiające przeprowadzanie kontroli urzędowych każdej kategorii zwierząt i towarów, do której został wyznaczony dany punkt kontroli granicznej;
 - d) wdrożone ustalenia mające gwarantować w razie potrzeby dostęp do dowolnego innego wyposażenia, pomieszczenia i usługi koniecznych w celu zastosowania środków wprowadzonych zgodnie z art. 63, 64 i 65 w przypadku podejrzenia, niezgodności przesyłek lub przesyłek stwarzających ryzyko;
 - e) ustalenia awaryjne w celu zapewnienia sprawnego działania kontroli urzędowych i skutecznego stosowania środków wprowadzonych zgodnie z art. 63, 64 i 65 w przypadkach nieprzewidzianych i nieoczekiwanych warunków lub zdarzeń;
 - f) technologię i wyposażenie niezbędne do sprawnego działania systemu TRACES oraz w stosownych przypadkach innego komputerowego systemu zarządzania informacjami niezbędnego do obsługi i wymiany danych i informacji;
 - g) dostęp do usług laboratoriów urzędowych, które są w stanie dostarczać wyniki analiz, badań i diagnoz w odpowiednim terminie i są wyposażone w narzędzia IT niezbędne, aby zapewnić w stosownych przypadkach wprowadzenie wyników przeprowadzonych analiz, badań lub diagnoz do systemu TRACES;
 - h) stosowne ustalenia dotyczące właściwej obsługi różnych kategorii zwierząt i towarów oraz zapobiegania ryzyku, które może wynikać z zanieczyszczenia krzyżowego;
 - i) ustalenia dotyczące zgodności ze stosownymi normami bezpieczeństwa biologicznego w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się chorób w Unii.

4. Komisja może w drodze aktów wykonawczych określić szczegółowo wymogi przewidziane w ust. 3, tak aby uwzględniały szczególne cechy i potrzeby logistyczne związane z przeprowadzaniem kontroli urzędowych i stosowaniem środków wprowadzanych zgodnie z art. 64 ust. 3 i 5 oraz art. 65 w odniesieniu do różnych kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

SEKCJA III

DZIAŁANIE W PRZYPADKU PODEJRZENIA NIEZGODNOŚCI ORAZ NIEZGODNOŚCI ZWIERZĄT I TOWARÓW Z PAŃSTW TRZECICH

Artykuł 63

Podejrzenie niezgodności i wzmożone kontrole urzędowe

1. W przypadku podejrzenia niezgodności przesyłek kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe w celu potwierdzenia lub wyeliminowania takiego podejrzenia.
2. Przesyłki zwierząt i towarów niezgłoszone przez podmioty jako zawierające kategorie zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, podlegają kontrolom urzędowym ze strony właściwych organów, jeżeli istnieje powód do podejrzeń, że takie kategorie zwierząt lub towarów są obecne w przesyłce.
3. Właściwe organy dokonują urzędowego zatrzymania przesyłek, o których mowa w ust. 1 i 2, do uzyskania wyników kontroli urzędowych określonych w tych ustępach.

W stosownych przypadkach przesyłki takie odizolowuje się lub poddaje kwarantannie, a zwierzęta otrzymują schronienie, są karmione, pojone i poddawane zabiegom w czasie oczekiwania na wyniki kontroli urzędowych.
4. Jeżeli właściwe organy mają powody podejrzewać nieuczciwe postępowanie ze strony podmiotu lub jeżeli kontrole urzędowe dają powody do podejrzeń, że miało miejsce poważne lub wielokrotne naruszenie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, w uzupełnieniu do środków, o których mowa w art. 64 ust. 3, w stosownych przypadkach nasilają one również kontrole urzędowe przesyłek o takim samym pochodzeniu lub zastosowaniu.
5. Właściwe organy powiadamiają Komisję i państwa członkowskie poprzez system TRACES o swojej decyzji o przeprowadzeniu wzmożonych kontroli urzędowych, o których mowa w ust. 4, wskazując domniemane nieuczciwe postępowanie bądź poważne lub wielokrotne naruszenie.
6. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia procedury skoordynowanego przeprowadzania przez właściwe organy wzmożonych kontroli urzędowych, o których mowa w ust. 4 i 5.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 64

Środki, jakie należy zastosować w przypadkach niezgodnych z przepisami przesyłek wprowadzanych na terytorium Unii z państw trzecich

1. Właściwe organy poddają urzędowemu zatrzymaniu każdą przesyłkę zwierząt lub towarów wprowadzaną na terytorium Unii z państw trzecich, która jest niezgodna z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, i odmawiają wprowadzenia jej na terytorium Unii.

W stosownych przypadkach każda taka przesyłka powinna zostać odizolowana lub poddana kwarantannie, a pochodzące z niej zwierzęta – trzymane i poddawane zabiegom w odpowiednich warunkach do momentu uzyskania dalszej decyzji.

2. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa możliwości izolowania i poddawania kwarantannie przewidziane w ust. 1 akapit drugi.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

3. Po wysłuchaniu, jeśli jest to możliwe, podmiotu odpowiedzialnego za przesyłkę właściwe organy niezwłocznie nakazują, aby podmiot ten:

- a) zniszczył przesyłkę – w stosownych przypadkach – zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2; lub
- b) ponownie wysłał przesyłkę poza Unię zgodnie z art. 70 ust. 1 i 2; lub
- c) poddał przesyłkę szczególnej obróbce zgodnie z art. 69 ust. 1 i 2 lub zastosował inny środek w celu zapewnienia zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz, w stosownych przypadkach, przeznaczył przesyłkę do celów inne niż te, do których była pierwotnie przeznaczona.

4. Właściwe organy niezwłocznie powiadamiają o każdej decyzji o odmowie wprowadzenia przesyłki, jak przewidziano w ust. 1, i o każdym nakazie wydanym na podstawie ust. 3 i 5 oraz art. 65:

- a) Komisję;
- b) właściwe organy pozostałych państw członkowskich;
- c) organy celne;
- d) właściwe organy państwa trzeciego pochodzenia;
- e) podmiot odpowiedzialny za przesyłkę.

Powiadomienie dokonywane jest za pośrednictwem komputerowego systemu zarządzania informacjami, o którym mowa w art. 130 ust. 1.

5. Jeżeli przesyłka kategorii zwierząt lub towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, nie zostaje przedstawiona do kontroli urzędowych, o których mowa w tym artykule, lub nie zostaje przedstawiona zgodnie z wymogami określonymi w art. 48 ust. 1 i 3, art. 54 ust. 1, 2 i 3, ani z zasadami przyjętymi na podstawie art. 46, art. 47 ust. 6, art. 49, art. 51 ust. 1 i art. 56, właściwe organy nakazują, aby została ona zatrzymana lub wycofana od użytkowników oraz niezwłocznie poddana urzędowemu zatrzymaniu.

Do tego rodzaju przesyłek mają zastosowanie ust. 1, 3 i 4 niniejszego artykułu.

Artykuł 65

Środki stosowane w stosunku do zwierząt lub towarów stwarzających ryzyko, wprowadzanych na terytorium Unii z państw trzecich

W przypadkach, w których kontrole urzędowe wykażą, że przesyłka zwierząt lub towarów wiąże się z ryzykiem dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt, lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska, przesyłka taka jest odizolowywana lub poddawana kwarantannie, zaś należące do niej zwierzęta – trzymane i poddawane zabiegom w odpowiednich warunkach do momentu uzyskania dalszej decyzji.

Właściwe organy poddają daną przesyłkę urzędowemu zatrzymaniu i niezwłocznie:

- a) nakazują, aby podmiot zniszczył przesyłkę w stosownych przypadkach zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2; wprowadzając wszelkie środki konieczne do ochrony zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt bądź środowiska; lub
- b) poddają przesyłkę szczególnej obróbce zgodnie z art. 69 ust. 1 i 2.

Artykuł 66

Działania następcze w stosunku do decyzji podjętych w związku z przesyłkami niezgodnymi z przepisami, wprowadzanymi na terytorium Unii z państw trzecich

1. Właściwe organy:

- a) unieważniają świadectwa urzędowe i inne dokumenty towarzyszące przesyłkom, które objęto środkami na podstawie art. 64 ust. 3 i 5 oraz art. 65;
- b) współpracują zgodnie z tytułem IV w celu wprowadzenia dalszych środków koniecznych do dopilnowania, aby nie było możliwe ponowne wprowadzenie do Unii przesyłek, których wprowadzenia odmówiono zgodnie z art. 64 ust. 1.

2. Właściwe organy w państwie członkowskim, w którym przeprowadzono kontrole urzędowe, nadzorują stosowanie środków nakazanych na podstawie art. 64 ust. 3 i 5 oraz art. 65 w celu dopilnowania, aby przesyłka nie miała niepożądanych skutków dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub dla środowiska podczas stosowania takich środków lub w oczekiwaniu na ich zastosowanie.

W stosownych przypadkach stosowanie takich środków realizuje się pod nadzorem właściwych organów innego państwa członkowskiego.

Artykuł 67

Niezastosowanie przez podmiot środków nakazanych przez właściwe organy

1. Podmiot wykonuje wszelkie środki nakazane przez właściwe organy zgodnie z art. 64 ust. 3 i 5 oraz art. 65 niezwłocznie i najpóźniej w ciągu 60 dni od dnia, w którym właściwe organy powiadomiły podmiot o swojej decyzji zgodnie z art. 64 ust. 4.
2. Jeżeli po upływie okresu 60 dni podmiot nie podejmie żadnego działania, właściwe organy nakazują:
 - a) zniszczenie przesyłki lub zastosowanie wobec niej innego stosownego środka;
 - b) w przypadkach, o których mowa w art. 65, zniszczenie przesyłki w odpowiednich obiektach zlokalizowanych jak najbliżej punktu kontroli granicznej oraz wprowadzenie wszelkich środków koniecznych do ochrony zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt bądź środowiska;
3. Właściwe organy mogą przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, o czas niezbędny do uzyskania wyników drugiej ekspertyzy, o której mowa w art. 34, pod warunkiem że nie będzie to miało niepożądanych skutków dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, dobrostanu zwierząt i – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska.

Artykuł 68

Spójność w stosowaniu art. 64 i 65

Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia przepisy mające na celu zapewnić spójność we wszystkich punktach kontroli granicznej, o których mowa w art. 57 ust. 1, i punktach kontroli, o których mowa w art. 51 ust. 1 lit. a), pod względem podejmowanych przez właściwe organy decyzji i środków oraz wydawanych przez nie nakazów na podstawie art. 64 i 65 w formie instrukcji, których mają przestrzegać właściwe organy podczas reagowania na powszechne lub powtarzające się przypadki niezgodności lub ryzyka.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 69

Szczególna obróbka przesyłek

1. Szczególna obróbka przesyłek przewidziana w art. 64 ust. 3 lit. c) i w art. 65 lit. b) może w stosownych przypadkach obejmować:
 - a) obróbkę i przetwórstwo, w tym w stosownych przypadkach odkażanie, ale z wyłączeniem rozcieńczania, tak aby przesyłka spełniała wymogi przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub wymogi państwa trzeciego ponownej wysyłki;
 - b) obróbkę w dowolny inny sposób odpowiednią do bezpiecznego spożycia przez zwierzęta lub ludzi bądź do celów innych niż spożycie przez zwierzęta lub ludzi.

2. Szczególna obróbka, o której mowa w ust. 1:
 - a) jest przeprowadzana w sposób skuteczny i zapewnia wyeliminowanie wszelkiego ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin bądź dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska;
 - b) jest udokumentowana i przeprowadzana pod kontrolą właściwych organów;
 - c) spełnia wymogi określone w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do wymogów i warunków, zgodnie z którymi ma miejsce szczególna obróbka przewidziana w ust. 1.

W przypadku braku przepisów przyjętych w drodze aktu delegowanego taka szczególna obróbka przeprowadzana jest zgodnie z przepisami krajowymi.

Artykuł 70
Ponowne wysyłanie przesyłek

1. Właściwe organy zezwalają na ponowne wysyłanie przesyłek z zastrzeżeniem zgodności z następującymi warunkami:
 - a) miejsce przeznaczenia uzgodniono z podmiotem odpowiedzialnym za przesyłkę;
 - b) podmiot odpowiedzialny za przesyłkę uprzednio poinformował właściwe organy państwa trzeciego pochodzenia lub państwa trzeciego przeznaczenia – jeżeli są one odmienne – o powodach i okolicznościach odmowy wprowadzenia na terytorium Unii danej przesyłki zwierząt lub towarów;
 - c) jeżeli państwo trzecie przeznaczenia nie jest państwem trzecim pochodzenia, właściwe organy państwa trzeciego przeznaczenia powiadomiły właściwe organy państwa członkowskiego o swojej gotowości do przyjęcia przesyłki;
 - d) w przypadku przesyłek zwierząt ponowne wysłanie jest zgodne z wymogami dotyczącymi dobrostanu zwierząt.
2. Warunki zawarte w ust. 1 lit. b) i c) nie mają zastosowania do przesyłek kategorii towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1 lit. c).
3. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa procedury wymiany informacji i powiadomień, o których mowa w ust. 1.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Zatwierdzenie kontroli przedwywozowych przeprowadzanych przez państwa trzecie

1. Komisja w drodze aktów wykonawczych może zatwierdzać określone kontrole przedwywozowe przeprowadzane przez państwo trzecie w odniesieniu do przesyłek zwierząt i towarów przed wywozem do Unii w celu zweryfikowania, czy wywożone przesyłki spełniają wymogi zawarte w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2. Zatwierdzenie ma zastosowanie wyłącznie do przesyłek pochodzących z danego państwa trzeciego i może być udzielone dla jednej lub większej liczby kategorii zwierząt lub towarów.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

2. Zatwierdzenie przewidziane w ust. 1 określa:
 - a) maksymalną częstotliwość kontroli urzędowych, jakie mają zostać przeprowadzone przez właściwe organy państwa członkowskiego podczas wprowadzania przesyłek na terytorium Unii, jeżeli nie istnieje powód do podejrzewania niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub nieuczciwego postępowania;
 - b) świadectwa urzędowe, które muszą towarzyszyć przesyłkom wprowadzanym na terytorium Unii;
 - c) wzór takich świadectw;
 - d) właściwe organy państwa trzeciego, pod których nadzorem muszą być przeprowadzane kontrole przedwywozowe;
 - e) w stosownych przypadkach każdy organ delegowany, któremu takie właściwe organy mogą delegować określone zadania. Tego rodzaju przekazanie może zostać zatwierdzone jedynie wtedy, gdy spełnia kryteria art. 25–32 lub równoważne warunki.
3. Zatwierdzenia przewidzianego w ust. 1 można udzielić państwu trzeciemu tylko wtedy, gdy dostępne dowody oraz w stosownych przypadkach kontrola Komisji przeprowadzona zgodnie z art. 119 wykażą, iż system kontroli urzędowych w danym państwie trzecim jest w stanie zagwarantować, że:
 - a) przesyłki zwierząt lub towarów wywożone do Unii spełniają wymogi zawarte w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub równoważne wymogi;
 - b) kontrole urzędowe przeprowadzane w państwie trzecim przed wysłaniem do Unii są wystarczająco skuteczne, aby mogły zastąpić lub ograniczyć częstotliwość kontroli dokumentów, kontroli tożsamości i kontroli fizycznych ustanowionych w ramach przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2.
4. Właściwe organy lub organ delegowany określony w zatwierdzeniu:
 - a) odpowiadają za kontakty z Unią;

- b) dopilnowują, aby świadectwa urzędowe, o których mowa w ust. 2 lit. b), towarzyszyły każdej kontrolowanej przesyłce.
5. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia szczegółowe zasady i kryteria zatwierdzania kontroli przedwywozowych przeprowadzanych przez państwa trzecie zgodnie z ust. 1. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 72

Niezgodność z zatwierdzeniem kontroli przedwywozowych przeprowadzanych przez państwa trzecie i wycofanie takiego zatwierdzenia

1. Gdy kontrole urzędowe przesyłek kategorii zwierząt i towarów, w odniesieniu do których zatwierdzono określone kontrole przedwywozowe zgodnie z art. 71 ust. 1, wykazują poważne i powtarzające się niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, państwa członkowskie niezwłocznie:
- a) powiadamiają w ramach systemu TRACES Komisję i pozostałe państwa członkowskie oraz zainteresowane podmioty, w uzupełnieniu do ubiegania się o pomoc administracyjną zgodnie z procedurami określonymi w tytule IV;
 - b) zwiększają liczbę kontroli urzędowych przesyłek z danego państwa trzeciego oraz, gdy jest to konieczne w celu umożliwienia prawidłowego analitycznego zbadania sytuacji, zatrzymują uzasadnioną liczbę próbek w odpowiednich warunkach przechowywania.
2. Komisja może w drodze aktów wykonawczych wycofać zatwierdzenie przewidziane w art. 71 ust. 1, jeżeli w wyniku kontroli urzędowych, o których mowa w ust. 1, wydaje się, że wymogi określone w art. 71 ust. 3 i 4 nie są już spełniane.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 73

Współpraca między organami w odniesieniu do przesyłek wprowadzanych na terytorium Unii z państw trzecich

1. Właściwe organy, organy celne i inne organy państw członkowskich współpracują ściśle w celu zagwarantowania, że kontrole urzędowe przesyłek zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii są przeprowadzane zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia.

W tym celu właściwe organy, organy celne i inne organy:

- a) gwarantują wzajemny dostęp do informacji, które są istotne dla organizacji i przeprowadzania ich odpowiednich działań w odniesieniu do zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii;
- b) zapewniają terminową wymianę takich informacji, w tym drogą elektroniczną.

2. Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje jednolite przepisy dotyczące ustaleń w zakresie współpracy, jakie muszą wdrożyć właściwe organy, organy celne i inne organy, o których mowa w ust. 1, w celu zapewnienia:
- a) dostępu właściwych organów do informacji niezbędnych do natychmiastowej i kompletnej identyfikacji przesyłek zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii, które podlegają kontrolom urzędowym w punkcie kontroli granicznej zgodnie z art. 45 ust. 1;
 - b) wzajemnej aktualizacji – poprzez wymianę informacji lub synchronizację stosownych zestawów danych – informacji zgromadzonych przez właściwe organy, organy celne i inne organy w odniesieniu do przesyłek zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii;
 - c) szybkiego informowania o decyzjach podejmowanych przez takie organy na podstawie informacji, o których mowa w lit a) i b).

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 74

Współpraca między organami w odniesieniu do przesyłek niepodlegających określonym kontrolom na granicach

1. W przypadku przesyłek zwierząt i towarów innych niż te podlegające kontrolom przy wprowadzaniu na terytorium Unii zgodnie z wymaganiami zawartymi w art. 45 ust. 1, w odniesieniu do których dokonano zgłoszenia celnego w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu zgodnie z art. 4 pkt 17 i art. 59–83 rozporządzenia (WE) nr 2913/92, zastosowanie mają ust. 2, 3 i 4.
2. Organy celne zawieszają dopuszczenie do swobodnego obrotu, gdy mają podstawy, aby uważać, że przesyłka może stwarzać ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska, i niezwłocznie powiadamiają właściwe organy o takim zawieszeniu.
3. Przesyłka, której dopuszczenie do swobodnego obrotu zawieszono na mocy ust. 2, zostaje dopuszczona, jeżeli w ciągu trzech dni roboczych od zawieszenia dopuszczenia właściwe organy nie zażądają, aby organy celne kontynuowały zawieszenie, lub jeżeli poinformują organy celne o braku ryzyka.
4. Jeżeli właściwe organy uznają, że istnieje ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska:
 - a) poinstruują organy celne, aby nie dopuszczały one przesyłki do swobodnego obrotu i aby na fakturze handlowej towarzyszącej przesyłce i każdym innym właściwym dokumencie towarzyszącym umieszczały następujące oświadczenie:

„Produkt stwarza ryzyko — brak zezwolenia na dopuszczenie do swobodnego obrotu — rozporządzenie (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia*]”;

- b) nie zezwala się na jakąkolwiek inną procedurę celną bez zgody właściwych organów;
 - c) zastosowanie mają art. 64 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 65, 66, 67, art. 69 ust. 1 i 2 oraz art. 70 ust. 1 i 2.
5. W przypadku przesyłek zwierząt i towarów innych niż te podlegające kontrolom przy wprowadzaniu na terytorium Unii zgodnie z wymaganiami zawartymi w art. 45 ust. 1, w odniesieniu do których nie dokonano zgłoszenia celnego w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu, organy celne przekazują wszystkie istotne informacje organom celnym w państwach członkowskich ostatecznego przeznaczenia, jeżeli mają podstawy, aby uważać, że przesyłka może wiązać się z ryzykiem dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska.

Artykuł 75

Przepisy dotyczące określonych kontroli urzędowych i środków, jakie mają być wprowadzone w wyniku przeprowadzenia takich kontroli

1. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do przepisów dotyczących przeprowadzania określonych kontroli urzędowych i przyjęcia środków w przypadkach niezgodności w celu uwzględnienia szczególnych cech następujących kategorii zwierząt i towarów lub możliwości i środków ich transportowania:
- a) przesyłki świeżych produktów rybołówstwa wyladowywanych bezpośrednio w portach wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999⁵¹ ze statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego;
 - b) przesyłki nieoskórowanej, pokrytej futrem dziczyzny;
 - c) przesyłki kategorii towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1 lit. b), dostarczanych, ze składowaniem w specjalnie zatwierdzonym składzie wolnocłowym lub składzie celnym bądź bez takiego składowania, na statki opuszczające Unię oraz przeznaczonych na zaopatrzenie statku lub do spożycia przez załogę i pasażerów;
 - d) drewniane materiały opakowaniowe;

⁵¹ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

- e) żywność i pasza towarzyszące zwierzętom przeznaczone do karmienia tych zwierząt;
 - f) zwierzęta i towary zamówione w ramach sprzedaży na odległość i dostarczone z państwa trzeciego na adres w Unii oraz wymogi dotyczące powiadamiania konieczne, aby umożliwić właściwe przeprowadzenie kontroli urzędowych;
 - g) produkty roślinne, które ze względu na kolejne miejsce przeznaczenia mogą stwarzać ryzyko rozprzestrzeniania zakaźnych lub zaraźliwych chorób zwierząt;
 - h) przesyłki kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 45, ust. 1 i lit. a), b) i c), pochodzące z Unii i wracające do niej w wyniku odmowy wprowadzenia przez państwo trzecie;
 - i) towary wprowadzane na terytorium Unii luzem z państwa trzeciego, niezależnie od tego, czy wszystkie pochodzą z tego państwa trzeciego;
 - j) przesyłki towarów, o których mowa w art. 45 ust. 1, pochodzących z terytorium Chorwacji i przewożonych przez terytorium Bośni i Hercegowiny w Neum („korytarz Neum”) przed ponownym wprowadzeniem na terytorium Chorwacji przez miejsca wprowadzenia w Klek lub Zaton Doli;
 - k) zwierzęta i towary wyłączone z przepisów art. 45 zgodnie z art. 46.
2. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do warunków dotyczących monitorowania transportu i przybycia przesyłek niektórych zwierząt i towarów od punktu kontroli granicznej przybycia do zakładu w miejscu przeznaczenia w Unii lub punktu kontroli granicznej wyjścia.
3. Komisja może w drodze aktów wykonawczych ustanowić zasady dotyczące:
- a) wzorów świadectw urzędowych i przepisów dotyczących wydawania takich świadectw;
 - b) formatu dokumentów, które muszą towarzyszyć kategoriom zwierząt lub towarów, o których mowa w ust. 1.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Rozdział VI

Finansowanie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych

Artykuł 76 *Zasady ogólne*

1. Państwa członkowskie zapewniają dostępność stosownych zasobów finansowych pozwalających na zatrudnienie pracowników oraz zapewnienie innych zasobów

niezbędnych właściwym organom do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych.

2. Oprócz opłat pobieranych zgodnie z art. 77 państwa członkowskie mogą pobierać opłaty w celu pokrycia kosztów poniesionych w związku z kontrolami urzędowymi innymi niż te, o których mowa w art. 77 ust. 1 i 2.
3. Niniejszy rozdział ma również zastosowanie w przypadku delegowania określonych zadań związanych z kontrolami urzędowymi zgodnie z art. 25.
4. Państwa członkowskie konsultują się z zainteresowanymi podmiotami w sprawie metod stosowanych do obliczania opłat przewidzianych w art. 77.

Artykuł 77 *Opłaty obowiązkowe*

1. W celu zapewnienia sobie odpowiednich zasobów do przeprowadzania kontroli urzędowych właściwe organy pobierają opłaty, mające na celu odzyskanie kosztów poniesionych przez nie w związku z:
 - a) kontrolami urzędowymi przeprowadzanymi w celu sprawdzenia, czy następujące podmioty zachowują zgodność z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2:
 - (i) podmioty działające na rynku spożywczym zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, które są albo zarejestrowane lub zatwierdzone, albo zarejestrowane i zatwierdzone, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 852/2004;
 - (ii) podmioty działające na rynku pasz zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 6 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, zarejestrowane lub zatwierdzone zgodnie z art. 9 i 10 i rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego Rady ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz⁵²;
 - (iii) podmioty zawodowe zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin*];
 - (iv) podmioty zawodowe zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 6 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin*];
 - b) kontrolami urzędowymi przeprowadzanymi w celu wydania świadectw urzędowych lub nadzoru wydawania urzędowych poświadczeń;

⁵²

Dz.U. L 35 z 8.2.2005, s. 1.

- c) kontrolami urzędowymi przeprowadzanymi w celu zweryfikowania, że spełnione zostały warunki:
 - (i) uzyskania i utrzymania zatwierdzenia, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 lub w art. 9 i 10 rozporządzenia (WE) nr 183/2005;
 - (ii) uzyskania i utrzymania upoważnienia, o którym mowa w art. 84, 92 i 93 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin*];
 - (iii) uzyskania i utrzymania zezwolenia, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin*];
- d) kontrolami urzędowymi przeprowadzanymi przez właściwe organy w punktach kontroli granicznej lub punktach kontroli, o których mowa w art. 51 ust. 1 lit. a).

2. Do celów określonych w ust. 1 kontrole urzędowe, o których mowa w lit. a) tego ustępu, obejmują kontrole urzędowe przeprowadzane w celu zweryfikowania zgodności ze środkami przyjętymi przez Komisję zgodnie z art. 137 niniejszego rozporządzenia, art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, art. 27 ust. 1, art. 29 ust. 1, art. 40 ust. 2, art. 41 ust. 2, art. 47 ust. 1, art. 49 ust. 2 i art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin*], art. 41 i 144 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin*] oraz częścią VI rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie zdrowia zwierząt*], o ile decyzja ustanawiająca środki nie wymaga inaczej.

3. Do celów ust. 1:

- a) kontrole urzędowe, o których mowa w lit. a) tego ustępu, nie obejmują kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu zweryfikowania zgodności z czasowymi ograniczeniami, wymogami lub innymi środkami kontroli chorób przyjętymi przez właściwe organy zgodnie z art. 55 ust. 1, art. 56, 61, 62, 64, 65, art. 68 ust. 1 i art. 69 oraz przepisami przyjętymi na podstawie art. 55 ust. 2, art. 63, 67 i art. 68 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie zdrowia zwierząt*] oraz art. 16 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin*];
- b) kontrole urzędowe, o których mowa w lit. a) i b) tego ustępu, nie obejmują kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu zweryfikowania zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. j) i k).

Artykuł 78

Koszty

1. Właściwe organy pobierają opłaty zgodnie z art. 77 w celu odzyskania następujących kosztów:
 - a) wynagrodzenia pracowników, w tym pracowników pomocniczych, zaangażowanych w przeprowadzanie kontroli urzędowych, kosztów ich zabezpieczenia społecznego, emerytury i ubezpieczenia;
 - b) kosztów pomieszczeń i wyposażenia, w tym kosztów konserwacji i ubezpieczenia;
 - c) kosztów materiałów eksploatacyjnych, usług i narzędzi;
 - d) kosztów szkolenia pracowników, o których mowa w lit. a), z wyłączeniem szkoleń koniecznych do uzyskania kwalifikacji niezbędnych, aby być zatrudnionym przez właściwe organy;
 - e) kosztów podróży pracowników, o których mowa w lit. a), i związanych z nimi kosztów utrzymania;
 - f) kosztów pobierania próbek oraz analiz, badań i diagnoz laboratoryjnych.
2. Jeżeli właściwe organy pobierające opłaty zgodnie z art. 77 wykonują również inne działania, przy obliczaniu opłat uwzględnia się wyłącznie część elementów kosztów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wynikającą z kontroli urzędowych, o których mowa w art. 77 ust. 1.

Artykuł 79

Obliczanie opłat

1. Opłaty pobierane zgodnie z art. 77:
 - a) ustala się jako stawkę zryczałtowaną na podstawie całkowitych kosztów kontroli urzędowych poniesionych przez właściwe organy w danym okresie i stosuje wobec wszystkich podmiotów, niezależnie od tego, czy w okresie referencyjnym w odniesieniu do każdego obciążonego opłatą podmiotu jest przeprowadzana jakakolwiek kontrola urzędowa; przy ustalaniu poziomu opłat nakładanych na każdy sektor, działalność i kategorię podmiotów właściwe organy uwzględniają wpływ danego rodzaju i rozmiaru działalności oraz istotnych czynników ryzyka na dystrybucję całkowitych kosztów takich kontroli urzędowych; lub
 - b) oblicza się na podstawie faktycznych kosztów poszczególnych kontroli urzędowych i stosuje wobec podmiotów podlegających takiej kontroli urzędowej; taka opłata nie przekracza faktycznych kosztów przeprowadzonej kontroli urzędowej i może być częściowo lub całkowicie wyrażona jako funkcja czasu poświęconego przez pracowników właściwych organów na przeprowadzenie tych kontroli urzędowych.

2. Koszty podróży, o których mowa w art. 78 ust. 1 lit. e), uwzględnia się przy obliczaniu opłat, o których mowa w art. 77 ust. 1, w sposób nieróżnicujący podmiotów ze względu na odległość ich lokali od siedziby właściwych organów.
3. Jeżeli opłaty oblicza się zgodnie z ust. 1 lit. a), opłaty pobierane przez właściwe organy zgodnie z art. 77 nie przekraczają całkowitych kosztów poniesionych w związku z kontrolami urzędowymi przeprowadzanymi w okresie, o którym mowa w ust. 1 lit. a).

Artykuł 80

Obniżenie opłat wobec podmiotów stale przestrzegających przepisów

Jeżeli opłaty są ustalane zgodnie z art. 79 ust. 1 lit. a), poziom opłaty stosowany w odniesieniu do każdego podmiotu określa się, uwzględniając historię przestrzegania przez podmiot przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, potwierdzonej przez kontrole urzędowe, aby opłaty stosowane wobec podmiotów stale przestrzegających przepisów były niższe niż te stosowane wobec pozostałych podmiotów.

Artykuł 81

Zastosowanie opłat

1. Podmioty otrzymują dowód uiszczenia opłat, o których mowa w art. 77 ust. 1.
2. Opłaty pobierane zgodnie z art. 77 ust. 1 lit. d) są uiszczane przez podmiot odpowiedzialny za przesyłkę lub jego przedstawiciela.

Artykuł 82

Zwroty opłat i zwolnienie z opłat mikroprzedsiębiorstw

1. Opłaty przewidziane w art. 77 nie podlegają bezpośredniemu lub pośredniemu zwrotowi, chyba że zostały niesłusznie pobrane.
2. Przedsiębiorstwa zatrudniające poniżej 10 osób, których roczny obrót lub roczna suma bilansowa nie przekracza 2 mln EUR, są zwolnione z uiszczania opłat przewidzianych w art. 77.
3. Koszty, o których mowa w art. 77, 78 i 79 nie obejmują kosztów poniesionych w związku z przeprowadzeniem kontroli urzędowych w odniesieniu do przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 83

Przejrzystość

1. Właściwe organy zapewniają najwyższy poziom przejrzystości w zakresie:
 - a) metody i danych stosowanych przy ustalaniu opłat przewidzianych w art. 77 ust. 1;
 - b) wykorzystywania zasobów zgromadzonych w ramach takich opłat;

- c) ustaleń mających na celu zapewnienie sprawnego i oszczędnego wykorzystywania zasobów zgromadzonych w ramach takich opłat.
2. Każdy właściwy organ w odniesieniu do każdego okresu referencyjnego podaje do wiadomości publicznej następujące informacje:
- a) koszty poniesione przez właściwy organ, za które należna jest opłata zgodnie z art. 77 ust. 1, ze wskazaniem zestawienia takich kosztów według działań, o których mowa w art. 77 ust. 1, oraz według elementów kosztów, o których mowa w art. 78 ust. 1;
 - b) kwotę opłat, o których mowa w art. 77 ust. 1, stosowanych w odniesieniu do każdej kategorii podmiotów i każdej kategorii kontroli urzędowych;
 - c) metodę stosowaną przy ustalaniu opłat, o których mowa w art. 77 ust. 1, w tym dane i szacunki stosowane przy ustalaniu opłat ryczałtowych, o których mowa w art. 79 ust. 1 lit. a);
 - d) jeżeli zastosowanie ma art. 79 ust. 1 lit. a) – metodę zastosowaną w celu dostosowania poziomu opłat zgodnie z art. 80;
 - e) całkowitą wysokość opłat, w odniesieniu do których udzielane jest zwolnienie, o którym mowa w art. 82 ust. 2.

Artykuł 84
Wydatki wynikające z dodatkowych kontroli urzędowych oraz
środków egzekucyjnych

Właściwe organy nakładają opłaty w celu pokrycia dodatkowych kosztów wynikających z:

- a) dodatkowych kontroli urzędowych:
 - (i) które okazały się konieczne w wyniku wykrycia niezgodności podczas kontroli urzędowej przeprowadzanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
 - (ii) przeprowadzonych w celu oceny stopnia i wpływu niezgodności lub sprawdzenia, czy naprawiono niezgodności;
- b) kontroli urzędowych przeprowadzanych na wniosek podmiotu;
- c) działań naprawczych podjętych przez właściwe organy lub osobę trzecią na żądanie właściwych organów, jeżeli podmiot nie przeprowadził działań naprawczych nakazanych przez właściwe organy zgodnie z art. 135 w celu wyeliminowania niezgodności;
- d) kontroli urzędowych przeprowadzanych przez właściwe organy i podejmowanych przez nie czynności urzędowych zgodnie z art. 64–67, 69 i 70 oraz działań naprawczych podejmowanych przez osobę trzecią na wniosek właściwych organów, jeżeli podmiot nie przeprowadził działań naprawczych nakazanych przez właściwe organy zgodnie z art. 64 ust. 3 i 5 oraz art. 65 i 67.

Rozdział VII

Urzędowa certyfikacja

Artykuł 85

Wymogi ogólne dotyczące urzędowej certyfikacji

1. Zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, urzędowa certyfikacja ma postać:
 - a) świadectw urzędowych; lub
 - b) poświadczeń urzędowych.
2. Jeżeli właściwe organy delegują określone zadania związane z wydawaniem świadectw urzędowych lub poświadczeń urzędowych bądź z nadzorem urzędowym, o którym mowa w art. 90 ust. 1, takie przekazanie musi być zgodne z przepisami art. 25–32.

Artykuł 86

Świadectwa urzędowe

1. Jeżeli przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymagają wydania świadectwa urzędowego, zastosowanie mają przepisy art. 87, 88 i 89.
2. Artykuły 87, 88 i 89 mają również zastosowanie do świadectw urzędowych, które są konieczne do celów wywozu przesyłek zwierząt i towarów do państw trzecich.

Artykuł 87

Podpisywanie i wydawanie świadectw urzędowych

1. Świadectwa urzędowe są wydawane przez właściwe organy.
2. Właściwe organy wyznaczają urzędników certyfikujących, którzy są upoważnieni do podpisywania świadectw urzędowych. Urzędnicy certyfikujący:
 - a) są wolni od konfliktu interesów w odniesieniu do przedmiotu certyfikacji i działają w sposób bezstronny;
 - b) otrzymują odpowiednie szkolenie w zakresie przepisów, z którymi zgodność jest poświadczona świadectwem urzędowym, oraz przepisów niniejszego rozdziału.
3. Świadectwa urzędowe są podpisywane przez urzędnika certyfikującego i wydawane na podstawie jednego z następujących elementów:
 - a) bezpośredniej wiedzy urzędnika certyfikującego na temat faktów i danych istotnych dla certyfikacji, uzyskanych w drodze:

- (i) kontroli urzędowej; lub
 - (ii) uzyskania innego świadectwa urzędowego wydanego przez właściwe organy;
 - b) faktów i danych istotnych dla certyfikacji, wiedzę na temat których potwierdziła inna osoba upoważniona do tego celu przez właściwe organy i działająca pod ich kontrolą, pod warunkiem że urzędnik certyfikujący może zweryfikować dokładność takich faktów i danych;
 - c) faktów i danych istotnych dla certyfikacji, które uzyskano z własnych systemów kontroli należących do podmiotów, uzupełnionych i potwierdzonych wynikami regularnych kontroli urzędowych, gdy urzędnik certyfikujący jest pewien, że spełnione zostały warunki wydania świadectwa urzędowego.
4. Świadectwa urzędowe są podpisywane przez urzędnika certyfikującego i wydawane wyłącznie na podstawie ust. 3 lit. a), jeżeli wymagają tego przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 88

Gwarancje wiarygodności świadectw urzędowych

1. Świadectwa urzędowe:
- a) nie są podpisywane przez urzędnika certyfikującego, jeżeli są puste lub niekompletne;
 - b) są sporządzane w jednym z języków urzędowych instytucji Unii rozumianym przez urzędnika certyfikującego i w stosownych przypadkach w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego przeznaczenia;
 - c) są autentyczne i rzetelne;
 - d) umożliwiają identyfikację osoby, która je podpisała;
 - e) umożliwiają zweryfikowanie powiązania między świadectwem a przesyłką, partią lub pojedynczym zwierzęciem lub towarem objętym tym świadectwem.
2. Właściwe organy stosują wszelkie środki konieczne, aby zapobiegać wydawaniu fałszywych lub wprowadzających w błąd świadectw urzędowych lub nadużywaniu świadectw urzędowych oraz karać takie postępowanie. Środki takie w stosownych przypadkach obejmują:
- a) tymczasowe zawieszenie urzędnika certyfikującego w jego obowiązkach;
 - b) wycofanie upoważnienia do podpisywania świadectw urzędowych;
 - c) wszelkie inne środki mające na celu zapobiegnięcie powtórzeniu naruszenia, o którym mowa pierwszym zdaniu niniejszego ustępu.

Artykuł 89
Uprawnienia wykonawcze związane ze świadectwami urzędowymi

Komisja może w drodze aktów wykonawczych określić przepisy dotyczące jednolitego stosowania art. 87 i 88 w odniesieniu do:

- a) wzorów świadectw urzędowych i zasad dotyczących wydawania takich świadectw;
- b) mechanizmów oraz ustaleń prawnych i technicznych w celu zapewnienia wydawania rzetelnych i wiarygodnych świadectw urzędowych oraz zapobiegania ryzyku oszustwa;
- c) procedur postępowania w przypadkach wycofania świadectw urzędowych oraz sporządzania świadectw zastępczych;
- d) zasad sporządzania poświadczonych kopii świadectw urzędowych;
- e) formatu dokumentów, które muszą towarzyszyć zwierzętom i towarom po przeprowadzeniu kontroli urzędowych;
- f) zasad wydawania świadectw elektronicznych i stosowania podpisów elektronicznych.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 90
Poświadczenia urzędowe

1. Jeżeli przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2, wymagają wydania poświadczenia urzędowego przez podmioty pod oficjalnym nadzorem właściwych organów lub przez same właściwe organy, zastosowanie mają ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.
2. Poświadczenia urzędowe:
 - a) są autentyczne i rzetelne;
 - b) są sporządzane w jednym z języków urzędowych instytucji Unii;
 - c) jeżeli odnoszą się do przesyłki lub partii, umożliwiają zweryfikowanie powiązania między poświadczeniem urzędowym a przesyłką lub partią.
3. Właściwe organy dopilnowują, aby pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe w celu nadzorowania procedury certyfikacji lub, jeżeli poświadczenia urzędowe są wydawane przez właściwe organy, pracownicy zaangażowani w wydawanie takich poświadczeń urzędowych:
 - a) działali w sposób bezstronny i byli wolni od jakiegokolwiek konfliktu interesów w odniesieniu do przedmiotu certyfikacji w ramach poświadczeń urzędowych;
 - b) przechodzili odpowiednie szkolenie w zakresie:

- (i) przepisów, z którymi zgodność potwierdzają poświadczenia urzędowe;
 - (ii) przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- 4. Właściwe organy przeprowadzają regularne kontrole urzędowe w celu zweryfikowania, czy:
 - a) podmioty wydające poświadczenia spełniają warunki ustanowione w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - b) poświadczenie jest wydawane na podstawie istotnych, prawidłowych i możliwych do sprawdzenia faktów i danych.

Tytuł III

Laboratoria i ośrodki referencyjne

Artykuł 91

Wyznaczenie laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej

1. Komisja może w drodze aktów wykonawczych wyznaczyć laboratoria referencyjne Unii Europejskiej w obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, jeżeli skuteczność kontroli urzędowych zależy również od jakości, jednolitości i wiarygodności:
 - a) metod analizy, badania lub diagnozy wykorzystywanych przez laboratoria urzędowe wyznaczone zgodnie z art. 36 ust. 1;
 - b) wyników analiz, badań i diagnoz przeprowadzonych przez przedmiotowe laboratoria urzędowe.
2. Wyznaczenia przewidziane w ust. 1:
 - a) następują po publicznej procedurze wyboru;
 - b) są poddawane regularnemu przeglądowi.
3. Laboratoria referencyjne Unii Europejskiej:
 - a) funkcjonują zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025 w sprawie „ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” oraz są oceniane i akredytowane zgodnie z tą normą przez krajową jednostkę akredytującą działającą zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008;
 - b) są bezstronne i wolne od konfliktu interesów w zakresie wykonywania swoich zadań jako laboratoria referencyjne Unii Europejskiej;
 - c) dysponują właściwie wykwalifikowanymi pracownikami, odpowiednio przeszkolonymi w zakresie technik analitycznych, badawczych i diagnostycznych stosowanych w dziedzinie ich kompetencji oraz w razie potrzeby pracownikami pomocniczymi;
 - d) posiadają infrastrukturę, sprzęt i produkty niezbędne do wykonywania powierzonych im zadań lub mają do nich dostęp;
 - e) zapewniają dysponowanie przez ich pracowników dobrą znajomością międzynarodowych norm i praktyk oraz uwzględnianie przez tych pracowników w ich pracy najnowszych zmian w zakresie badań na poziomie krajowym, Unii i międzynarodowym;
 - f) są wyposażone tak, aby wykonywać swoje zadania w sytuacjach nadzwyczajnych;

- g) w razie potrzeby są wyposażone tak, aby spełniać stosowne normy w zakresie ochrony biologicznej.

Artykuł 92

Obowiązki i zadania laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej

1. Laboratoria referencyjne Unii Europejskiej przyczyniają się do doskonalenia i harmonizacji metod analizy, badań lub diagnoz, które mają być stosowane przez laboratoria urzędowe wyznaczone zgodnie z art. 36 ust. 1, oraz generowanych przez nie danych analitycznych, badawczych i diagnostycznych.
2. Laboratoria referencyjne Unii Europejskiej, zgodnie z rocznymi lub wieloletnimi programami prac zatwierdzonymi przez Komisję, są odpowiedzialne za następujące zadania:
 - a) przekazywanie krajowym laboratoriom referencyjnym szczegółowych danych dotyczących metod analizy laboratoryjnej, badania lub diagnozy, łącznie z metodami referencyjnymi;
 - b) koordynowanie stosowania przez krajowe laboratoria referencyjne, a także w razie potrzeby przez inne laboratoria urzędowe metod, o których mowa w lit. a), w szczególności poprzez regularne organizowanie międzylaboratoryjnych badań porównawczych oraz poprzez zapewnienie odpowiednich działań następczych w związku z takimi badaniami porównawczymi zgodnie z międzynarodowo przyjętymi protokołami, gdy takie istnieją;
 - c) koordynowanie praktycznych rozwiązań niezbędnych w celu stosowania nowych metod analizy laboratoryjnej, badań lub diagnoz oraz powiadamianie krajowych laboratoriów referencyjnych o postępach w tej dziedzinie;
 - d) prowadzenie kursów szkoleniowych na rzecz pracowników krajowych laboratoriów referencyjnych, a także w razie potrzeby innych laboratoriów urzędowych, oraz ekspertów z państw trzecich;
 - e) zapewnianie Komisji pomocy naukowej i technicznej w zakresie ich misji;
 - f) dostarczanie krajowym laboratoriom referencyjnym informacji o stosownej unijnej, krajowej i międzynarodowej działalności badawczej;
 - g) współpraca w zakresie ich misji z laboratoriami w państwach trzecich, a także z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności, Europejską Agencją Leków oraz Europejskim Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;
 - h) aktywny udział w diagnozowaniu w państwach członkowskich ognisk chorób przenoszonych przez żywność, chorób odzwierzęcych lub zwierzęcych, lub chorób agrofagów roślin poprzez przeprowadzanie diagnostyki potwierdzającej, charakterystyki i badań taksonomicznych lub epizootycznych dotyczących izolatów czynników chorobotwórczych lub okazów agrofagów;

- i) koordynowanie lub przeprowadzanie badań w celu weryfikacji jakości odczynników stosowanych w diagnozowaniu chorób zwierzęcych, odzwierzęcych i przenoszonych przez żywność;
 - j) w stosownych przypadkach w ich dziedzinie kompetencji tworzenie i utrzymywanie:
 - (i) kolekcji referencyjnych obejmujących agrofagi roślin lub szczepy referencyjne czynników chorobotwórczych;
 - (ii) kolekcji referencyjnych obejmujących materiały przeznaczone do kontaktu z żywnością, stosowanych w celu kalibracji sprzętu analitycznego i dostarczania ich próbek krajowym laboratoriom referencyjnym;
 - (iii) aktualnych wykazów dostępnych substancji referencyjnych i odczynników oraz producentów i dostawców takich substancji i odczynników.
3. Laboratoria referencyjne Unii Europejskiej publikują wykazy krajowych laboratoriów referencyjnych wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 98 ust. 1.

Artykuł 93

Wyznaczenie ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej do spraw materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin

1. Komisja może w drodze aktów wykonawczych wyznaczyć ośrodki referencyjne Unii Europejskiej, które wspierają działalność Komisji, państw członkowskich i Europejskiej Agencji ds. Odmian Roślin (EPVA) w odniesieniu do stosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. h).
2. Wyznaczenia przewidziane w ust. 1:
 - a) następują po publicznej procedurze wyboru;
 - b) są poddawane regularnemu przeglądowi.
3. Ośrodki referencyjne Unii Europejskiej do spraw materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin:
 - a) dysponują wysokim poziomem naukowej i technicznej wiedzy fachowej w zakresie inspekcji, pobierania próbek i badania materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;
 - b) dysponują właściwie wykwalifikowanymi pracownikami odpowiednio przeszkolonymi w dziedzinach, o których mowa w lit. a), oraz w razie potrzeby pracownikami pomocniczymi
 - c) posiadają infrastrukturę, sprzęt i produkty niezbędne do wykonywania powierzonych im zadań lub mają do nich dostęp;

- d) zapewniają dysponowanie przez ich pracowników dobrą znajomością międzynarodowych norm i praktyk w dziedzinach, o których mowa w lit. a), oraz uwzględnianie przez tych pracowników w ich pracy najnowszych zmian w zakresie badań na poziomie krajowym, unijnym i międzynarodowym w przedmiotowych dziedzinach.

Artykuł 94

Obowiązki i zadania ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej do spraw materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin

Ośrodki referencyjne Unii Europejskiej wyznaczone zgodnie z art. 93 ust. 1, według rocznych lub wieloletnich programów prac zatwierdzonych przez Komisję, są odpowiedzialne za następujące zadania:

- a) zapewnianie naukowej i technicznej wiedzy fachowej w zakresie ich misji na temat:
 - (i) inspekcji polowej, pobierania próbek i badań przeprowadzanych w celu certyfikacji materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin;
 - (ii) badań materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin po certyfikacji;
 - (iii) badań materiału kategorii standard dotyczących materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin;
- b) organizację badań porównawczych i doświadczeń polowych w zakresie materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin;
- c) prowadzenie kursów szkoleniowych na rzecz pracowników właściwych organów oraz ekspertów z państw trzecich;
- d) wkład w opracowywanie protokołów badań certyfikacji i po certyfikacji w zakresie materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin, a także wskaźników wykonania w odniesieniu do certyfikacji materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin;
- e) rozpowszechnianie wyników badań naukowych oraz innowacji technologicznych w dziedzinach wchodzących w zakres ich misji.

Artykuł 95

Wyznaczenie ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej do spraw dobrostanu zwierząt

1. Komisja może w drodze aktów wykonawczych wyznaczyć ośrodki referencyjne Unii Europejskiej, które wspierają działalność Komisji i państw członkowskich w odniesieniu do stosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. f).
2. Wyznaczenia przewidziane w ust. 1:
 - a) następują po publicznej procedurze wyboru;
 - b) są poddawane regularnemu przeglądowi.
3. Ośrodki referencyjne Unii Europejskiej do spraw dobrostanu zwierząt:

- a) dysponują wysokim poziomem naukowej i technicznej wiedzy fachowej w zakresie relacji ludzi ze zwierzętami, zachowania zwierząt, fizjologii zwierząt, zdrowia i żywienia zwierząt w kontekście dobrostanu zwierząt oraz aspektów dobrostanu zwierząt związanych z wykorzystywaniem zwierząt do celów komercyjnych i naukowych;
- b) dysponują właściwie wykwalifikowanymi pracownikami odpowiednio przeszkolonymi w dziedzinach, o których mowa w lit. a), i w kwestiach etycznych związanych ze zwierzętami oraz w razie potrzeby pracownikami pomocniczymi;
- c) posiadają infrastrukturę, sprzęt i produkty niezbędne do wykonywania powierzonych im zadań lub mają do nich dostęp;
- d) zapewniają dysponowanie przez ich pracowników dobrą znajomością międzynarodowych norm i praktyk w dziedzinach, o których mowa w lit. a), oraz uwzględnianie przez tych pracowników w ich pracy najnowszych zmian w zakresie badań na poziomie krajowym, unijnym i międzynarodowym w przedmiotowych dziedzinach.

Artykuł 96

Obowiązki i zadania ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej do spraw dobrostanu zwierząt

Ośrodki referencyjne Unii Europejskiej wyznaczone zgodnie z art. 95 ust. 1, według rocznych lub wieloletnich programów prac zatwierdzonych przez Komisję, są odpowiedzialne za następujące zadania:

- a) zapewnianie naukowej i technicznej wiedzy fachowej w zakresie ich misji krajowym sieciom lub organom wsparcia naukowego przewidzianym w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1099/2009;
- b) zapewnianie naukowej i technicznej wiedzy fachowej do celów opracowania i stosowania wskaźników dobrostanu zwierząt, o których mowa w art. 18 ust. 3 lit f);
- c) opracowanie i koordynację rozwoju metod oceny poziomu dobrostanu zwierząt oraz metod poprawy dobrostanu zwierząt;
- d) prowadzenie badań naukowych i technicznych w zakresie dobrostanu zwierząt wykorzystywanych do celów komercyjnych lub naukowych;
- e) prowadzenie kursów szkoleniowych na rzecz pracowników krajowych sieci lub organów wsparcia naukowego, o których mowa w lit. a), pracowników właściwych organów oraz ekspertów z państw trzecich;
- f) rozpowszechnianie wyników badań naukowych oraz innowacji technologicznych, a także współpracę z jednostkami badawczymi Unii w dziedzinach wchodzących w zakres ich misji.

Artykuł 97
Obowiązki Komisji

1. Komisja publikuje i aktualizuje w razie konieczności następujące wykazy:
 - a) laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej przewidzianych w art. 91;
 - b) ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej do spraw materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin przewidzianych w art. 93;
 - c) ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej do spraw dobrostanu zwierząt przewidzianych w art. 95.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do ustanawiania wymogów, obowiązków i zadań dotyczących laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej, ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej do spraw materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin oraz ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej do spraw dobrostanu zwierząt w uzupełnieniu do tych określonych w art. 91 ust. 3, art. 92, art. 93 ust. 3, art. 95 ust. 3 i art. 96.
3. Laboratoria referencyjne Unii Europejskiej i ośrodki referencyjne Unii Europejskiej podlegają kontrolom Komisji mającym na celu zweryfikowanie zgodności z wymogami art. 91 ust. 3, art. 92, art. 93 ust. 3, art. 95 ust. 3 i art. 96.
4. Jeżeli kontrole Komisji, o których mowa w ust. 3, wykażą niezgodność z wymogami określonymi w art. 91 ust. 3, art. 92, art. 93 ust. 3, art. 95 ust. 3 i art. 96, Komisja po otrzymaniu uwag od laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej lub ośrodka referencyjnego Unii Europejskiej podejmuje następujące działania:
 - a) wycofuje wyznaczenie przedmiotowego laboratorium lub ośrodka; bądź
 - b) wprowadza inny właściwy środek.

Artykuł 98
Wyznaczenie krajowych laboratoriów referencyjnych

1. Państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jedno krajowe laboratorium referencyjne dla każdego laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej wyznaczonego zgodnie z art. 91 ust. 1.

Państwo członkowskie może wyznaczyć laboratorium znajdujące się w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim będącym umawiającą się stroną Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA).

Pojedyncze laboratorium może być wyznaczone jako krajowe laboratorium referencyjne dla więcej niż jednego państwa członkowskiego.
2. Do krajowych laboratoriów referencyjnych mają zastosowanie wymogi przewidziane w art. 36 ust. 4 lit. e), art. 36 ust. 5, art. 38 oraz art. 41 ust. 1, art. 41 ust. 2 lit. a) i b), a także art. 41 ust. 3.

3. Krajowe laboratoria referencyjne:
- a) są bezstronne i wolne od konfliktu interesów w zakresie wykonywania swoich zadań jako krajowe laboratoria referencyjne;
 - b) dysponują właściwie wykwalifikowanymi pracownikami, odpowiednio przeszkolonymi w zakresie technik analitycznych, badawczych i diagnostycznych w dziedzinie ich kompetencji oraz w razie potrzeby pracownikami pomocniczymi;
 - c) posiadają infrastrukturę, sprzęt i produkty niezbędne do wykonywania powierzonych im zadań lub mają do nich dostęp;
 - d) zapewniają dysponowanie przez ich pracowników dobrą znajomością międzynarodowych norm i praktyk oraz uwzględnianie przez tych pracowników w ich pracy najnowszych zmian w zakresie badań naukowych na poziomie krajowym, unijnym i międzynarodowym;
 - e) są wyposażone tak, aby wykonywać swoje zadania w sytuacjach nadzwyczajnych;
 - f) w razie potrzeby są wyposażone tak, aby spełniać normy w zakresie ochrony biologicznej.
4. Państwa członkowskie:
- a) przekazują Komisji, właściwemu laboratorium referencyjnemu Unii Europejskiej oraz pozostałym państwom członkowskim nazwę i adres każdego krajowego laboratorium referencyjnego; a także
 - b) podają te informacje do wiadomości publicznej;
 - c) w razie potrzeby aktualizują te informacje.
5. Państwa członkowskie posiadające więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne dla laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej gwarantują ścisłą współpracę tych laboratoriów krajowych, tak aby zapewnić efektywną koordynację między nimi, z innymi krajowymi laboratoriami oraz z laboratorium referencyjnym Unii Europejskiej.
6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do ustanawiania wymagań dla krajowych laboratoriów referencyjnych w uzupełnieniu do tych określonych w ust. 2 i 3.

Artykuł 99

Obowiązki i zadania krajowych laboratoriów referencyjnych

1. Krajowe laboratoria referencyjne w dziedzinie swoich kompetencji:
- a) współpracują z laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej oraz uczestniczą w kursach szkoleniowych i międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych organizowanych przez te laboratoria;

- b) koordynują działania laboratoriów urzędowych wyznaczonych zgodnie z art. 36 ust. 1 w celu zharmonizowania i udoskonalenia metod analizy laboratoryjnej, badania lub diagnozy oraz ich stosowania;
 - c) w stosownych przypadkach organizują międzylaboratoryjne badania porównawcze między laboratoriami urzędowymi, zapewniają odpowiednie działania następcze w związku z takimi badaniami oraz informują właściwe organy o wynikach tych badań i działań następczych;
 - d) zapewniają rozpowszechnianie wśród właściwych organów i laboratoriów urzędowych informacji przekazanych przez laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ;
 - e) zapewniają właściwym organom w zakresie swojej misji pomoc naukową i techniczną przy realizacji skoordynowanych planów kontroli przyjętych zgodnie z art. 111;
 - f) w stosownych przypadkach tworzą i utrzymują aktualne wykazy dostępnych substancji odniesienia i odczynników oraz producentów i dostawców takich substancji i odczynników.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do ustanawiania obowiązków i zadań krajowych laboratoriów referencyjnych w uzupełnieniu do tych przewidzianych w ust. 1.

Tytuł IV

Pomoc i współpraca administracyjna

Artykuł 100 *Zasady ogólne*

1. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zapewniają sobie wzajemnie pomoc administracyjną zgodnie z art. 102–105 w celu zagwarantowania właściwego stosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, w przypadkach mających znaczenie dla więcej niż jednego państwa członkowskiego.
2. Pomoc administracyjna obejmuje w stosownych przypadkach udział właściwych organów państwa członkowskiego w kontrolach urzędowych na miejscu, które są przeprowadzane przez właściwe organy innego państwa członkowskiego.
3. Przepisy określone w niniejszym tytule nie naruszają przepisów krajowych:
 - a) mających zastosowanie do udostępniania dokumentów, które są przedmiotem postępowania sądowego lub odnoszą się do niego;
 - b) mających na celu ochronę interesów handlowych osób fizycznych lub prawnych.
4. Wszelka komunikacja między właściwymi organami zgodnie z art. 102–105 odbywa się na piśmie.

5. W celu usprawnienia i uproszczenia wymiany informacji Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanawia standardowy format dla:
- a) wniosków o udzielenie pomocy przewidzianych w art. 102 ust. 1;
 - b) informacji o wspólnych i powtarzających się zgłoszeniach i odpowiedziach.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 101 *Instytucje łącznikowe*

1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jedną instytucję łącznikową odpowiedzialną za wymianę informacji między właściwymi organami zgodnie z art. 102–105.
2. Wyznaczenie instytucji łącznikowych nie stoi na przeszkodzie bezpośrednim kontaktom, wymianie informacji lub współpracy pomiędzy pracownikami właściwych organów w różnych państwach członkowskich.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do ustanawiania minimalnych wymagań, jakie muszą spełniać instytucje łącznikowe wyznaczone zgodnie z ust. 1.
4. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o danych szczegółowych dotyczących ich instytucji łącznikowych wyznaczonych zgodnie z ust. 1 oraz o wszelkich późniejszych zmianach tych danych.
5. Komisja publikuje i aktualizuje wykazy instytucji łącznikowych, o których poinformowały ją państwa członkowskie zgodnie z ust. 4, na swoich stronach internetowych.
6. Wszystkie wnioski o udzielenie pomocy na podstawie art. 102 ust. 1 oraz zgłoszenia i informacje na podstawie art. 103, 104 i 105 instytucja łącznikowa przekazuje swojemu odpowiednikowi w państwie członkowskim, do którego skierowany jest wniosek lub zgłoszenie.
7. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa charakterystykę narzędzi technicznych i procedur w zakresie komunikacji między instytucjami łącznikowymi wyznaczonymi zgodnie z ust. 1.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 102 *Pomoc na wniosek*

1. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego uznają, że w celu przeprowadzenia kontroli urzędowych lub skutecznych działań następczych w związku z taką kontrolą na ich terytorium potrzebują one danych lub informacji od

właściwych organów innego państwa członkowskiego, wystosowują do właściwych organów tego państwa członkowskiego umotywowany wniosek o udzielenie pomocy administracyjnej. Właściwe organy, do których kierowany jest wniosek:

- a) niezwłocznie potwierdzają otrzymanie wniosku;
 - b) w terminie dziesięciu dni od daty otrzymania wniosku określają czas potrzebny na udzielenie kompetentnej odpowiedzi na wniosek;
 - c) przeprowadzają kontrole urzędowe lub badają przedmiotową kwestię w celu niezwłocznego przekazania właściwym organom wnioskującym wszystkich niezbędnych informacji i dokumentów, aby umożliwić im podjęcie świadomych decyzji i zweryfikowanie zgodności z przepisami Unii w zakresie ich właściwości.
2. Dokumenty mogą być przekazywane w formie oryginałów lub mogą być przekazywane ich kopie.
3. Za zgodą właściwych organów wnioskujących i właściwych organów, do których kierowany jest wniosek, pracownicy wyznaczeni przez właściwe organy wnioskujące mogą być obecni w trakcie kontroli urzędowych i badania, o których mowa w ust. 1 lit. c), przeprowadzanych przez właściwe organy, do których kierowany jest wniosek.

W takich przypadkach pracownicy właściwych organów wnioskujących:

- a) w każdej chwili są w stanie przedstawić pisemne upoważnienie określające ich tożsamość i funkcje urzędowe;
- b) mają dostęp, poprzez swoich pośredników i jedynie do celów przeprowadzanego dochodzenia administracyjnego, do tych samych pomieszczeń i dokumentów, do których mają dostęp pracownicy właściwych organów, do których kierowany jest wniosek;
- c) nie mogą, z własnej inicjatywy, wykonywać uprawnień dochodzeniowych powierzonych urzędnikom właściwych organów, do których kierowany jest wniosek.

Artykuł 103

Pomoc udzielona bez wniosku

1. Gdy właściwe organy danego państwa członkowskiego dowiedzą się o niezgodności oraz jeżeli ta niezgodność może mieć skutki dla innego państwa członkowskiego, organy te niezwłocznie zgłaszają właściwym organom innego państwa członkowskiego takie informacje bez otrzymania wniosku w tej sprawie.
2. Właściwe organy powiadomione zgodnie z ust.1:
 - a) niezwłocznie potwierdzają otrzymanie zgłoszenia;
 - b) w terminie dziesięciu dni od daty otrzymania zgłoszenia określają:

- (i) jak zamierzają zbadać tę kwestię; lub
 - (ii) powody, dla których uważają, że badanie tej sprawy nie jest konieczne;
- c) w przypadkach gdy badanie, o którym mowa w lit. b), uznaje się za konieczne, badają sprawę i niezwłocznie powiadamiają zgłaszające właściwe organy o wynikach oraz w razie potrzeby o wszelkich zastosowanych środkach.

Artykuł 104

Pomoc w przypadku niezgodności

1. W przypadku gdy w trakcie kontroli urzędowej przeprowadzanej w odniesieniu do zwierząt lub towarów pochodzących z innego państwa członkowskiego właściwe organy ustalą, że te zwierzęta lub towary nie są zgodne z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, w taki sposób, że stwarzają ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska bądź stanowią poważne naruszenie tych przepisów, organy te niezwłocznie powiadamiają właściwe organy państwa członkowskiego miejsca wysyłki oraz wszelkich innych państw członkowskich, których to dotyczy, aby umożliwić im odpowiednie zbadanie tej sprawy.
2. Powiadomione właściwe organy niezwłocznie:
 - a) potwierdzają otrzymanie powiadomienia;
 - b) określają, jak zamierzają zbadać tę sprawę;
 - c) badają sprawę, przyjmują wszelkie niezbędne środki i zawiadamiają właściwe organy powiadamiające o charakterze przeprowadzonego badania i kontroli urzędowych, podjętych decyzjach oraz powodach takich decyzji.
3. Jeżeli właściwe organy powiadamiające mają powód sądzić, że badanie przeprowadzone przez powiadomione właściwe organy lub przyjęte przez nie środki nie odnoszą się odpowiednio do stwierdzonej niezgodności, żądają od powiadomionych właściwych organów uzupełnienia przeprowadzonych kontroli urzędowych lub przyjętych środków. W takich przypadkach:
 - a) właściwe organy obydwu państw członkowskich wypracowują uzgodnione podejście w celu właściwego zaradzenia niezgodności, w tym za pomocą wspólnych kontroli urzędowych i badania przeprowadzanych zgodnie z art. 102 ust. 3;
 - b) właściwe organy obydwu państw członkowskich niezwłocznie powiadamiają Komisję, jeżeli nie są w stanie uzgodnić właściwych środków.
4. Gdy kontrole urzędowe przeprowadzone w odniesieniu do zwierząt lub towarów pochodzących z innego państwa członkowskiego wykazują powtarzające się przypadki niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, właściwe organy państwa członkowskiego miejsca przeznaczenia niezwłocznie informują Komisję i właściwe organy innego państwa członkowskiego.

Artykuł 105
Pomoc ze strony państw trzecich

1. Jeżeli właściwe organy otrzymują informacje od państwa trzeciego wskazujące na niezgodność lub ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska, organy te niezwłocznie:
 - a) przekazują takie informacje właściwym organom w innych zainteresowanych państwach członkowskich;
 - b) przekazują takie informacje Komisji, jeżeli są one lub mogą być przydatne na poziomie Unii.
2. Informacje uzyskane za pośrednictwem kontroli urzędowych i badania przeprowadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem mogą być przekazane do państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 1, pod warunkiem że:
 - a) właściwe organy, które dostarczyły te informacje, zgadzają się na takie przekazanie;
 - b) państwo trzecie zobowiązało się udzielić pomocy koniecznej do zebrania dowodów na temat praktyk, które są lub wydają się niezgodne z przepisami Unii lub wiążą się z ryzykiem dla ludzi, zwierząt lub roślin bądź dla środowiska;
 - c) zachowuje się zgodność z odpowiednimi przepisami Unii i przepisami krajowymi mającymi zastosowanie do przekazywania danych osobowych do państw trzecich.

Artykuł 106
Skoordynowana pomoc i działania następcze Komisji

1. Komisja niezwłocznie przystępuje do koordynacji środków i działań podjętych przez właściwe organy zgodnie z niniejszym tytułem, jeżeli:
 - a) z informacji dostępnych Komisji wynika, że ma miejsce działalność, która jest lub wydaje się niezgodna z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz że działalność taka ma lub może mieć skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim; lub
 - b) informacje dostępne Komisji wskazują na to, że ta sama lub podobna działalność, która jest lub wydaje się niezgodna z przepisami określonymi w art. 1 ust. 2, może mieć miejsce w więcej niż jednym państwie członkowskim; oraz
 - c) właściwe organy w zainteresowanym państwie członkowskim nie są w stanie uzgodnić właściwych działań w celu odniesienia się do niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Komisja może:

- a) we współpracy z zainteresowanym państwem członkowskim wysłać zespół inspekcyjny w celu przeprowadzenia kontroli urzędowej na miejscu;
 - b) zażądać, w drodze aktów wykonawczych, od właściwych organów państwa członkowskiego wysyłki oraz w stosownych przypadkach innych zainteresowanych państw członkowskich, by odpowiednio nasiliły kontrole urzędowe oraz przedstawiły jej sprawozdania dotyczące zastosowanych przez nie środków;
 - c) wprowadzić wszelkie inne właściwe środki zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w celu ustanowienia przepisów dotyczących szybkiej wymiany informacji w przypadkach, o których mowa w ust. 1.

Tytuł V

Planowanie i sprawozdawczość

Artykuł 107

Wieloletnie krajowe plany kontroli oraz pojedynczy organ zajmujący się tymi planami

1. Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie przez właściwe organy kontroli urzędowych regulowanych niniejszym rozporządzeniem na podstawie wieloletnich krajowych planów kontroli, których przygotowanie i wykonanie jest koordynowane na całym ich terytorium.
2. Państwa członkowskie wyznaczają pojedynczy organ odpowiedzialny za:
 - a) koordynację przygotowania planu, o którym mowa w ust. 1, we wszystkich właściwych organach odpowiedzialnych za kontrole urzędowe;
 - b) zapewnienie spójności takiego planu i jego konsekwentnego wprowadzenia.

Artykuł 108

Treść wieloletnich krajowych planów kontroli

1. Wieloletnie krajowe plany kontroli przygotowuje się, aby zapewnić:
 - a) planowanie kontroli urzędowych we wszystkich obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, a także zgodnie z kryteriami określonymi w art. 8 oraz w przepisach przewidzianych w art. 15–24;
 - b) skuteczne uszeregowanie kontroli urzędowych pod względem pierwszeństwa oraz skuteczny podział zasobów w ramach kontroli.
2. Wieloletnie krajowe plany kontroli zawierają informacje ogólne dotyczące struktury i organizacji systemów kontroli urzędowych w danym państwie członkowskim oraz zawierają przynajmniej informacje dotyczące następujących kwestii:
 - a) celów strategicznych wieloletniego krajowego planu kontroli i tego, w jaki sposób uszeregowanie kontroli urzędowych pod względem pierwszeństwa oraz podział zasobów odzwierciedlają te cele;
 - b) sklasyfikowania ryzyka kontroli urzędowych;
 - c) wyznaczenia właściwych organów i ich zadań na poziomie centralnym, regionalnym i lokalnym oraz informacje dotyczące zasobów udostępnionych tym organom;
 - d) przekazania zadań podmiotom delegowanym, w stosownych przypadkach ;

- e) ogólnej organizacji i zarządzania kontrolami urzędowymi na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, łącznie z kontrolami urzędowymi w poszczególnych zakładach;
- f) systemów kontroli zastosowanych do różnych sektorów oraz koordynacji różnych usług właściwych organów odpowiedzialnych za kontrole urzędowe w tych sektorach;
- g) ustanowionych procedur i ustaleń służących zapewnieniu zgodności ze zobowiązaniami właściwych organów przewidzianymi w art. 4 ust. 1;
- h) szkolenia pracowników właściwych organów;
- i) udokumentowanych procedur przewidzianych w art. 11 ust. 1;
- j) organizacji i funkcjonowania planów awaryjnych zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- k) organizacji współpracy i wzajemnej pomocy między właściwymi organami państw członkowskich.

Artykuł 109

Przygotowywanie i wykonywanie wieloletnich krajowych planów kontroli

1. Państwa członkowskie zapewniają podanie wieloletniego krajowego planu kontroli przewidzianego w art. 107 ust. 1 do wiadomości publicznej, z wyjątkiem tych części planu, których ujawnienie mogłoby osłabić skuteczność kontroli urzędowych.
2. Wieloletni krajowy plan kontroli podlega aktualizacji za każdym razem, gdy zachodzi konieczność dostosowania go do zmian przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz regularnemu przeglądowi mającemu na celu uwzględnienie co najmniej następujących czynników:
 - a) pojawiania się nowych chorób, agrofagów roślin lub innego ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska;
 - b) istotnych zmian w strukturze, zarządzaniu lub funkcjonowaniu właściwych organów państwa członkowskiego;
 - c) wyników kontroli urzędowych państw członkowskich;
 - d) wyników kontroli Komisji przeprowadzonych w danym państwie członkowskim zgodnie z art. 115 ust. 1;
 - e) aktów delegowanych przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 110;
 - f) wyników badań naukowych;
 - g) wyników kontroli urzędowych przeprowadzonych przez właściwe organy państwa trzeciego w państwie członkowskim.

3. Państwa członkowskie na wniosek dostarczają Komisji aktualną wersję swoich wieloletnich krajowych planów kontroli.

Artykuł 110

Przekazane uprawnienia w zakresie wieloletnich krajowych planów kontroli

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do wieloletnich krajowych planów kontroli przewidzianych w art. 107 ust. 1.

We wspomnianych aktach delegowanych ustanawia się przepisy dotyczące:

- a) kryteriów klasyfikacji ryzyka w odniesieniu do działalności podmiotów;
- b) priorytetów w zakresie kontroli urzędowych w oparciu o kryteria ustanowione w art. 8 i w przepisach określonych w art. 15–24;
- c) procedur mających na celu maksymalne zwiększenie skuteczności kontroli urzędowych;
- d) głównych wskaźników wykonania, które mają być stosowane przez właściwe organy przy dokonywaniu oceny wieloletniego krajowego planu kontroli oraz jego wykonywania.

Artykuł 111

Skoordynowane plany kontroli oraz gromadzenie informacji i danych

W celu przeprowadzenia w całej Unii ukierunkowanej oceny stanu zastosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub ustalenia częstości występowania określonych zagrożeń w Unii Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do:

- a) organizacji i wykonywania skoordynowanych planów kontroli o określonym czasie trwania w jednym z obszarów regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- b) w razie potrzeby organizacji gromadzenia danych i informacji odnośnie do stosowania określonego zestawu przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub dotyczących częstości występowania określonych zagrożeń.

Artykuł 112

Sprawozdania roczne państw członkowskich

1. Co roku do dnia 30 czerwca każde państwo członkowskie przedkłada Komisji sprawozdanie przedstawiające:
 - a) wszystkie zmiany dokonane w jego wieloletnim krajowym planie kontroli mające na celu uwzględnienie czynników, o których mowa w art. 109 ust. 2;
 - b) wyniki kontroli urzędowych przeprowadzonych w poprzednim roku w ramach swojego wieloletniego krajowego planu kontroli;

- c) rodzaj i liczbę przypadków niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, wykrytych w poprzednim roku przez właściwe organy;
 - d) środki podjęte w celu zapewnienia efektywnego funkcjonowania wieloletniego krajowego planu kontroli, łącznie z działaniami służącymi egzekwowaniu przepisów i wynikami zastosowania tych środków.
2. W celu zapewnienia jednolitego sposobu ujęcia danych w sprawozdaniu rocznym przewidzianym w ust. 1 Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje i w razie potrzeby aktualizuje standardowe wzory formularzy do celów przedkładania informacji i danych, o których mowa w ust. 1.

Przedmiotowe akty wykonawcze w miarę możliwości umożliwiają stosowanie standardowych wzorów formularzy przyjętych przez Komisję do celów przedkładania innych sprawozdań na temat kontroli urzędowych, jakie mają obowiązek przedkładać Komisji właściwe organy zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 113 *Sprawozdania roczne Komisji*

1. Komisja podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie roczne z funkcjonowania kontroli urzędowych w państwach członkowskich, uwzględniając:
- a) sprawozdania roczne przedłożone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 112;
 - b) wyniki kontroli Komisji przeprowadzonych zgodnie z art. 115 ust. 1;
 - c) wszelkie inne istotne informacje.
2. Sprawozdanie roczne przewidziane w ust. 1 może w stosownych przypadkach zawierać zalecenia dotyczące ewentualnych ulepszeń systemów kontroli urzędowych w państwach członkowskich i określonych kontroli urzędowych w niektórych obszarach.

Artykuł 114 *Plany awaryjne dotyczące żywności i pasz*

1. Do celów stosowania ogólnego planu dotyczącego zarządzania kryzysowego przewidzianego w art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 państwa członkowskie opracowują operacyjne plany awaryjne dotyczące żywności i pasz, w których ustala się środki, jakie należy zastosować niezwłocznie w przypadku wykrycia, że żywność lub pasza stwarza poważne ryzyko dla zdrowia ludzi lub zwierząt bezpośrednio lub poprzez środowisko naturalne.

2. W planach awaryjnych dotyczących żywności i pasz przewidzianych w ust. 1 określa się:
 - a) właściwe organy, które mają być zaangażowane;
 - b) prawa i obowiązki organów, o których mowa w lit. a);
 - c) kanały i procedury przepływu informacji między właściwymi organami a innymi zainteresowanymi stronami w stosownych przypadkach.
3. Państwa członkowskie dokonują regularnego przeglądu planów awaryjnych dotyczących żywności i pasz, aby uwzględnić zmiany w organizacji właściwych organów i doświadczenie zdobyte poprzez wykonywanie planu i ćwiczenia symulacyjne.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do:
 - a) przepisów dotyczących ustanawiania planów awaryjnych przewidzianych w ust. 1 w zakresie niezbędnym do zapewnienia spójnego i skutecznego stosowania ogólnego planu dotyczącego zarządzania kryzysowego przewidzianego w art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
 - b) roli zainteresowanych stron w ustalaniu i realizacji przedmiotowych planów awaryjnych.

Tytuł VI

Działania Unii

Rozdział I

Kontrole przeprowadzane przez Komisję

Artykuł 115

Kontrole przeprowadzane przez Komisję w państwach członkowskich

1. Eksperci Komisji przeprowadzają kontrole w każdym państwie członkowskim w celu:
 - a) zweryfikowania stosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;
 - b) zweryfikowania funkcjonowania krajowych systemów kontroli i właściwych organów odpowiadających za ich obsługę;
 - c) badania i gromadzenia informacji na temat:
 - (i) kontroli urzędowych i praktyk zakresie egzekwowania przepisów;
 - (ii) ważnych i powracających problemów w zakresie stosowania lub egzekwowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - (iii) w odniesieniu do sytuacji nadzwyczajnych, pojawiających się problemów lub rozwoju sytuacji w państwach członkowskich.
2. Kontrole przewidziane w ust. 1 są organizowane we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich i regularnie przeprowadzane.
3. Kontrole przewidziane w ust. 1 mogą obejmować weryfikacje na miejscu. Eksperci Komisji mogą towarzyszyć pracownikom właściwych organów w przeprowadzaniu kontroli urzędowych.
4. Eksperci z państw członkowskich mogą wspierać ekspertów Komisji. Eksperci krajowi towarzyszący ekspertom Komisji mają takie same prawa w zakresie dostępu, jak eksperci Komisji.

Artykuł 116

Sprawozdania Komisji z kontroli przeprowadzanych przez jej ekspertów w państwach członkowskich

1. Komisja:
 - a) przygotowuje projekt sprawozdania dotyczącego ustaleń z kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 115 ust. 1;

- b) przesyła państwu członkowskiemu, w którym przeprowadzono przedmiotowe kontrole, kopię projektu sprawozdania przewidzianego w lit. a), aby przedstawiło ono swoje uwagi;
 - c) uwzględnia uwagi państwa członkowskiego, o których mowa w lit. b), w sprawozdaniu końcowym dotyczącym ustaleń z kontroli przeprowadzonych przez jej ekspertów w państwach członkowskich, jak przewidziano w art. 115 ust. 1;
 - d) udostępnia publicznie sprawozdanie końcowe, o którym mowa w lit. c), oraz uwagi państwa członkowskiego, o których mowa w lit. b).
2. W stosownych przypadkach Komisja może zalecić w swoich sprawozdaniach końcowych przewidzianych w ust. 1 działania naprawcze lub zapobiegawcze, jakie mają podjąć państwa członkowskie, aby odnieść się do indywidualnych lub systemowych braków zidentyfikowanych przez jej ekspertów w ramach kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 115 ust. 1.

Artykuł 117

Program kontroli przeprowadzanych przez Komisję w państwach członkowskich

1. Komisja w drodze aktów wykonawczych:
- a) ustanawia roczny lub wieloletni program kontroli dotyczący kontroli, jakie mają przeprowadzić jej eksperci w państwach członkowskich, jak przewidziano w art. 115 ust. 1;
 - b) do końca każdego roku przedstawia państwom członkowskim roczny program kontroli lub wszelkie uaktualnienia wieloletniego programu kontroli na kolejny rok.
2. Komisja może w drodze aktów wykonawczych zmienić swój program kontroli w celu uwzględnienia rozwoju sytuacji w obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2. Państwa członkowskie są informowane o wszelkich tego rodzaju zmianach.

Artykuł 118

Zobowiązania państw członkowskich w odniesieniu do kontroli przeprowadzanych przez Komisję

Państwa członkowskie:

- a) podejmują właściwe działania następcze w celu naprawy wszelkich indywidualnych lub systemowych braków zidentyfikowanych w ramach kontroli przeprowadzonych przez ekspertów Komisji zgodnie z art. 115 ust. 1;
- b) udzielają wszelkiej niezbędnej pomocy oraz zapewniają wszelką dokumentację oraz inne wsparcie techniczne, jakiego żądają eksperci Komisji, w celu umożliwienia im sprawnego i skutecznego przeprowadzenia kontroli;

- c) zapewniają ekspertom Komisji dostęp do wszystkich pomieszczeń lub części pomieszczeń, zwierząt i towarów oraz do informacji, w tym systemów komputerowych, mających znaczenie dla wykonywania ich funkcji.

Artykuł 119

Kontrole przeprowadzane przez Komisję w państwach trzecich

1. Eksperci Komisji mogą przeprowadzać kontrole w państwach trzecich, aby:
 - a) zweryfikować zgodność lub równoważność prawodawstwa oraz systemów państwa trzeciego, w tym urzędowej certyfikacji i wydawania świadectw urzędowych, etykiet urzędowych, znaków urzędowych i innych urzędowych poświadczeń, z wymogami określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - b) zweryfikować możliwości systemu kontroli państwa trzeciego w zakresie zapewnienia zgodności przesyłek zwierząt i towarów wywożonych do Unii z właściwymi wymogami ustanowionymi przez przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub z wymogami uznanymi co najmniej za równoważne;
 - c) gromadzić informacje i dane w celu wyjaśnienia przyczyn powracających lub pojawiających się problemów w odniesieniu do wywozu zwierząt i towarów z państwa trzeciego.
2. Kontrole przewidziane w ust. 1 dotyczą w szczególności:
 - a) prawodawstwa państwa trzeciego;
 - b) organizacji właściwych organów państwa trzeciego, ich kompetencji oraz zakresu niezależności, nadzoru, jakiemu podlegają, oraz uprawnień, jakie posiadają do skutecznego egzekwowania mającego zastosowanie ustawodawstwa;
 - c) szkolenia pracowników w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych;
 - d) zasobów, włącznie z pomieszczeniami do analizy, badań i diagnostyki dostępnych właściwym organom;
 - e) istnienia i funkcjonowania udokumentowanych procedur kontroli oraz systemów kontroli opartych na priorytetach;
 - f) w stosownych przypadkach sytuacji dotyczącej zdrowia zwierząt, chorób odzwierzęcych i zdrowia roślin, oraz procedur powiadamiania Komisji i właściwych organów międzynarodowych o ogniskach chorób zwierząt i agrofagach roślin;
 - g) zakresu i funkcjonowania kontroli urzędowych przeprowadzanych w odniesieniu do zwierząt, roślin oraz ich produktów przybywających z innych państw trzecich;

- h) zabezpieczeń, jakich państwo trzecie może udzielić, dotyczących zgodności lub równoważności z wymogami określonymi w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2.
3. W celu zwiększenia efektywności i skuteczności kontroli przewidzianych w ust. 1 Komisja może, przed przeprowadzaniem takich kontroli, zażądać od danego państwa trzeciego:
- a) informacji, o których mowa w art. 124 ust. 1;
 - b) w stosownych przypadkach pisemnej dokumentacji dotyczącej przeprowadzanych przez nie kontroli urzędowych.
4. Komisja może powołać ekspertów z państw członkowskich do wsparcia jej własnych ekspertów podczas kontroli przewidzianych w ust. 1.

Artykuł 120

Częstotliwość kontroli przeprowadzanych przez Komisję w państwach trzecich

Częstotliwość kontroli przeprowadzanych przez Komisję w państwach trzecich ustala się na podstawie:

- a) oceny ryzyka dotyczącego zwierząt i towarów wywożonych z nich do Unii;
- b) przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- c) ilości i charakteru zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii z danego państwa trzeciego;
- d) wyników kontroli już przeprowadzonych przez ekspertów Komisji lub przez inne organy inspekcji;
- e) wyników kontroli urzędowych w odniesieniu do zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii z państwa trzeciego oraz wszelkich innych kontroli urzędowych, jakie zostały przeprowadzone przez właściwe organy państw członkowskich;
- f) informacji otrzymanych od Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności lub podobnych urzędów;
- g) informacji otrzymanych od uznanych na arenie międzynarodowej organów, takich jak:
 - (i) Światowa Organizacja Zdrowia;
 - (ii) Komisja Kodeksu Żywnościowego;
 - (iii) Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt;
 - (iv) Europejska i Śródziemnomorska Organizacja Ochrony Roślin;
 - (v) sekretariat Międzynarodowej konwencji ochrony roślin;

- (vi) Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;
 - (vii) Europejska Komisja Gospodarcza ONZ;
 - (viii) sekretariat Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej;
- h) dowodów pojawiającej się choroby lub innych okoliczności mogących wiązać się z ryzykiem dla zdrowia lub środowiska ze strony zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii z państwa trzeciego;
- i) konieczności zbadania sytuacji nadzwyczajnych w danych państwach trzecich lub zareagowania na nie.

Artykuł 121

Sprawozdania Komisji z kontroli przeprowadzanych przez jej ekspertów w państwach trzecich

Komisja sporządza sprawozdanie ustaleń z każdej przeprowadzonej kontroli zgodnie z art. 119 i 120.

Jej sprawozdanie w razie potrzeby zawiera zalecenia.

Komisja udostępnia publicznie swoje sprawozdania.

Artykuł 122

Program kontroli przeprowadzanych przez Komisję w państwach trzecich

Komisja z wyprzedzeniem przedstawia państwom członkowskim swoje programy kontroli w państwach trzecich, a także sporządza sprawozdanie dotyczące wyników. Komisja może zmienić przedmiotowy program w celu uwzględnienia rozwoju sytuacji w obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2. Państwa członkowskie są informowane o wszelkich tego rodzaju zmianach.

Artykuł 123

Kontrole państw trzecich w państwach członkowskich

1. Państwa członkowskie informują Komisję o:
 - a) kontrolach planowanych na ich terytorium przez właściwe organy państw trzecich;
 - b) zamierzonym harmonogramie i zakresie takich kontroli.
2. Eksperci Komisji mogą uczestniczyć w kontrolach, o których mowa w ust. 1, na wniosek jednej z poniższych jednostek:
 - a) właściwych organów państw członkowskich, w których przeprowadza się kontrole;

- b) właściwych organów państwa trzeciego przeprowadzającego przedmiotowe kontrole.

Udział ekspertów Komisji oraz ostateczny harmonogram i zakres kontroli, o których mowa w ust. 1, jest organizowany w ramach ścisłej współpracy między Komisją i właściwymi organami państwa członkowskiego, w którym przeprowadza się przedmiotowe kontrole.

- 3. Udział ekspertów Komisji w kontrolach, o których mowa w ust. 1, ma służyć w szczególności:
 - a) przekazywaniu porad dotyczących przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - b) przekazywaniu informacji oraz danych dostępnych na poziomie Unii, które mogą być przydatne podczas kontroli przeprowadzanej przez właściwe organy państwa trzeciego;
 - c) zapewnieniu ujednolicenia w odniesieniu do kontroli przeprowadzanych przez właściwe organy państw trzecich.

Rozdział II

Warunki wprowadzenia na terytorium Unii zwierząt i towarów

Artykuł 124

Informacje dotyczące systemów kontroli państw trzecich

- 1. Komisja zwraca się do państw trzecich, które zamierzają dokonać wywozu zwierząt i towarów do Unii, o udzielenie następujących dokładnych i aktualnych informacji dotyczących ogólnej organizacji systemów kontroli sanitarnej i fitosanitarnej na ich terytorium i zarządzania tymi systemami:
 - a) wszelkich przepisów sanitarnych lub fitosanitarnych przyjętych lub wnioskowanych w ramach ich terytoriów;
 - b) procedur oceny ryzyka oraz czynników uwzględnianych w ramach oceny ryzyka i ustalania właściwego poziomu ochrony sanitarnej lub fitosanitarnej;
 - c) wszelkich procedur i mechanizmów przeprowadzania kontroli i inspekcji, w tym w stosownych przypadkach dotyczących zwierząt lub towarów przybywających z innych państw trzecich;
 - d) mechanizmów certyfikacji urzędowej;
 - e) w stosownych przypadkach wszelkich środków podjętych w następstwie zaleceń przewidzianych w art. 121 akapit drugi;
 - f) w stosownych przypadkach wyników kontroli urzędowych przeprowadzanych w odniesieniu do zwierząt i towarów przeznaczonych do wywozu do Unii;

- g) w stosownych przypadkach informacji dotyczących zmian w strukturze i funkcjonowaniu systemów kontroli przyjętych, aby spełnić unijne wymogi bądź zalecenia sanitarne lub fitosanitarne przewidziane w art. 121 akapit drugi.
2. Wezwanie do udzielenia informacji, o którym mowa w ust. 1, jest proporcjonalne, z uwzględnieniem specyfiki zwierząt i towarów przeznaczonych do wywozu do Unii oraz szczególnej sytuacji i struktury państwa trzeciego.

Artykuł 125

Ustanowienie dodatkowych warunków wprowadzenia na terytorium Unii zwierząt i towarów

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełnić zwierzęta i towary wprowadzane na terytorium Unii z państw trzecich, gdy warunki te są niezbędne do zapewnienia zgodności zwierząt i towarów z właściwymi wymogami ustanowionymi w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2, z wyjątkiem lit. d), e), g) i h) art. 1 ust. 2 oraz art. 6 rozporządzenia (WE) nr 853/2004, lub z wymogami uznawanymi co najmniej za równoważne.
2. Warunki, o których mowa w ust. 1, pozwalają na identyfikację zwierząt i towarów poprzez odniesienie się do ich kodów z Nomenklatury scalonej i mogą obejmować:
- a) wymóg, aby określone zwierzęta i towary wprowadzano na terytorium Unii wyłącznie z państwa trzeciego lub regionu państwa trzeciego, które występują w wykazie sporządzonym w tym celu przez Komisję;
 - b) wymóg, aby przesyłki określonych zwierząt i towarów z państw trzecich były wysyłane z zakładów spełniających stosowne wymogi, o których mowa w ust. 1, lub wymogi uznawane co najmniej za równoważne, a także aby przesyłki te były otrzymywane lub przygotowywane w tych zakładach;
 - c) wymóg, aby przesyłkom określonych zwierząt lub towarów towarzyszyło świadectwo urzędowe, urzędowe poświadczenie lub jakikolwiek inny dowód na to, że przesyłki te spełniają stosowne wymogi, o których mowa w ust. 1, lub wymogi uznawane co najmniej za równoważne;
 - d) obowiązek przedstawienia dowodów, o których mowa w lit. c), zgodnie z konkretnym formatem;
 - e) wszelkie inne wymogi niezbędne w celu zagwarantowania, że określone zwierzęta i towary zapewniają pewien poziom ochrony zdrowia oraz – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – ochrony środowiska, równoważny z poziomem, jaki zapewniają wymogi, o których mowa w ust. 1.
3. W przypadku gdy ze względu na ryzyko dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska, wynikające z wprowadzenia na terytorium Unii zwierząt i towarów z państw trzecich, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie ust. 1 ma zastosowanie procedura przewidziana w art. 140.

4. Komisja może w drodze aktów wykonawczych określić przepisy dotyczące formatu i rodzaju świadectw urzędowych, poświadczeń urzędowych lub dowodów wymaganych zgodnie z przepisami przewidzianymi w ust. 2 lit. c).

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Artykuł 126

Włączenie do wykazu państw trzecich, o którym mowa w art. 125 ust. 2 lit a)

1. Włączenia państwa trzeciego lub jego regionu do wykazu, o którym mowa w art. 125 ust. 2 lit. a), dokonuje się zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.
2. Komisja w drodze aktów wykonawczych zatwierdza przekazany jej w tym celu przez dane państwo trzecie wniosek, któremu towarzyszą stosowne dowody i gwarancje, że dane zwierzęta i towary z przedmiotowego państwa trzeciego spełniają stosowne wymagania, o których mowa w art. 125 ust. 1, lub wymagania im równoważne. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się i aktualizuje zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.
3. Komisja podejmuje decyzję w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając w razie potrzeby:
 - a) prawodawstwo państwa trzeciego w danym sektorze;
 - b) strukturę i organizację właściwych organów państwa trzeciego oraz jego służb kontroli, przyznane im kompetencje, gwarancje, jakie mogą być zapewnione w odniesieniu do stosowania i egzekwowania prawodawstwa państwa trzeciego mającego zastosowanie do danego sektora, oraz wiarygodność procedur urzędowej certyfikacji;
 - c) przeprowadzanie przez właściwe organy państwa trzeciego właściwych kontroli urzędowych oraz innych czynności, aby ocenić istnienie zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dla dobrostanu zwierząt lub dla środowiska w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin;
 - d) regularność oraz szybkość dostarczania przez państwo trzecie informacji dotyczących istnienia zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dla dobrostanu zwierząt lub dla środowiska w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin;
 - e) gwarancje udzielone przez państwo trzecie, że:
 - (i) warunki stosowane w odniesieniu do zakładów, z których wywozi się zwierzęta lub towary do Unii, spełniają wymagania równoważne z tymi, o których mowa w art. 125 ust. 1;
 - (ii) sporządza się i aktualizuje wykaz zakładów, o których mowa w ppkt (i);
 - (iii) wykaz zakładów, o których mowa w ppkt (i), oraz jego uaktualnione wersje są niezwłocznie przedstawiane Komisji;

- (iv) zakłady, o których mowa w ppkt (i), są przedmiotem regularnych i skutecznych kontroli przeprowadzanych przez właściwe organy państwa trzeciego;
- f) wszelkie inne informacje lub dane dotyczące możliwości państwa trzeciego w zakresie zapewnienia wprowadzania na terytorium Unii wyłącznie zwierząt lub towarów oferujących taki sam lub równoważny poziom ochrony, jak ten zapewniany przez stosowne wymogi, o których mowa w art. 125 ust. 1.

Artykuł 127

Ustanowienie środków szczególnych dotyczących wprowadzenia na terytorium Unii określonych zwierząt i towarów

1. Jeżeli w przypadkach innych niż te, o których mowa w art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, art. 249 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie zdrowia zwierząt*] oraz art. 27 ust. 1, art. 29 ust. 1, art. 40 ust. 2, art. 41 ust. 2, art. 47 ust. 1, art. 49 ust. 2 i art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin*], istnieją dowody na to, że wprowadzenie na terytorium Unii określonych zwierząt lub towarów pochodzących z państwa trzeciego, jego regionu lub z grupy państw trzecich może wiązać się z ryzykiem dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska lub jeżeli istnieją dowody na to, że może występować powszechna, poważna niezgodność z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych środki niezbędne do ograniczenia takiego ryzyka lub wyeliminowania zidentyfikowanej niezgodności. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.
2. Środki, o których mowa w ust. 1, pozwalają na identyfikację zwierząt i towarów poprzez odniesienie się do ich kodów z Nomenklatury scalonej i mogą obejmować:
 - a) zakaz wprowadzenia na terytorium Unii zwierząt i towarów, o których mowa w ust. 1, pochodzących lub wysłanych z zainteresowanych państw trzecich lub ich regionów;
 - b) wymóg, aby zwierzęta i towary, o których mowa w ust. 1, pochodzące lub wysłane z określonych państw trzecich lub ich regionów podlegały przed wysyłką określonym zabiegom lub kontrolom;
 - c) wymóg, aby zwierzęta i towary, o których mowa w ust. 1, pochodzące lub wysłane z określonych państw trzecich lub ich regionów podlegały w momencie wprowadzenia na terytorium Unii określonym zabiegom lub kontrolom;
 - d) wymóg, aby przesyłkom zwierząt lub towarów, o których mowa w ust. 1, pochodzących lub wysłanych z określonych państw trzecich lub ich regionów towarzyszyło świadectwo urzędowe, urzędowe poświadczenie lub jakiegokolwiek inny dowód na to, że przesyłka spełnia stosowne wymogi ustanowione przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub wymogi uznawane co najmniej za równoważne;

- e) wymóg, aby dowody, o których mowa w lit. d), przedstawiano zgodnie z określonym formatem;
 - f) inne środki niezbędne do ograniczenia ryzyka.
3. Przy przyjmowaniu środków, o których mowa w ust. 2, uwzględnia się:
- a) informacje zgromadzone przez Komisję zgodnie z art. 124;
 - b) wszelkie inne informacje dostarczone przez zainteresowane państwa trzecie;
 - c) w razie potrzeby wyniki przeprowadzonych przez Komisję kontroli przewidzianych w art. 119 ust. 1.
4. W należycie uzasadnionych przypadkach spowodowanych szczególnie pilną potrzebą związaną ze zdrowiem ludzi i zdrowiem zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – z ochroną środowiska, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

Artykuł 128
Równoważność

1. W obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2, z wyłączeniem lit. d), e), g) i h) art. 1 ust. 2, Komisja może w drodze aktów wykonawczych uznać, że środki zastosowane w państwie trzecim lub jego regionach są równoważne z wymogami określonymi we wspomnianych przepisach na podstawie:
- a) dogłębnej analizy informacji i danych przedstawionych przez zainteresowane państwo trzecie na podstawie art. 124 ust. 1;
 - b) w stosownych przypadkach zadowalającego wyniku kontroli przeprowadzonej zgodnie z art. 119 ust. 1.
- Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.
2. W aktach wykonawczych, o których mowa w ust. 1, określa się warunki regulujące wprowadzenie na terytorium Unii zwierząt i towarów z danego państwa trzeciego lub jego regionów; akty te mogą obejmować:
- a) rodzaj i treść świadectw lub poświadczeń urzędowych, które muszą towarzyszyć zwierzętom lub towarom;
 - b) szczególne wymogi mające zastosowanie do wprowadzenia na terytorium Unii zwierząt lub towarów oraz kontroli urzędowych, jakie należy przeprowadzić w momencie wprowadzania na terytorium Unii;
 - c) w razie potrzeby procedury sporządzania i zmieniania wykazów regionów lub zakładów w zainteresowanym państwie trzecim, z których dopuszczone jest wprowadzanie zwierząt i towarów na terytorium Unii.

3. Komisja w drodze aktów wykonawczych niezwłocznie uchyla akty wykonawcze przewidziane w ust. 1, jeżeli jakikolwiek warunek uznawania równoważności przestaje być spełniony.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Rozdział III

Szkolenie pracowników właściwych organów

Artykuł 129

Szkolenie i wymiana pracowników właściwych organów

1. Komisja może organizować działania szkoleniowe dla pracowników właściwych organów i w stosownych przypadkach dla pracowników innych organów państw członkowskich zaangażowanych w badanie kwestii ewentualnych naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Komisja może organizować przedmiotowe działania we współpracy z państwami członkowskimi.

2. Działania szkoleniowe, o których mowa w ust. 1, ułatwiają rozwój ujednoliconego podejścia do kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych w państwach członkowskich. Obejmują one w razie potrzeby szkolenia w zakresie:

- a) niniejszego rozporządzenia oraz przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2;
- b) metod i technik kontroli właściwych dla kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych właściwych organów;
- c) metod i technik produkcji, przetwarzania i wprowadzania do obrotu.

3. Działania szkoleniowe, o których mowa w ust. 1, mogą być dostępne dla pracowników właściwych organów państw trzecich i można je organizować poza terytorium Unii.

4. Właściwe organy zapewniają w razie potrzeby rozpowszechnianie wiedzy zdobytej w ramach działań szkoleniowych, o których mowa w ust. 1, oraz jej odpowiednie stosowanie w ramach działań szkoleniowych dla pracowników, o których mowa w art. 4 ust. 2 i 3.

Działania szkoleniowe mające na celu rozpowszechnianie takiej wiedzy włącza się do programów szkoleń, o których mowa w art. 4 ust. 2.

5. Komisja może we współpracy z państwami członkowskimi organizować programy wymiany pracowników właściwych organów przeprowadzających kontrole urzędowe lub inne czynności urzędowe między co najmniej dwoma państwami członkowskimi.

Taka wymiana może odbywać się w formie tymczasowego oddelegowania pracowników właściwych organów z jednego państwa członkowskiego do innego lub w formie wymiany tych pracowników między odpowiednimi właściwymi organami.

6. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa zasady dotyczące organizowania działań szkoleniowych, o których mowa w ust. 1, oraz programów, o których mowa w ust. 5.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

Rozdział IV

Systemy zarządzania informacjami

Artykuł 130

System zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC)

1. Komisja tworzy komputerowy system zarządzania informacjami w zakresie zintegrowanego funkcjonowania mechanizmów i narzędzi zarządzania i posługiwania się danymi, informacjami i dokumentami dotyczącymi kontroli urzędowych i ich przetwarzania (IMSOC), oraz zarządza tym systemem.
2. System zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych:
 - a) w pełni integruje system TRACES i zapewnia jego niezbędne aktualizacje, jak ustanowiono decyzją 2003/24/WE;
 - b) w pełni integruje istniejące systemy komputerowe zarządzane przez Komisję i stosowane do szybkiej wymiany danych, informacji i dokumentów dotyczących ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dobrostanu zwierząt i zdrowia roślin, a także zapewnia ich niezbędne aktualizacje, jak ustanowiono w art. 50 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, art. 20 rozporządzenia (UE) XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie zdrowia zwierząt] i art. 97 rozporządzenia (UE) XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin];
 - c) zapewnia odpowiednie powiązania między systemem TRACES i systemami, o których mowa w lit. b), w celu umożliwienia w razie potrzeby sprawnej wymiany i aktualizacji danych między tymi systemami oraz między systemem TRACES a wspomnianymi systemami.

Artykuł 131

Ogólne funkcje systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych

System zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych:

- a) umożliwia komputerowe przetwarzanie i wymianę informacji, danych i dokumentów niezbędnych do przeprowadzania kontroli urzędowych, wynikających z przeprowadzenia kontroli urzędowych bądź dokumentowanie przeprowadzenia lub wyników kontroli urzędowych we wszystkich przypadkach, gdy przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz akty delegowane określone w art. 15–24 przewidują wymianę przedmiotowych informacji, danych i dokumentów między właściwymi organami, między właściwymi organami a Komisją oraz w stosownych przypadkach z innymi organami i podmiotami;
- b) zapewnia mechanizm wymiany danych i informacji zgodnie z przepisami tytułu IV;
- c) zapewnia narzędzie gromadzenia sprawozdań z kontroli urzędowych przedłożonych Komisji przez państwa członkowskie oraz zarządzania nimi;
- d) umożliwia tworzenie, wykorzystywanie i przekazywanie, w tym w formie elektronicznej, dzienników podróży, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2005, danych uzyskanych przez system nawigacji, o którym mowa w art. 6 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2005, świadectw urzędowych i wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia, o którym mowa w art. 54 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 132

Stosowanie systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych w przypadku zwierząt i towarów podlegających określonym kontrolom urzędowym

1. W przypadku zwierząt lub towarów, których przemieszczanie na terytorium Unii lub wprowadzenie na do obrotu podlega określonym wymogom lub procedurom ustanowionym przez przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2, system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych umożliwia właściwym organom w miejscu wysyłki i innym właściwym organom odpowiedzialnym za przeprowadzanie kontroli urzędowych w odniesieniu do tych zwierząt lub towarów wymianę w czasie rzeczywistym informacji, danych i dokumentów dotyczących zwierząt lub towarów przemieszczanych z jednego państwa członkowskiego do innego oraz dotyczących przeprowadzonych kontroli urzędowych.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do towarów podlegających przepisom, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. g) i h).

Komisja ma jednak prawo przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 139 w odniesieniu do okoliczności i zakresu stosowania akapitu pierwszego do towarów, o których mowa w akapicie drugim.

2. W przypadku wywożonych zwierząt i towarów, do których mają zastosowanie przepisy Unii w odniesieniu do wydawania świadectwa wywozowego, system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych umożliwia właściwym organom miejsca wysyłki i innym właściwym organom odpowiedzialnym za przeprowadzanie kontroli urzędowych wymianę w czasie rzeczywistym danych, informacji i dokumentów dotyczących przedmiotowych zwierząt i towarów oraz wyników kontroli przeprowadzonych w odniesieniu do tych zwierząt i towarów.

3. W przypadku zwierząt lub towarów podlegających kontrolom urzędowym, o których mowa w tytule II rozdział V sekcje I i II, system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych:
- a) umożliwia właściwym organom w punktach kontroli granicznej i innym właściwym organom odpowiedzialnym za przeprowadzanie kontroli urzędowych w odniesieniu do przedmiotowych zwierząt lub towarów wymianę w czasie rzeczywistym danych, informacji i dokumentów dotyczących tych zwierząt i towarów oraz dotyczących kontroli przeprowadzonych w odniesieniu do tych zwierząt lub towarów;
 - b) umożliwia właściwym organom w punktach kontroli granicznej udostępnianie i wymianę stosownych danych, informacji i dokumentów z organami celnymi i innymi organami odpowiedzialnymi za przeprowadzanie kontroli w odniesieniu do zwierząt lub towarów wprowadzanych na terytorium Unii z państw trzecich oraz z podmiotami zaangażowanymi w procedury wprowadzania, zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 14 ust. 4 i art. 73 ust. 2 oraz innymi stosownymi przepisami Unii;
 - c) wspiera i obsługuje procedury, o których mowa w art. 52 ust. 2 lit. a) i art. 63 ust. 6.

Artykuł 133

Uprawnienia do przyjęcia przepisów dotyczących funkcjonowania systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do ustanowienia:

- a) specyfikacji technicznych i przepisów szczegółowych dotyczących funkcjonowania systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych i funkcjonowania jego części;
- b) ustaleń awaryjnych, które należy stosować w przypadku, gdy żadna z funkcji systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych nie jest dostępna;
- c) w jakich przypadkach i na jakich warunkach zainteresowanym państwom trzecim i organizacjom międzynarodowym można udzielić częściowego dostępu do funkcji systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych, a także szczegółów dotyczących przyznania takiego dostępu;
- d) w jakich przypadkach i na jakich warunkach można zwolnić sporadycznych użytkowników ze stosowania systemu TRACES;
- e) przepisów dotyczących systemu elektronicznego, w którym właściwe organy przyjmują świadectwa elektroniczne wydane przez właściwe organy państw trzecich.

Tytuł VII

Działania egzekucyjne

Rozdział I

Działania podejmowane przez właściwe organy i kary

Artykuł 134

Zobowiązania ogólne właściwych organów w odniesieniu do działań egzekucyjnych

1. Właściwe organy, działając zgodnie z niniejszym rozdziałem, nadają priorytet działaniom, które mają być podejmowane w celu wyeliminowania lub ograniczenia ryzyka dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, dobrostanu zwierząt oraz – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska.
2. W przypadku podejrzenia niezgodności właściwe organy przeprowadzają dochodzenie w celu potwierdzenia lub wyeliminowania takiego podejrzenia.
3. Jeżeli jest to konieczne do jego celów, dochodzenie, o którym mowa w ust. 2, powinno obejmować:
 - a) prowadzenie przez odpowiedni okres wzmożonych kontroli urzędowych w odniesieniu do zwierząt, towarów i podmiotów;
 - b) w stosownych przypadkach urzędowe zatrzymanie zwierząt i towarów oraz wszelkich niedozwolonych substancji lub produktów.

Artykuł 135

Dochodzenia i środki w przypadku ustalonej niezgodności

1. W przypadku ustalenia niezgodności właściwe organy:
 - a) przeprowadzają wszelkie dalsze dochodzenie konieczne, aby określić pochodzenie i zakres niezgodności oraz ustalić obowiązki podmiotu;
 - b) wprowadzają właściwe środki, aby zapewnić przeprowadzenie przez dany podmiot działań naprawczych w odniesieniu do niezgodności oraz zapobieżenie dalszej niezgodności.

Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej tego, jakie środki należy zastosować, właściwe organy uwzględniają charakter niezgodności i historię podmiotu pod względem przestrzegania przepisów.

2. Właściwe organy, działając zgodnie z ust. 1, w stosownych przypadkach:
 - a) nakazują lub przeprowadzają leczenie zwierząt;

- b) nakazują rozładunek, przemieszczenie do innego środka transportu, zatrzymanie zwierząt i opiekę nad nimi, okresy kwarantanny, odroczenie uboju zwierząt;
- c) nakazują obróbkę towarów, zmianę etykiet lub dostarczenie konsumentom informacji korygującej;
- d) ograniczają wprowadzanie do obrotu, przemieszczanie, wprowadzanie na terytorium Unii lub wywóz zwierząt i towarów lub zakazują ich, zakazują ich zwrotu do państwa członkowskiego wysyłki lub nakazują ich zwrot do państwa członkowskiego wysyłki;
- e) nakazują podmiotowi zwiększenie częstotliwości własnych kontroli;
- f) nakazują, aby określone elementy działalności danego podmiotu podlegały częstszym lub systematycznym kontrolom urzędowym;
- g) nakazują wycofanie od użytkowników, wycofanie z obrotu, usunięcie i zniszczenie towarów, zezwalając w stosownych przypadkach na wykorzystanie towarów do celów innych niż te, do których towary były pierwotnie przeznaczone;
- h) nakazują odizolowanie lub zamknięcie na odpowiedni okres całości lub części działalności danego podmiotu lub jego zakładów, gospodarstw lub innych lokali;
- i) nakazują zaprzestanie na odpowiedni okres całości lub części działalności danego podmiotu oraz w stosownych przypadkach prowadzonych lub wykorzystywanych przez niego stron internetowych;
- j) nakazują zawieszenie lub wycofanie zatwierdzenia danego zakładu, instalacji, gospodarstwa lub środka transportu bądź zatwierdzenia przewoźnika;
- k) nakazują ubój lub uśmiercenie zwierząt, pod warunkiem że jest to najwłaściwszy środek ochrony zdrowia ludzi oraz zdrowia i dobrostanu zwierząt;
- l) stosują wszelkie inne środki, jakie uznają za właściwe w celu zapewnienia zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2.

3. Właściwe organy dostarczają danemu podmiotowi lub jego przedstawicielowi:

- a) pisemne powiadomienie o swojej decyzji dotyczącej działania lub środka wprowadzanego zgodnie z ust. 1 i 2 wraz z powodami takiej decyzji; oraz
- b) informacje dotyczące prawa odwołania od takich decyzji oraz stosownej procedury i terminów.

4. Wszelkie wydatki powstałe na podstawie niniejszego artykułu są ponoszone przez odpowiedzialne podmioty.

Artykuł 136

Kary

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstręczające. Państwa członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję najpóźniej do daty, o której mowa w art. 162 ust. 1 akapit drugi, oraz niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby kary finansowe stosowane w odniesieniu do celowych naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, co najmniej równoważyły przewagę gospodarczą, do jakiej dążono poprzez naruszenie.
3. Państwa członkowskie w szczególności dopilnowują, aby przewidziano kary w następujących przypadkach:
 - a) gdy podmioty nie współpracują podczas kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych;
 - b) fałszywej lub wprowadzającej w błąd certyfikacji urzędowej;
 - c) nielegalnego sporządzenia lub wykorzystania świadectw urzędowych, etykiet urzędowych, znaków urzędowych i innych urzędowych poświadczeń.

Rozdział II

Środki egzekucyjne Unii

Artykuł 137

Poważny błąd w systemie kontroli państwa członkowskiego

1. Jeżeli Komisja posiada dowody na wystąpienie poważnego błędu w systemie kontroli państwa członkowskiego, a błąd taki może pociągać za sobą możliwe i powszechne ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dobrostanu zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – dla środowiska bądź spowodować powszechne naruszenie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, przyjmuje ona w drodze aktów wykonawczych co najmniej jeden z następujących środków, stosowanych aż do wyeliminowania błędu w systemie kontroli:
 - a) zakaz udostępniania na rynku lub przewożenia, przemieszczania bądź innego rodzaju przeładunku określonych zwierząt lub towarów, których dotyczy błąd w systemie kontroli urzędowych;
 - b) szczególne warunki dotyczące działań, zwierząt lub towarów, o których mowa w lit. a);
 - c) zawieszenie przeprowadzania kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej lub innych punktach kontroli, których dotyczy błąd w systemie

kontroli urzędowych, bądź odwołanie takich punktów kontroli granicznych lub innych punktów kontroli;

- d) inne właściwe środki tymczasowe konieczne do ograniczenia przedmiotowego ryzyka aż do wyeliminowania błędu w systemie kontroli.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 141 ust. 2.

- 2. Środki, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się tylko wtedy, gdy zainteresowane państwo członkowskie nie naprawiło sytuacji na wezwanie Komisji i w określonym przez nią terminie.
- 3. W należycie uzasadnionych przypadkach spowodowanych szczególnie pilną potrzebą związaną ze zdrowiem ludzi i zwierząt lub – w odniesieniu do GMO i środków ochrony roślin – z ochroną środowiska, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 141 ust. 3.

Tytuł VIII

Przepisy wspólne

Rozdział I

Przepisy proceduralne

Artykuł 138

Zmiany załączników i odniesień do norm europejskich

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do zmian załączników II i III do niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia zmian w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2, postępu technologicznego i osiągnięć naukowych.
2. W celu zachowania aktualności odniesień do norm europejskich, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. b) ppkt (iv), art. 36 ust. 4 lit. e) oraz art. 91 ust. 3 lit. a), Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zmieniających te odniesienia w przypadku, gdy CEN wprowadzi w nich zmiany.

Artykuł 139

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 3, art. 15 ust. 2, art. 16, 17, art. 18 ust. 3, art. 19, 20, 21, 22, art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 3, art. 26 ust. 2, art. 40, art. 43 ust. 4, art. 45 ust. 3, art. 46, 49, art. 51 ust. 1, art. 52 ust. 1 i 2, art. 56 ust. 2, art. 60 ust. 3, art. 62 ust. 2, art. 69 ust. 3, art. 75 ust. 1 i 2, art. 97 ust. 2, art. 98 ust. 6, art. 99 ust. 2, art. 101 ust. 3, art. 106 ust. 3, art. 110, 111, art. 114 ust. 4, art. 125 ust. 1, art. 132 ust. 1 akapit trzeci, art. 133, art. 138 ust. 1 i 2, art. 143 ust. 2, art. 144 ust. 3, art. 151 ust. 3, art. 153 ust. 3 i art. 159 ust. 3, powierza się na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 3, art. 15 ust. 2, art. 16, 17, art. 18 ust. 3, art. 19, 20, 21, 22, art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 3, art. 26 ust. 2, art. 40, art. 43 ust. 4, art. 45 ust. 3, art. 46, 49, art. 51 ust. 1, art. 52 ust. 1 i 2, art. 56 ust. 2, art. 60 ust. 3, art. 62 ust. 2, art. 69 ust. 3, art. 75 ust. 1 i 2, art. 97 ust. 2, art. 98 ust. 6, art. 99 ust. 2, art. 101 ust. 3, art. 106 ust. 3, art. 110, 111, art. 114 ust. 4, art. 125 ust. 1, art. 132 ust. 1 akapit trzeci, art. 133, art. 138 ust. 1 i 2, art. 143 ust. 2, art. 144 ust. 3, art. 151 ust. 3, art. 153 ust. 3 i art. 159 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie.

Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 3, art. 15 ust. 2, art. 16, 17, art. 18 ust. 3, art. 19, 20, 21, 22, art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 3, art. 26 ust. 2, art. 40, art. 43 ust. 4, art. 45 ust. 3, art. 46, 49, art. 51 ust. 1, art. 52 ust. 1 i 2, art. 56 ust. 2, art. 60 ust. 3, art. 62 ust. 2, art. 69 ust. 3, art. 75 ust. 1 i 2, art. 97 ust. 2, art. 98 ust. 6, art. 99 ust. 2, art. 101 ust. 3, art. 106 ust. 3, art. 110, 111, art. 114 ust. 4, art. 125 ust. 1, art. 132 ust. 1 akapit trzeci, art. 133, art. 138 ust. 1 i 2, art. 143 ust. 2, art. 144 ust. 3, art. 151 ust. 3, art. 153 ust. 3 i art. 159 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 140 *Tryb pilny*

1. Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie, dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, podaje się powody zastosowania trybu pilnego.
2. Parlament Europejski albo Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 139 ust. 5. W takim przypadku Komisja uchyla akt niezwłocznie po doręczeniu przez Parlament Europejski lub Radę decyzji o sprzeciwie.

Artykuł 141 *Komitet*

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy, ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, jeżeli przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to zwykła większość członków komitetu.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Rozdział II

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 142 *Uchylenia*

1. Rozporządzenie (WE) nr 882/2004, dyrektywy 89/608/EWG i 96/93/WE oraz decyzja 92/438/EWG tracą moc z dniem [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia + 1 rok*] r.

Artykuły 14–17 oraz 26–29 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 mają jednak zastosowanie do dnia [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia + 3 lata*] r.

2. Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 oraz dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE i 97/78/WE tracą moc z dniem [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia + 3 lata*] r.
3. Odesłania do wspomnianych uchylonych aktów traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV.

Artykuł 143 *Środki przejściowe związane z uchyleniem dyrektyw 91/496/EWG i 97/78/WE*

1. Stosowne przepisy dyrektyw 91/496/EWG i 97/78/WE regulujące kwestie, o których mowa w art. 45 ust. 2, art. 46, art. 49 lit. b), c) i d), art. 51 ust. 1 lit. a), art. 52 ust. 1 i 2, art. 56 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do daty, która zostanie określona w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z ust. 2.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do daty, od której nie mają zastosowania przepisy, o których mowa w ust. 1. Wspomniana data jest datą stosowania odpowiednich przepisów, które zostaną ustanowione na podstawie aktów delegowanych lub wykonawczych, o których mowa w art. 45 ust. 2, art. 46, art. 49 lit. b), c) i d), art. 51 ust. 1 lit. a), art. 52 ust. 1 i 2, art. 56 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 144 *Środki przejściowe związane z uchyleniem dyrektywy 96/23/WE*

1. Właściwe organy nadal przeprowadzają kontrole urzędowe niezbędne w celu wykrycia obecności substancji i grup pozostałości wymienionych w załączniku I do dyrektywy 96/23/WE zgodnie z załącznikami II, III i IV do tej dyrektywy do daty, która zostanie określona w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z ust. 3.
2. Artykuł 29 ust. 1 i 2 dyrektywy 96/23/WE mają zastosowanie do daty, która zostanie określona w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z ust. 3.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do daty, od której właściwe organy przestają przeprowadzać kontrole urzędowe zgodnie z przepisami, o których mowa w ust. 1, i od której nie mają zastosowania przepisy art. 29 ust. 1 i 2 dyrektywy 96/23/WE. Wspomniana data jest datą stosowania odpowiednich przepisów, które zostaną ustanowione na podstawie aktów delegowanych lub wykonawczych, o których mowa w art. 16 i 111 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 145
Zmiany w dyrektywie 98/58/WE

W dyrektywie 98/58/WE wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) skreśla się pkt 3;
 - (ii) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Stosuje się również definicję „właściwych organów” określoną w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia].”;
- b) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) skreśla się ust. 1;
 - (ii) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie każdego roku do dnia 30 czerwca przedkładają Komisji sprawozdanie roczne za poprzedni rok z inspekcji przeprowadzonych przez właściwy organ w celu zweryfikowania zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy. Sprawozdaniu towarzyszy analiza najpoważniejszych ustaleń dotyczących wystąpienia niezgodności oraz krajowy plan działania na rzecz zapobiegania ich występowaniu lub ograniczenia ich w następnych latach. Komisja przekazuje państwom członkowskim streszczenia tych sprawozdań.”;
- c) w ust. 3 skreśla się lit. a);
- d) skreśla się art. 7.

Artykuł 146
Zmiany w dyrektywie 1999/74/WE

W dyrektywie 1999/74/WE wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) skreśla się ust. 1;

(ii) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie każdego roku do dnia 30 czerwca przedkładają Komisji sprawozdanie roczne za poprzedni rok z inspekcji przeprowadzonych przez właściwy organ w celu zweryfikowania zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy. Sprawozdaniu towarzyszy analiza najpoważniejszych ustaleń dotyczących wystąpienia niezgodności oraz krajowy plan działania na rzecz zapobiegania ich występowaniu lub ograniczenia ich w następnych latach. Komisja przekazuje państwom członkowskim streszczenia tych sprawozdań.”;

(iii) w ust. 3 skreśla się lit. a);

b) skreśla się art. 9.

Artykuł 147

Zmiany w rozporządzeniu Rady (WE) nr 999/2001

W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się art. 19 i 21;
- b) w załączniku X skreśla się rozdziały A i B.

Artykuł 148

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003

W rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) skreśla się akapit pierwszy i drugi;
 - (ii) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Wnioskodawcy ubiegający się o zezwolenie dotyczące genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy wnoszą wkład w koszty wykonywania zadań laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej i krajowych laboratoriów referencyjnych wyznaczonych w tej dziedzinie zgodnie z art. 91 ust. 1 i art. 98 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia]”;
 - (iii) w akapicie piątym skreśla się wyrazy „i przepisów załącznika”;
 - (iv) w akapicie szóstym skreśla się wyrazy „i dostosowujące załącznik”;
- b) skreśla się załącznik.

Artykuł 149
Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003

W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- a) art. 7 ust. 3 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„oświadczenie na piśmie, że trzy próbki dodatku paszowego zostały wysłane przez wnioskodawcę bezpośrednio do laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 21.”;
- b) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) skreśla się akapity pierwszy, trzeci i czwarty;
 - (ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wnioskodawcy ubiegający się o zezwolenie na stosowanie dodatków wnoszą wkład w koszty wykonywania zadań laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej i krajowych laboratoriów referencyjnych wyznaczonych w tej dziedzinie zgodnie z art. 91 ust. 1 i art. 98 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia]”;
- c) skreśla się załącznik II.

Artykuł 150
Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1/2005

W rozporządzeniu (WE) nr 1/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) skreśla się lit. d), f), i) i p);
 - (ii) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Stosuje się również definicje „właściwych organów”, „punktu kontroli granicznej”, „urzędowego lekarza weterynarii” i „punktu wyjścia”, określone w art. 2 pkt 5, 29, 32, i 36 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia]*.

* Dz.U. L ... z ..., s. ...”;

- b) skreśla się art. 14, 15, 16, 21, art. 22 ust. 2, art. 23, 24 i 26;
- c) art. 27 otrzymuje brzmienie:
 - (i) skreśla się ust. 1;

(ii) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie każdego roku do dnia 30 czerwca przedkładają Komisji sprawozdanie roczne za poprzedni rok z inspekcji przeprowadzonych przez właściwy organ w celu zweryfikowania zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia. Sprawozdaniu towarzyszy analiza głównych wykrytych braków oraz plan działania mający na celu odniesienie się do nich.”;

d) skreśla się art. 28.

Artykuł 151

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 396/2005 i powiązane środki przejściowe

1. W rozporządzeniu (WE) nr 396/2005 wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się art. 26, 27, art. 28 ust. 1 i 2 oraz art. 30;

b) w art. 31 ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie każdego roku do dnia 30 czerwca przedkładają Komisji, Urzędowi i pozostałym państwom członkowskim następujące informacje dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego:”;

2. Artykuł 26, art. 27 ust. 1 i art. 30 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 mają zastosowanie do daty, która zostanie określona w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z ust. 3.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do daty, od której nie mają zastosowania przepisy art. 26, art. 27 ust. 1 i art. 30, o których mowa w ust. 2. Wspomniana data jest datą stosowania odpowiednich przepisów, które zostaną ustanowione na podstawie aktów delegowanych, o których mowa w art. 16 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 152

Zmiany w dyrektywie 2007/43/WE

W dyrektywie 2007/43/WE wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w ust. 1 skreśla się lit. c) i d);

(ii) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Stosuje się również definicje „właściwych organów” i „urzędowego lekarza weterynarii” określone w art. 2 pkt 5 i 32 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia]*.

* Dz.U. L ... z ..., s. ...”;

b) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) skreśla się ust. 1;
- (ii) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie każdego roku do dnia 30 czerwca przedkładają Komisji sprawozdanie roczne za poprzedni rok z inspekcji przeprowadzonych przez właściwy organ w celu zweryfikowania zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy. Sprawozdaniu towarzyszy analiza najpoważniejszych ustaleń dotyczących wystąpienia niezgodności oraz krajowy plan działania na rzecz zapobiegania ich występowaniu lub ograniczenia ich w następnych latach. Komisja przekazuje państwom członkowskim streszczenia tych sprawozdań.”.

Artykuł 153

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007 i powiązane środki przejściowe

1. W rozporządzeniu (WE) nr 834/2007 wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. n) otrzymuje brzmienie:

„n) „właściwe organy” oznaczają właściwe organy zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia]*.

* Dz.U. L ... z ..., s. ...”;

(ii) skreśla się lit. o);

(iii) lit. p) otrzymuje brzmienie:

„p) „organ kontrolny” oznacza organ delegowany zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 38 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia];

b) w art. 24 ust. 1 lit a) słowa „art. 27 ust. 10” zastępuje się słowami „art. 3 ust. 3 i art. 25 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia]”;

c) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

(i) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Kontrole urzędowe w celu zweryfikowania zgodności z niniejszym rozporządzeniem są przeprowadzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004.”;

- (ii) skreśla się ust. 2–14;
 - d) w art. 29 ust. 1 słowa „art. 27 ust. 4” zastępuje się słowami „art. 3 ust. 3 i art. 25 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia*]”;
 - e) w art. 30 skreśla się ust. 2.
2. Artykuł 27 i art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 mają zastosowanie do daty, która zostanie określona w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z ust. 3.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do daty, od której nie mają zastosowania przepisy, o których mowa w ust. 2. Wspomniana data jest datą stosowania odpowiednich przepisów, które zostaną ustanowione na podstawie aktów delegowanych, o których mowa w art. 23 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 154 *Zmiany w dyrektywie 2008/119/WE*

W dyrektywie 2008/119/WE wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) skreśla się pkt 2;
 - (ii) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Stosuje się również definicję „właściwych organów” określoną w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia*]”.

* Dz.U. L ... z ..., s. ...”;

- b) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) skreśla się ust. 1 i 2;
 - (ii) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie każdego roku do dnia 30 czerwca przedkładają Komisji sprawozdanie roczne za poprzedni rok z inspekcji przeprowadzonych przez właściwy organ w celu zweryfikowania zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy. Sprawozdaniu towarzyszy analiza najpoważniejszych ustaleń dotyczących wystąpienia niezgodności oraz krajowy plan działania na rzecz zapobiegania ich

występowaniu lub ograniczenia ich w następnych latach. Komisja przekazuje państwom członkowskim streszczenia tych sprawozdań.”;

- c) skreśla się art. 9.

Artykuł 155
Zmiany w dyrektywie 2008/120/WE

W dyrektywie 2008/120/WE wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) skreśla się pkt 10;
- (ii) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Stosuje się również definicję „właściwych organów” określoną w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia]*.

* Dz.U. L ... z ..., s. ...”;

- b) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) skreśla się ust. 1 i 2;
- (ii) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie każdego roku do dnia 30 czerwca przedkładają Komisji sprawozdanie roczne za poprzedni rok z inspekcji przeprowadzonych przez właściwy organ w celu zweryfikowania zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy. Sprawozdaniu towarzyszy analiza najpoważniejszych ustaleń dotyczących wystąpienia niezgodności oraz krajowy plan działania na rzecz zapobiegania ich występowaniu lub ograniczenia ich w następnych latach. Komisja przekazuje państwom członkowskim streszczenia tych sprawozdań.”;

- c) skreśla się art. 10.

Artykuł 156
Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1099/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 1099/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) skreśla się lit. q);
- (ii) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Oprócz definicji, o których mowa w akapicie pierwszym, stosuje się również definicję „właściwych organów” określoną w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia]*.

* Dz.U. L ... z ..., s. ...”;

- b) skreśla się art. 22.

Artykuł 157
Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1069/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 1069/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) skreśla się pkt 10 i 15;
- (ii) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Stosuje się również definicje „właściwych organów” i „tranzytu” określone w art. 2 pkt 5 i 50 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia]*.

* Dz.U. L ... z ..., s. ...”;

- b) skreśla się art. 45, 49 i 50.

Artykuł 158
Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009

W art. 68 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie każdego roku do dnia 30 czerwca finalizują i przedkładają Komisji sprawozdanie z zakresu i wyników kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu zweryfikowania zgodności z niniejszym rozporządzeniem.”;

- b) skreśla się akapity drugi i trzeci.

Artykuł 159
Zmiany w dyrektywie 2009/128/WE i powiązane środki przejściowe

1. W dyrektywie 2009/128/WE wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 8 skreśla się ust.1, ust. 2 akapit drugi oraz ust. 3, 4, 6, i 7;

- b) skreśla się załącznik II.
2. Artykuł 8 ust. 1, art. 8 ust. 2 akapit drugi, art. 8 ust. 3, 4 i 6 oraz załącznik II do dyrektywy 2009/128/WE mają zastosowanie do daty, która zostanie określona w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z ust. 3.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 139 w odniesieniu do daty, od której nie mają zastosowania przepisy, o których mowa w ust. 2. Wspomniana data jest datą stosowania odpowiednich przepisów, które zostaną ustanowione na podstawie aktów delegowanych, o których mowa w art. 22 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 160
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 36 w prowadzi się następujące zmiany:
- (i) nagłówek otrzymuje brzmienie: „Zakres kontroli urzędowych”
 - (ii) skreśla się ust. 1 i 2;
 - (iii) w ust. 3 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
„3. kontrole urzędowe przeprowadzane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia]* obejmują:

- * Dz.U. L ... z ..., s. ...”;
- b) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
„1. W odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, które odnoszą się do produktów pochodzących z terytorium Unii, weryfikacja zgodności ze specyfikacją produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu jest dokonywana przez:

a) właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia]; lub

b) organy delegowane w rozumieniu art. 2 pkt 38 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia];
 - (ii) skreśla się ust. 3 akapit pierwszy;

- (iii) w ust. 4 słowa „ust. 1 i 2” zastępuje się słowami: „ust. 2”;
- c) skreśla się art. 38 i 39.

Artykuł 161
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr [...] /2013

W rozporządzeniu (UE) nr [...] /2013 [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia ustanawiającego przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcuch żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin*] wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) nagłówek otrzymuje brzmienie:
„Laboratoria i ośrodki referencyjne Unii Europejskiej”;
 - (ii) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W celu pokrycia kosztów ponoszonych przez nie w wyniku realizacji programów prac zatwierdzonych przez Komisję można udzielić dotacji:
 - a) laboratoriom referencyjnym Unii Europejskiej, o których mowa w art. 91 rozporządzenia (UE) XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia*]*;
 - b) ośrodkom referencyjnym Unii Europejskiej do spraw materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, o których mowa w art. 93 tego rozporządzenia;
 - c) ośrodkom referencyjnym Unii Europejskiej do spraw dobrostanu zwierząt, o których mowa w art. 95 tego rozporządzenia.
- _____
- * Dz.U. L ... z ..., s. ...”;
- (iii) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) koszty związane z personelem, niezależnie od jego statusu, bezpośrednio zaangażowanym w działalność laboratoriów lub ośrodków prowadzoną w ramach pełnienia funkcji unijnego laboratorium lub ośrodka referencyjnego;”;
 - b) dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Artykuł 29a

Akredytacja krajowych laboratoriów referencyjnych do spraw zdrowia roślin

1. Krajowym laboratoriom referencyjnym, o których mowa w art. 98 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru niniejszego rozporządzenia*], można udzielać dotacji w odniesieniu do kosztów poniesionych w związku z uzyskaniem akredytacji zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025 w zakresie stosowania metod analiz, badań i diagnoz laboratoryjnych w celu zweryfikowania zgodności z przepisami dotyczącymi środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin.
2. Dotacje mogą być przyznawane pojedynczemu krajowemu laboratorium referencyjnemu w każdym państwie członkowskim w odniesieniu do każdego laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej do spraw zdrowia roślin, do trzech lat po wyznaczeniu takiego laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej.”.

Artykuł 162

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

O ile nie przewidziano inaczej w ust. 2–5, niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia + 1 rok*] r.

2. W obszarze objętym zakresem przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. g), niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie daty stosowania rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin*] r., z następującymi wyjątkami:
 - a) art. 91, 92, 97, 98 i 99 stosuje się zgodnie z ust. 1;
 - b) art. 33 ust. 1, 2, 3 i 4, art. 36 ust. 4 lit. e) oraz art. 36 ust. 5 stosuje się od dnia [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie daty wejścia w życie + 5 lat*] r.
3. W obszarze objętym zakresem przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. h), niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie daty stosowania rozporządzenia w sprawie produkcji i udostępniania na rynku materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin*] r., z następującymi wyjątkami:
 - a) art. 93, 94 i 97 stosuje się zgodnie z ust. 1;
 - b) art. 33 ust. 1, 2, 3 i 4 stosuje się od dnia [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia + 5 lat*] r.
4. Artykuł 15 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 45–62 i 76–84, art. 150 lit. b), art. 152 lit. b) ppkt (i), art. 154 lit. b) ppkt (i), art. 155 lit. b) ppkt (i) i art. 156 lit. b) stosuje się od dnia

[Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia+ 3 lata] r.

5. Artykuł 161 stosuje się od dnia [Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I
TERYTORIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 PKT 45

1. Terytorium Królestwa Belgii
2. Terytorium Republiki Bułgarii
3. Terytorium Republiki Czeskiej
4. Terytorium Królestwa Danii z wyjątkiem Wysp Owczych oraz Grenlandii
5. Terytorium Republiki Federalnej Niemiec
6. Terytorium Republiki Estońskiej
7. Terytorium Irlandii
8. Terytorium Republiki Greckiej
9. Terytorium Królestwa Hiszpanii z wyjątkiem Ceuty i Melilli
10. Terytorium Republiki Francuskiej
11. Terytorium Republiki Włoskiej
12. Terytorium Republiki Cypryjskiej
13. Terytorium Republiki Łotewskiej
14. Terytorium Republiki Litewskiej
15. Terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga
16. Terytorium Węgier
17. Terytorium Republiki Malty
18. Terytorium Królestwa Niderlandów w Europie
19. Terytorium Republiki Austrii
20. Terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
21. Terytorium Republiki Portugalskiej
22. Terytorium Rumunii
23. Terytorium Republiki Słowenii
24. Terytorium Republiki Słowackiej
25. Terytorium Republiki Finlandii

26. Terytorium Królestwa Szwecji

27. Terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Do celów kontroli urzędowych przeprowadzanych przez właściwe organy, aby zweryfikować zgodność z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. g), i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w związku z art. 1 ust. 2 lit. g) odniesienia do państw trzecich należy odczytywać jako odniesienia do państw trzecich i terytoriów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr XXX/XXXX [*Urząd Publikacji proszony jest o wstawienie numeru rozporządzenia w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin*], zaś odniesienia do terytorium Unii należy odczytywać jako odniesienia do terytorium Unii bez terytoriów wymienionych w tym załączniku.

ZAŁĄCZNIK II

SZKOLENIA PRACOWNIKÓW WŁAŚCIWYCH ORGANÓW

ROZDZIAŁ I: PRZEDMIOT SZKOLENIA PRACOWNIKÓW PRZEPROWADZAJĄCYCH KONTROLE URZĘDOWE I INNE CZYNNOŚCI URZĘDOWE

1. Różne metody i techniki kontroli, takie jak inspekcja, weryfikacja, badanie przesiewowe, ukierunkowane badanie przesiewowe, pobieranie próbek oraz analizy, diagnozy i badania laboratoryjne.
2. Procedury kontroli.
3. Przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2.
4. Ocena niezgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2.
5. Zagrożenia podczas produkcji, przetwarzania i dystrybucji w odniesieniu do zwierząt i towarów.
6. Różne etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji oraz ewentualne ryzyko dla zdrowia ludzi, a w stosownych przypadkach dla zdrowia zwierząt i roślin, dla dobrostanu zwierząt, dla środowiska oraz dla tożsamości i jakości materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin.
7. Ocena stosowania procedur HACCP i dobrych praktyk rolniczych.
8. Systemy zarządzania takie jak programy zapewniania jakości, którymi zarządzają podmioty, oraz ocena tych systemów w zakresie, w jakim są one właściwe dla wymogów określonych w ramach przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2.
9. Systemy certyfikacji urzędowej.
10. Ustalenia awaryjne na wypadek zagrożenia, w tym komunikacja między państwami członkowskimi a Komisją.
11. Postępowania sądowe i skutki kontroli urzędowych.
12. Badanie pisemnych dokumentów oraz innych zapisów, łącznie z tymi odnoszącymi się do międzylaboratoryjnych badań porównawczych, akredytacji i oceny ryzyka, które mogą być istotne dla oceny zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2; może to również obejmować aspekty finansowe i handlowe.
13. Procedury i wymogi dotyczące kontroli zwierząt towarów wprowadzanych do Unii z państw trzecich.
14. Wszelkie inne dziedziny niezbędne do zapewnienia przeprowadzania kontroli urzędowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

ROZDZIAŁ II: OBSZARY TEMATYCZNE OBJĘTE ZAKRESEM PROCEDUR KONTROLI

1. Organizacja właściwych organów oraz stosunki między właściwymi organami centralnymi a organami, którym powierzyły one zadania przeprowadzania kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych.
2. Stosunki między właściwymi organami a organami delegowanymi lub osobami fizycznymi, którym przekazano zadania związane z kontrolami urzędowymi lub innymi czynnościami urzędowymi.
3. Oświadczenie dotyczące celów, jakie mają być osiągnięte.
4. Zadania, funkcje i obowiązki pracowników.
5. Procedury pobierania próbek, metody i techniki kontroli, w tym analizy, badania i diagnozy laboratoryjne, interpretacja wyników i podjętych w ich następstwie decyzji.
6. Badania przesiewowe i ukierunkowane badania przesiewowe.
7. Wzajemna pomoc w przypadku, gdy kontrole urzędowe wymagają podjęcia działań przez więcej niż jedno państwo członkowskie.
8. Działania, które należy podjąć w następstwie kontroli urzędowych.
9. Współpraca z innymi służbami i departamentami, które mogą mieć odpowiednie obowiązki, lub z podmiotami.
10. Sprawdzenie stosowności metod pobierania próbek i metod analiz, badań oraz diagnoz laboratoryjnych.
11. Wszelkie inne działania lub informacje niezbędne do efektywnego funkcjonowania kontroli urzędowych.

ZAŁĄCZNIK III

CHARAKTERYSTKA METOD ANALIZY

1. Metody analizy i wyniki pomiarów powinny być scharakteryzowane przy wykorzystaniu następujących kryteriów:
 - a) dokładności (poprawności i precyzji);
 - b) możliwości stosowania (matryca i zakres stężeń);
 - c) granicy wykrywalności;
 - d) granicy oznaczalności;
 - e) precyzji;
 - f) powtarzalności;
 - g) odtwarzalności;
 - h) odzysku;
 - i) selektywności;
 - j) czułości;
 - k) liniowości;
 - l) niepewności pomiarów;
 - m) innych kryteriów, które mogą być wybrane zgodnie z wymaganiami.
2. Wielkości precyzji określone w pkt 1 lit. e) są uzyskiwane ze wspólnego eksperymentu, które zostało przeprowadzone zgodnie z uznanym na szczeblu międzynarodowym protokołem w sprawie wspólnych eksperymentów (np. ISO 5725 „Dokładność (poprawność i precyzja) metod pomiarowych i wyników pomiarów”) lub, w przypadku gdy kryteria efektywności metod analitycznych zostały ustalone, wielkości precyzji są oparte na kryteriach badania zgodności. Wielkości powtarzalności i odtwarzalności są wyrażone w formie uznanej na szczeblu międzynarodowym (np. 95 % przedziału zaufania, jak określono w ISO 5725 „Dokładność (poprawność i precyzja) metod pomiarowych i wyników pomiarów”). Wyniki wspólnego eksperymentu zostają opublikowane lub są dostępne nieodpłatnie.
3. Metody analizy stosowane jednolicie do różnych grup towarów powinny mieć pierwszeństwo przed metodami stosowanymi jedynie do poszczególnych towarów.
4. W sytuacjach gdy metody analizy mogą być zwalidowane jedynie w ramach jednego laboratorium, powinny być one zwalidowane zgodnie z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym naukowymi protokołami lub wytycznymi, lub gdy kryteria efektywności metod analitycznych zostały ustalone, powinny opierać się na kryteriach badania zgodności.

5. Metody analizy przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być zredagowane w układzie standardowym dla metod analizy zalecanym przez ISO.

ZALĄCZNIK IV
TABELA KORELACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 142 UST. 3

1. Rozporządzenie (WE) nr 882/2004

Rozporządzenie (WE) nr 882/2004	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1 akapit pierwszy	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 1 akapit drugi	art. 1 ust. 2
art. 1 ust. 2	art. 1 ust. 4
art. 1 ust. 3	-
art. 1 ust. 4	-
art. 2	art. 2
art. 3 ust. 1	art. 8 ust. 1
art. 3 ust. 2	art. 8 ust. 4
art. 3 ust. 3	art. 9
art. 3 ust. 4	art. 8 ust. 6
art. 3 ust. 5	art. 8 ust. 6
art. 3 ust. 6	art. 8 ust. 7
art. 3 ust. 7	-
art. 4 ust. 1	art. 3 ust. 1
art. 4 ust. 2	art. 4 ust. 1 lit. a), c), d), e), f), g) oraz i)
art. 4 ust. 3	art. 3 ust. 2
art. 4 ust. 4	art. 4 ust. 1 lit. b)
art. 4 ust. 5	art. 4 ust. 4
art. 4 ust. 6	art. 5 ust. 1
art. 4 ust. 7	art. 5 ust. 3
art. 5 ust. 1 akapit pierwszy	art. 25 ust. 1
art. 5 ust. 1 akapit drugi	art. 25 ust. 3
art. 5 ust. 1 akapit trzeci	art. 25 ust. 2 akapit pierwszy
art. 5 ust. 2 lit. a), b), c) i f)	art. 26 ust. 1
art. 5 ust. 2 lit. d)	-
art. 5 ust. 2 lit. e)	art. 28
art. 5 ust. 3	art. 29
art. 5 ust. 4	-
art. 6	art. 4 ust. 2 i 3
art. 7 ust. 1 akapit pierwszy	art. 10 ust. 1 akapit pierwszy
art. 7 ust. 1 akapit drugi lit. a)	art. 10 ust. 1 akapit drugi
art. 7 ust. 1 akapit drugi lit. b)	-
art. 7 ust. 2 zdanie pierwsze	art. 7 ust. 1
art. 7 ust. 2 zdanie drugie	-

art. 7 ust. 2 zdanie trzecie	-
art. 7 ust. 3	art. 7 ust. 2 i 3
art. 8 ust. 1	art. 11 ust. 1
art. 8 ust. 2	art. 4 ust. 1 lit. h)
art. 8 ust. 3 lit. a)	art. 11 ust. 2
art. 8 ust. 3 lit. b)	art. 11 ust. 3
art. 8 ust. 4	-
art. 9 ust. 1	art. 12 ust. 1 akapit pierwszy
art. 9 ust. 2	art. 12 ust. 1 akapit drugi
art. 9 ust. 3	art. 11 ust. 2
art. 10	art. 13
art. 11 ust. 1	art. 33 ust. 1 i 2
art. 11 ust. 2	-
art. 11 ust. 3	art. 33 ust. 5
art. 11 ust. 4	art. 33 ust. 7
art. 11 ust. 5	art. 34 ust. 1 akapit pierwszy i art. 34 ust. 2
art. 11 ust. 6	art. 34 ust. 1 lit. b) ppkt (i)
art. 11 ust. 7	art. 33 ust. 6
art. 12 ust. 1	art. 36 ust. 1
art. 12 ust. 2	art. 36 ust. 4 lit. e)
art. 12 ust. 3	art. 36 ust. 5 lit. c)
art. 12 ust. 4	art. 38 ust. 2
art. 13	art. 114
art. 14 ust. 1	-
art. 14 ust. 2	art. 43 ust. 3
art. 14 ust. 3	-
art. 15 ust. 1	art. 42 ust. 1 zdanie pierwsze
art. 15 ust. 2	art. 42 ust. 2 i 4
art. 15 ust. 3	art. 42 ust. 2 i 4
art. 15 ust. 4	-
art. 15 ust. 5	art. 45 ust. 1 lit. d), art. 45 ust. 2 lit. b) i art. 52 ust. 3 zdanie pierwsze
art. 16 ust. 1	art. 43 ust. 1
art. 16 ust. 2	art. 42 ust. 1 zdanie drugie
art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze	art. 43 ust. 2
art. 16 ust. 3 zdanie drugie	art. 33 ust. 6
art. 17 ust. 1 tiret pierwsze	art. 57 ust. 1
art. 17 ust. 1 tiret drugie	art. 54 ust. 1, art. 54 ust 2 lit. a), art. 54 ust. 3 i art. 56 ust. 1

art. 17 ust. 2	-
art. 18	art. 63 ust. 1, 2 i 3
art. 19 ust. 1	art. 64 ust. 1 i 3
art. 19 ust. 2 lit. a)	art. 65
art. 19 ust. 2 lit. b)	art. 64 ust. 5
art. 19 ust. 3	art. 64 ust. 4
art. 19 ust. 4	art. 6
art. 20	art. 69
art. 21 ust. 1	art. 70 ust. 1
art. 21 ust. 2	art. 67
art. 21 ust. 3	art. 64 ust. 1
art. 21 ust. 4	art. 64 ust. 4
art. 22	art. 84 lit. d)
art. 23 ust. 1	art. 71 ust. 1
art. 23 ust. 2	art. 71 ust. 2 i art. 72
art. 23 ust. 3	art. 71 ust. 3
art. 23 ust. 4	art. 71 ust. 2
art. 23 ust. 5	art. 71 ust. 4 lit. a)
art. 23 ust. 6	art. 71 ust. 2 lit. c) i art. 71 ust. 4 lit. b)
art. 23 ust. 7	art. 72
art. 23 ust. 8	art. 72
art. 24 ust. 1	art. 73 ust. 1
art. 24 ust. 2	art. 55
art. 24 ust. 3	art. 44
art. 24 ust. 4	art. 74
art. 25 ust. 1	-
art. 25 ust. 2 lit. a)	-
art. 25 ust. 2 lit. b)	art. 75 ust. 1 lit. c)
art. 25 ust. 2 lit. c)	art. 75 ust. 1 lit. f)
art. 25 ust. 2 lit. d)	art. 46 lit. c) i d) oraz art. 75 ust. 1 lit. e) i k)
art. 25 ust. 2 lit. e)	-
art. 25 ust. 2 lit. f)	art. 68
art. 25 ust. 2 lit. g)	art. 75 ust. 1 lit. h)
art. 25 ust. 2 lit. h)	art. 44 ust. 2 lit. b)
art. 26	art. 76 ust. 1
art. 27 ust. 1	art. 76 ust. 2
art. 27 ust. 2	art. 77
art. 27 ust. 3	-
art. 27 ust. 4	art. 79 ust. 1

art. 27 ust. 5	-
art. 27 ust. 6	-
art. 27 ust. 7	-
art. 27 ust. 8	art. 81 ust. 2
art. 27 ust. 9	art. 82 ust. 1
art. 27 ust. 10	-
art. 27 ust. 11	art. 81 ust. 1
art. 27 ust. 12 zdanie pierwsze	art. 83
art. 27 ust. 12 zdanie drugie	-
art. 28	art. 84
art. 29	-
art. 30 ust. 1 lit. a)	art. 86
art. 30 ust. 1 lit. b)	art. 89 lit. a)
art. 30 ust. 1 lit. c)	art. 87 ust. 2
art. 30 ust. 1 lit. d)	art. 89 lit. b) i f)
art. 30 ust. 1 lit. e)	art. 89 lit. c)
art. 30 ust. 1 lit. f)	art. 89 lit. d)
art. 30 ust. 1 lit. g)	art. 89 lit. e)
art. 30 ust. 2 lit. a)	art. 88 ust. 1 lit. e)
art. 30 ust. 2 lit. b)	art. 88 ust. 1 lit. c)
art. 30 ust. 3	-
art. 31	-
art. 32 ust. 1 lit. a)	art. 92 ust. 2 lit. a)
art. 32 ust. 1 lit. b)	art. 92 ust. 2 lit. b)
art. 32 ust. 1 lit. c)	art. 92 ust. 2 lit. c)
art. 32 ust. 1 lit. d)	art. 92 ust. 2 lit. d)
art. 32 ust. 1 lit. e)	art. 92 ust. 2 lit. e)
art. 32 ust. 1 lit. f)	art. 92 ust. 2 lit. g)
art. 32 ust. 2 lit. a)	art. 92 ust. 2 lit. a), b) i c)
art. 32 ust. 2 lit. b)	art. 92 ust. 2 lit. h)
art. 32 ust. 2 lit. c)	art. 92 ust. 2 lit. d)
art. 32 ust. 2 lit. d)	art. 92 ust. 2 lit. g)
art. 32 ust. 2 lit. e)	art. 92 ust. 2 lit. d)
art. 32 ust. 3	art. 91 ust. 3 lit. a)
art. 32 ust. 4 lit. a)	art. 91 ust. 3 lit. c)
art. 32 ust. 4 lit. b)	art. 91 ust. 3 lit. d)
art. 32 ust. 4 lit. c)	art. 91 ust. 3 lit. d)
art. 32 ust. 4 lit. d)	art. 7
art. 32 ust. 4 lit. e)	art. 91 ust. 3 lit. e)

art. 32 ust. 4 lit. f)	art. 92 ust. 2 lit. j) ppkt (iii)
art. 32 ust. 4 lit. g)	art. 91 ust. 3 lit. e)
art. 32 ust. 4 lit. h)	art. 91 ust. 3 lit. f)
art. 32 ust. 5	art. 97 ust. 1
art. 32 ust. 6	art. 97 ust. 2
art. 32 ust. 7	-
art. 32 ust. 8 zdanie pierwsze	art. 97 ust. 3
art. 32 ust. 8 zdanie drugie	art. 97 ust. 4
art. 32 ust. 9	-
art. 33 ust. 1	art. 98 ust. 1
art. 33 ust. 2	art. 99 ust. 1
art. 33 ust. 3	art. 98 ust. 2
art. 33 ust. 4	art. 98 ust. 4
art. 33 ust. 5	art. 98 ust. 5
art. 33 ust. 6	art. 99 ust. 2
art. 33 ust. 7	-
art. 34 ust. 1	art. 100 ust. 1
art. 34 ust. 2	art. 100 ust. 1 i 2
art. 34 ust. 3	art. 100 ust. 3
art. 35 ust. 1	art. 101 ust. 1
art. 35 ust. 2	art. 101 ust. 4
art. 35 ust. 3	art. 101 ust. 2
art. 35 ust. 4	-
art. 36 ust. 1	art. 102 ust. 1 lit. c)
art. 36 ust. 2 zdanie pierwsze	-
art. 36 ust. 2 zdanie drugie	art. 102 ust. 2
art. 36 ust. 3 akapit pierwszy	art. 102 ust. 3 zdanie pierwsze
art. 36 ust. 3 akapit drugi	-
art. 36 ust. 3 akapit trzeci zdanie pierwsze	art. 102 ust. 3 lit. c)
art. 36 ust. 3 akapit trzeci zdanie drugie	art. 102 ust. 3 lit. b)
art. 36 ust. 4	art. 102 ust. 3 lit. a)
art. 37 ust. 1	art. 103 ust. 1
art. 37 ust. 2	art. 103 ust. 2
art. 38 ust. 1	art. 104 ust. 1
art. 38 ust. 2	art. 104 ust. 2 lit. c)
art. 38 ust. 3	art. 104 ust. 3
art. 39 ust. 1	art. 105 ust. 1
art. 39 ust. 2	art. 105 ust. 2
art. 40 ust. 1	art. 106 ust. 1

art. 40 ust. 2	-
art. 40 ust. 3	art. 106 ust. 2
art. 40 ust. 4	-
art. 41	art. 107 ust. 1
art. 42 ust. 1 lit. a)	-
art. 42 ust. 1 lit. b)	art. 109 ust. 2
art. 42 ust. 1 lit. c)	art. 109 ust. 3
art. 42 ust. 2	art. 108 ust. 2
art. 42 ust. 3	art. 109 ust. 2
art. 43 ust. 1 zdanie pierwsze	art. 110 akapit pierwszy
art. 43 ust. 1 zdanie drugie	art. 110 akapit drugi
art. 43 ust. 1 lit. a)	-
art. 43 ust. 1 lit. b)	art. 110 lit. a) i b)
art. 43 ust. 1 lit. c)	art. 110 lit. b) i c)
art. 43 ust. 1 lit. d)-j)	-
art. 43 ust. 1 lit. k)	art. 110 lit. d)
art. 43 ust. 2	-
art. 44 ust. 1	art. 112 ust. 1
art. 44 ust. 2	-
art. 44 ust. 3	art. 112 ust. 1
art. 44 ust. 4 akapit pierwszy zdanie pierwsze	art. 113 ust. 1
art. 44 ust. 4 akapit pierwszy zdanie drugie	art. 113 ust. 2
art. 44 ust. 5	-
art. 44 ust. 6	art. 113 ust. 1
art. 45 ust. 1	art. 115 ust. 1, 2 i 4
art. 45 ust. 2	-
art. 45 ust. 3	art. 116
art. 45 ust. 4	art. 117
art. 45 ust. 5	art. 118
art. 45 ust. 6	-
art. 46 ust. 1 zdanie pierwsze	art. 119 ust. 1
art. 46 ust. 1 zdanie drugie	art. 119 ust. 4
art. 46 ust. 1 zdanie trzecie	art. 119 ust. 2
art. 46 ust. 2	art. 119 ust. 3
art. 46 ust. 3	art. 120
art. 46 ust. 4	-
art. 46 ust. 5	-
art. 46 ust. 6	art. 121
art. 46 ust. 7	art. 122

art. 47 ust. 1	art. 124 ust. 1 lit. a)-e)
art. 47 ust. 2	art. 124 ust. 2
art. 47 ust. 3	art. 124 ust. 1 lit. f) i g)
art. 47 ust. 4	-
art. 47 ust. 5	-
art. 48 ust. 1	art. 125 ust. 1
art. 48 ust. 2	art. 125 ust. 2
art. 48 ust. 3	art. 126 ust. 1 i 2
art. 48 ust. 4	art. 126 ust. 3
art. 48 ust. 5 zdanie pierwsze	art. 126 ust. 3 lit. f)
art. 48 ust. 5 zdanie drugie i trzecie	-
art. 49	art. 128
art. 50	-
art. 51 ust. 1	art. 129 ust. 1 i 2
art. 51 ust. 2	art. 129 ust. 3
art. 51 ust. 3	-
art. 52	art. 123
art. 53	art. 111
art. 54 ust. 1	art. 135 ust. 1
art. 54 ust. 2	art. 135 ust. 2
art. 54 ust. 3	art. 135 ust. 3
art. 54 ust. 4	art. 103 ust. 1
art. 54 ust. 5	art. 84 lit. a) i c) oraz art. 135 ust. 4
art. 55 ust. 1	art. 136 ust. 1
art. 55 ust. 2	art. 136 ust. 1
art. 56 ust. 1	art. 137 ust. 1
art. 56 ust. 2 lit. a)	-
art. 56 ust. 2 lit. b)	art. 137 ust. 2
art. 57-61	-
art. 62	art. 141
art. 63 ust. 1	-
art. 63 ust. 2	art. 23
art. 64 akapit pierwszy	art. 138 ust. 1
art. 64 pkt 1	art. 138 ust. 1
art. 64 pkt 2	art. 138 ust. 2
art. 65	-
art. 66	-
art. 67	
załącznik I	załącznik I

załącznik II	załącznik II
załącznik III	załącznik III
załącznik IV	-
załącznik V	-
załącznik VI	art. 78 i art. 79 ust. 2
załącznik VII	-
załącznik VIII	-
2. Dyrektywa 96/23/WE	
Dyrektywa 96/23/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	-
art. 2 lit. a)	art. 16
art. 2 lit. b)	-
art. 2 lit. c)	art. 16
art. 2 lit. d)	art. 2 pkt 5
art. 2 lit. e)	art. 16
art. 2 lit. f)	art. 36 ust. 1
art. 2 lit. g)	-
art. 2 lit. h)	art. 16
art. 2 lit. i)	-
art. 3	art. 8 ust. 1 i 2, art. 16, art. 107 ust. 1 i art. 111
art. 4 ust. 1	art. 3 ust. 1
art. 4 ust. 2	art. 3 ust. 2 lit. a), art. 107 ust. 2 i art. 112
art. 4 ust. 3	-
art. 5	art. 109 ust. 2 i 3, art. 112 ust. 1 lit. a) i art. 108 ust. 2
art. 6	art. 16 lit. a) i b)
art. 7	art. 108 ust. 2
art. 8 ust. 1	-
art. 8 ust. 2	-
art. 8 ust. 3, 4 i 5	art. 10, 112 i 113
art. 9 pkt A	-
art. 9 pkt B	-
art. 10	art. 14
art. 11 ust. 1 i 2	art. 8 ust. 2 i art. 9
art. 11 ust. 3	art. 16 lit. c), art. 134 i 135
art. 12 akapit pierwszy	art. 8 ust. 4
art. 12 akapit drugi	art. 14

art. 13	art. 16 lit. c), art. 134 i 135
art. 14 ust. 1	art. 98 i 99
art. 14 ust. 2	art. 91
art. 15 ust. 1 akapit pierwszy	art. 16 lit. a) i b)
art. 15 ust. 1 akapit drugi	art. 33 ust. 7
art. 15 ust. 1 akapit trzeci	-
art. 15 ust. 2 akapit pierwszy	art. 33 ust. 7
art. 15 ust. 2 akapit drugi	art. 34 ust. 3
art. 15 ust. 3 akapit pierwszy, drugi i trzeci	art. 16 lit. c) i art. 135
art. 15 ust. 3 akapit czwarty	tytuł II rozdział V sekcja III
art. 16 pkt 1	art. 103 ust. 1, art. 106 ust. 1 i art. 135
art. 16 pkt 2 i 3	art. 16 lit. c) i art. 135
art. 17	art. 16 lit. c) i art. 135
art. 18	art. 16 lit. c) i art. 135
art. 19	art. 135 ust. 4
art. 20 ust. 1	tytuł IV
art. 20 ust. 2 akapit pierwszy	art. 104 ust. 1 i 2
art. 20 ust. 2 akapit drugi	art. 104 ust. 3
art. 20 ust. 2 akapit trzeci i czwarty	art. 106 ust. 1 lit. d)
art. 20 ust. 2 akapit piąty i szósty	art. 106 ust. 2
art. 21	art. 115, 116 i 118
art. 22	art. 134
art. 23	art. 16 lit. c) i art. 135
art. 24 pkt 1 i 2	art. 15 ust. 2 lit. d), art. 16 lit. c), art. 134 i 135
art. 24 ust. 3	art. 15 ust. 2 lit. d), art. 16 lit. c) i art. 135
art. 25	art. 16 lit. c) i art. 135 ust. 2
art. 26	art. 6
art. 27	art. 136
art. 28	art. 136
art. 29 ust. 1 i 2	art. 124, 125, 126 i 128
art. 29 ust. 3	tytuł II rozdział V sekcja II
art. 29 ust. 4	art. 112 ust. 1
art. 30 ust. 1 i 2	tytuł II rozdział V sekcja III
art. 30 ust. 3	art. 128 ust. 3
art. 31	tytuł II rozdział VI
art. 33	art. 141
art. 34	art. 16 lit. a) i b)
art. 35	-

art. 36	-
art. 37	-
art. 38	-
art. 39	-
załącznik I	art. 16 lit. a) i b)
załącznik II	art. 16 lit. a) i b)
załącznik III	art. 16 lit. a) i b)
załącznik IV	art. 16 lit. a) i b)

3. Dyrektywy 89/662/EWG i 90/425/EWG

Dyrektywa 89/662/EWG	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	-
art. 2 pkt 1, 2 i 3	-
art. 2 pkt 4	art. 2 pkt 5
art. 2 pkt 5	art. 2 pkt 32
art. 3 ust. 1 akapit pierwszy i drugi	-
art. 3 ust. 1 akapit trzeci	art. 8 ust. 1
art. 3 ust. 1 akapit czwarty	art. 134 ust. 2 i 3 oraz art. 135
art. 3 ust. 2	-
art. 3 ust. 3	-
art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze	art. 8 ust. 1, art. 9, 134 i 135
art. 4 ust. 1 tiret pierwsze	art. 8 ust. 6 lit. a)
art. 4 ust. 1 tiret drugie	-
art. 4 ust. 2	art. 136
art. 5 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy	art. 8
art. 5 ust. 1 lit. a) akapit drugi	art. 134 ust. 2 i 3
art. 5 ust. 1 lit. b)	-
art. 5 ust. 2	-
art. 5 ust. 3 lit. a), b) i d)	-
art. 5 ust. 3 lit. c)	art. 8 ust. 7
art. 5 ust. 4 i 5	-
art. 6 ust. 1	art. 47
art. 6 ust. 2	-
art. 7 ust. 1	tytuł IV i art. 135
art. 7 ust. 2	-
art. 8 ust. 1	tytuł IV
art. 8 ust. 2	art. 6 i art. 135 ust. 3
art. 8 ust. 3	art. 135 ust. 4

art. 9	-
art. 10	art. 3 ust. 1
art. 11	art. 9, 13 i 14
art. 12	-
art. 13	-
art. 14	-
art. 15	-
art. 16 ust. 1	art. 112 ust. 1
art. 16 ust. 2	-
art. 16 ust. 3	art. 112 ust. 2
art. 17	art. 141
art. 18	art. 141
art. 19	-
art. 20	-
art. 22	-
art. 23	-
załącznik A	-
załącznik B	-

Dyrektywa 90/425/EWG	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	-
art. 2 pkt 1-5	-
art. 2 pkt 6	art. 2 pkt 5
art. 2 pkt 7	art. 2 pkt 32
art. 3 ust. 1 i 2	-
art. 3 ust. 3	art. 8, art. 134 ust. 2 i 3 oraz art. 135
art. 3 ust. 4	-
art. 4 ust. 1	art. 8
art. 4 ust. 2	-
art. 4 ust. 3	art. 136
art. 5 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy	art. 8
art. 5 ust. 1 lit. a) akapit drugi	art. 134 ust. 2 i 3
art. 5 ust. 1 lit. b) ppkt (i) akapit pierwszy	-
art. 5 ust. 1 lit. b) ppkt (i) akapit drugi	art. 8
art. 5 ust. 1 lit. b) ppkt (ii), (iii) i (iv)	-
art. 5 ust. 2 lit. a) akapit pierwszy	art. 8 ust. 7
art. 5 ust. 2 lit. a) akapit drugi i trzeci	-

art. 5 ust. 2 lit. b)	-
art. 5 ust. 3	-
art. 6	-
art. 7 ust. 1	art. 47
art. 7 ust. 2	-
art. 8 ust. 1	tytuł IV i art. 135
art. 8 ust. 2	-
art. 9 ust. 1	tytuł IV
art. 9 ust. 2	art. 6 i art. 135 ust. 3
art. 9 ust. 3	art. 135 ust. 4
art. 9 ust. 4	-
art. 10	-
art. 11	art. 3 ust. 1
art. 12	-
art. 13	art. 9, 13 i 14
art. 14	-
art. 15	-
art. 16	-
art. 17	art. 141
art. 18	art. 141
art. 19	art. 141
art. 20	art. 130, 131, 132 i 133
art. 21	-
art. 22 ust. 1	art. 112 ust. 1
art. 22 ust. 2	-
art. 22 ust. 3	art. 112 ust. 2
art. 23	-
art. 24	-
art. 26	-
art. 27	-
załącznik A	-
załącznik B	-
załącznik C	-

4. Dyrektywy 97/78/WE i 91/496/EWG

Dyrektywa 97/78/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	-
art. 2	art. 2

art. 2 ust. 2 lit. a)	art. 2 pkt 17
art. 2 ust. 2 lit. b)	art. 2 pkt 46
art. 2 ust. 2 lit. c)	art. 2 pkt 47
art. 2 ust. 2 lit. d)	art. 2 pkt 48
art. 2 ust. 2 lit. e)	-
art. 2 ust. 2 lit. f)	art. 2 pkt 27
art. 2 ust. 2 lit. g)	art. 2 pkt 29
art. 2 ust. 2 lit. h)	-
art. 2 ust. 2 lit. i)	-
art. 2 ust. 2 lit. j)	-
art. 2 ust. 2 lit. k)	art. 2 pkt 5
art. 3 ust. 1 i 2	art. 45 ust. 1
art. 3 ust. 3	art. 14, art. 54 ust. 1, art. 54 ust. 2 lit. a) i art. 54 ust. 3
art. 3 ust. 4	art. 55
art. 3 ust. 5	art. 45 ust. 2 i 3 oraz art. 56
art. 4 ust. 1	art. 47 ust. 4
art. 4 ust. 2	-
art. 4 ust. 3 i 4	art. 47 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 50
art. 4 ust. 5	art. 50
art. 5 ust. 1	art. 54 ust. 2 lit. b) i art. 54 ust. 4
art. 5 ust. 2	art. 56 ust. 2
art. 5 ust. 3	art. 48 ust. 2 i 3
art. 5 ust. 4	art. 56
art. 6 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy	art. 62 ust. 1
art. 6 ust. 1 lit. a) akapit drugi	art. 62 ust. 2
art. 6 ust. 1 lit. b)	-
art. 6 ust. 2	art. 57 i 60
art. 6 ust. 3	art. 61
art. 6 ust. 4	art. 58 ust. 1 i art. 61 ust. 3
art. 6 ust. 5	-
art. 6 ust. 6	art. 58 ust. 2, art. 60 ust. 3, art. 61 ust. 5, art. 62 ust. 2 i 4
art. 7 ust. 1	art. 48 ust. 1
art. 7 ust. 2	art. 47 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 50
art. 7 ust. 3	art. 55
art. 7 ust. 4	art. 48 ust. 2, art. 53 i art. 54 ust. 4
art. 7 ust. 5	-

art. 7 ust. 6	art. 50 i 56
art. 8 ust. 1	-
art. 8 ust. 2	art. 75 ust. 1 lit. b)
art. 8 ust. 3, 4, 5, 6 i 7	art. 75 ust. 2
art. 9	art. 49 lit. b) i c)
art. 10 ust. 1, 2 i 4	art. 52 ust. 2
art. 10 ust. 3	-
art. 11	art. 49 lit. d)
art. 12	art. 46 lit. h) i art. 75 ust. 1 lit. k)
art. 13	art. 75 ust. 1 lit. c)
art. 14	-
art. 15	art. 75 ust. 1 lit. h)
art. 16 ust. 1 lit. a)	art. 46 lit. d)
art. 16 ust. 1 lit. b)	art. 46 lit. e)
art. 16 ust. 1 lit. c)	art. 46 lit. c)
art. 16 ust. 1 lit. d)	art. 46 lit. g)
art. 16 ust. 1 lit. e)	art. 46 lit. a)
art. 16 ust. 1 lit. f)	art. 46 lit. b)
art. 16 ust. 2	-
art. 16 ust. 3	-
art. 16 ust. 4	art. 75 ust. 1 lit. c) i f)
art. 17 ust. 1	art. 64 ust. 5
art. 17 ust. 2	art. 64 ust. 1, 2 i 3
art. 17 ust. 2 lit. a)	art. 64 ust. 3 lit. b), art. 67 i 70
art. 17 ust. 2 lit. a) tiret pierwsze	-
art. 17 ust. 2 lit. a) tiret drugie	art. 66 ust. 1 lit. a)
art. 17 ust. 2 lit. b)	art. 67
art. 17 ust. 3	art. 63 ust. 4, 5 i 6
art. 17 ust. 4	-
art. 17 ust. 5	art. 64 ust. 3, art. 67 i art. 84 lit. d)
art. 17 ust. 6	-
art. 17 ust. 7	art. 63 ust. 6, art. 68 i art. 70 ust. 3
art. 18	art. 62 ust. 2
art. 19 ust. 1	art. 75 ust. 1 lit. g)
art. 19 ust. 2	art. 75 ust. 1 lit. a)
art. 19 ust. 3	art. 62 ust. 3 lit. a) i art. 62 ust. 4
art. 20 ust. 1	art. 63
art. 20 ust. 2	-

art. 22 ust. 1	-
art. 22 ust. 2	art. 65
art. 22 ust. 3	-
art. 22 ust. 4	-
art. 22 ust. 5	-
art. 22 ust. 6	-
art. 22 ust. 7	-
art. 24	art. 63 ust. 4, 5 i 6
art. 24 ust. 3	art. 71 i 128
art. 25 ust. 1	art. 100-106
art. 25 ust. 2	art. 6
art. 25 ust. 3	-
art. 26	art. 129 ust. 5 i 6
art. 27	art. 4 ust. 2 i 3 oraz art. 129 ust. 1 i 6
art. 28	-
art. 29	-
art. 30	-
art. 31	-
art. 32	-
art. 33	-
art. 34	-
art. 35	-
art. 36	-
załącznik I	załącznik I
załącznik II	art. 62
załącznik III	art. 50

Dyrektywa 91/496/EWG	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	-
art. 2 ust. 1	-
art. 2 ust. 2 lit. a)	art. 2 pkt 46
art. 2 ust. 2 lit. b)	art. 2 pkt 47
art. 2 ust. 2 lit. c)	art. 2 pkt 48
art. 2 ust. 2 lit. d)	-
art. 2 ust. 2 lit. e)	art. 2 pkt 27
art. 2 ust. 2 lit. f)	art. 2 pkt 29
art. 3 ust. 1 lit. a)	art. 54 ust. 1 i art. 54 ust. 2 lit. a) i art. 56

art. 3 ust. 1 lit. b)	ust. 1 lit. b)
art. 3 ust. 1 lit. c) ppkt (i)	art. 45 ust. 1 i art. 64 ust. 2
art. 3 ust. 1 lit. c) ppkt (ii)	art. 54 ust. 2 lit. b), art. 54 ust. 4 i art. 55
art. 3 ust. 1 lit. d)	art. 77 ust. 1 lit. d)
art. 3 ust. 2	art. 55
	-
art. 4 ust. 1	art. 47 ust. 1, art. 47 ust. 2 i art. 50
art. 4 ust. 2	art. 47 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 50
art. 4 ust. 3	art. 49 lit. c)
art. 4 ust. 4	art. 77 ust. 1 lit. d)
art. 4 ust. 5	art. 4 ust. 2 i 3, art. 49 lit. c) i art. 50
art. 5	art. 53, art. 54 ust. 2 lit. b), art. 54 ust. 4, art. 55, art. 56 ust. 1 lit. a) i art. 64 ust. 1
art. 6 ust. 1	-
art. 6 ust. 2 lit. a)	art. 62 ust. 1 i 2
art. 6 ust. 2 lit. b)	art. 62 ust. 1
art. 6 ust. 2 lit. c)	art. 57
art. 6 ust. 2 lit. d)	art. 62 ust. 3 lit. a) i art. 62 ust. 4
art. 6 ust. 3	art. 58
art. 6 ust. 3 lit. a)	art. 58 ust. 1 lit. b)
art. 6 ust. 3 lit. b)	art. 58 ust. 1 lit. c)
art. 6 ust. 3 lit. c)	art. 57 ust. 2 i art. 62 ust. 3
art. 6 ust. 3 lit. d)	art. 58 ust. 1 lit. d)
art. 6 ust. 3 lit. e)	art. 57 ust. 2 i art. 62 ust. 3
art. 6 ust. 3 lit. f)	art. 57 ust. 2 i art. 62 ust. 3
art. 6 ust. 3 lit. g)	art. 58 ust. 1 lit. e)
art. 6 ust. 4	art. 57 i art. 58 ust. 1
art. 6 ust. 5	art. 58 ust. 2
art. 7 ust. 1 tiret pierwsze	art. 48 ust. 2
art. 7 ust. 1 tiret drugie	art. 54 ust. 2 lit. b), art. 54 ust. 4 i art. 56
art. 7 ust. 1 tiret trzecie	art. 48 ust. 1
art. 7 ust. 2	art. 56
art. 7 ust. 3	-
art. 8	art. 51 ust. 1 lit. b)
art. 9	art. 49 lit. d)
art. 10	art. 64 ust. 2
art. 11 ust. 1	art. 63
art. 11 ust. 2	-

art. 12 ust. 1	art. 64, 66 i 67
art. 12 ust. 2	art. 64 ust. 3, art. 67 i art. 84 lit. d)
art. 12 ust. 3	art. 68, art. 69 ust. 3 i art. 70 ust. 3
art. 12 ust. 4	-
art. 12 ust. 5	-
art. 13	art. 62 ust. 2
art. 14	-
art. 15	art. 77 ust. 1 lit. d)
art. 16	art. 52
art. 17	art. 6
art. 17a	-
art. 18 ust. 1	-
art. 18 ust. 2	art. 65
art. 18 ust. 3	-
art. 18 ust. 4	-
art. 18 ust. 5	-
art. 18 ust. 6	-
art. 18 ust. 7	-
art. 18 ust. 8	-
art. 19	art. 115 i 116
art. 20	art. 100-106
art. 21	art. 129 ust. 5 i 6
art. 22	-
art. 23	-
art. 24	-
art. 25	-
art. 26	-
art. 27	-
art. 28	-
art. 29	-
art. 30	-
art. 31	-
załącznik A	art. 62
załącznik B	art. 64 ust. 2
5. Dyrektywa 96/93/WE	
Dyrektywa 96/93/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	-

art. 2 ust. 1	art. 2 pkt 22
art. 2 ust. 2	art. 2
art. 3 ust. 1	art. 87 ust. 2 lit. b)
art. 3 ust. 2	art. 87 ust. 3 lit. a) i b
art. 3 ust. 3	art. 88 ust. 1 lit. a)
art. 3 ust. 4	art. 87 ust. 3 lit. b)
art. 3 ust. 5	art. 89
art. 4 ust. 1	art. 87 ust. 2 lit. a) i art. 88 ust. 2
art. 4 ust. 2	art. 88 ust. 1 lit. b)
art. 4 ust. 3	art. 88 ust. 1 lit. d)
art. 5	art. 88 ust. 2
art. 6	art. 128
art. 7	art. 141
art. 8	-
art. 9	-
art. 10	-

6. Dyrektywa 89/608/EWG

Dyrektywa 89/608/EWG	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	-
art. 2	-
art. 3	tytuł IV
art. 4	tytuł IV
art. 5	tytuł IV
art. 6	tytuł IV
art. 7	tytuł IV
art. 8	tytuł IV
art. 9	tytuł IV
art. 10	art. 7 i tytuł IV
art. 11	-
art. 12	tytuł IV
art. 13	-

art. 14	-
art. 15	art. 7 i tytuł IV
art. 16	-
art. 17	-
art. 18	-
art. 19	-
art. 20	-

7. Dyrektywa 92/438/WE

Decyzja 92/438/EWG	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 130-133
art. 2	-
art. 3	art. 130-133
art. 4	art. 130-133
art. 5	art. 130-133
art. 6	art. 62 ust. 3 lit. f)
art. 7	-
art. 8	-
art. 9	-
art. 10	-
art. 11	-
art. 12	-
art. 13	-
art. 14	-
art. 15	-
załącznik I	art. 130-133
załącznik II	art. 130-133

